

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

B

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Axioma, pro oratione perfecta, veri aut falsi significativa, quem Cicero nunc Pronuntiatum, nunc essatum, Varro Profatum & Proloquium appellat: nonnulli ex recentioribus Propositionem nominant: cujusmodi sunt, Annibal Perus fuit: Scipio Carthaginem delevit. Gell. lib. 4. cap. 1. Et omnino quicquid ita dicitur plena atque perfecta verborum sententia, ut id necesse sit aut verum, aut falsum esse, id à Dialecticis *ἀξιώματα* appellatum est. Quodam in hac significat. vertunt Dignitas, quod apud Priscianum legas. Est præterea Axioma, quod alii Adjectivum, alii Connexum dicere, *ἐπιεικτικὸν ἀξίωμα*, nonnulli ex recentioribus Propositionem hypotheticam appellaverunt. Cujus generis sunt hæc: Si Plato ambulat, Plato moveretur: Si dies est, sol est super terram.

Αξίωμα. Lignum illud teres, circa quod rota curru vertitur. [*ἄξιος* derivat. *ἀξίωμα*. Gall. Le bois rond autour duquel se tourne la roue. Italice, *Asse*, cardine, polo. Germanice, *Ein achsel an einem tawel oder wagen*. Hispanicè, *Eje de carro de cañon*, abla, *rota*, cubito. Pol. *Oś*. Vng. *Tengely*. Ang. *A round tree upon the which the cart wheels turneth*.] Dicitur ab agendo, quod tota circa illud agatur: hoc est, moveatur. Virgil. 3. Georg. *Poll. Nilido nitens sub pondere fagus axis*. Nominatum pro toto curru ponitur: ut apud Juvenalem: *Dignus Aricinus qui mendicaret ad axes*. In celo item, Axem vocant mundi diametron: hoc est, lineam quandam imaginariam, quæ ab uno mundi cardine in alterum tendit, quod rota mundi machina circa eam versari existimetur. Alio modo pro ipsius polis accipitur, qui & Cardines dicuntur, quod circa eos rotari orbis videatur. Vnus Australis, sive Antarticus *ἀνταρκτικὸς* appellatur, Arctico oppositus, qui terræ objectu à nobis cerni non potest: alter Septentrionalis, sive Arcticus, sive Arctous, aut Boreus, *ἀρκτικὸς*, *βόρειος*, qui nunquam occidens, semper conspicitur. Virg. 1. Georg. *Hic vertex nobis semper sublimis: at illi Sub pedibus Styx atra videt, manesq; profundi*. Cic. 1. Tuscul. *Tom globum terræ eminentem è man, fixum in medio mundi*

universi loco, duabus oris distantibus habitabilem & cultum. Quarum altera, quam nos incolimus, sub axe posita ad stellas septem, unde horifer Aquilonis stridor gelidas molitur nives. Altera australis ignota nobis, quæ vocantur Græci *ἄρξια*. Item Axis dicitur totum cælum. Virg. 4. Aen. *ubi maximus Atlas Axem humero torquet: id est, cælum sustinet*. Item Axis, tabulae sceleris sunt, *ἄξια* *ἄρξια*, quæ & à Græcis *ἄρξια* appellatur, cujusmodi erant Athenis, quæ leges Solonis habebant insculptas. Gell. lib. 2. cap. 12. in legibus Solonis illis antiquissimis, quæ Athenis axibus ligneis incisæ sunt. Axis quoq; fera est in India, hinnuli pelle, pluribus, cædidiorebusq; maculis, sacra Libero patri, ut est auctor Plin. lib. 8. cap. 21.

ἄξιόσι, à veteribus dicti sunt factiosi, quum plures unum quid agerent, facerentque. Auctor Festus.

ἄξονα, Græci vocant secundam cervicis vertebream, quod sit immobilis quasi axis.

ἄξος, Flos est spinæ ejusdem nominis, venenatus, de qua vide Dioscorid. lib. 28. cap. 14.

ἄξιγγα, Interior pinguedo porci inveterata. [*εἰς ἴνα* Dioscoridi, *ἀξίγγα* Aeginetæ. Gal. *ὄξος*, *ὄξος* *ἀξίγγα* Ital. *segna*, *sonzi* a. Germ. *Karbsfats*, *ἄξιν* *ἄξιν* s. *ἄξιν* Hisp. *Vitis agra*, *como para vitar axes*. Pol. *Stare fall*. Vn. *O hdy*. Ang. *swine grease*.] Hæc ab axe plautrorum unguendo dicta, ut factius circa eam rota vertatur. Hæc quanto vetustior, tanto utilior est, & multas vires habere creditur, quoniam id animal herbarum radicibus vescitur. Vide Plin. lib. 28. cap. 6.

Α **ante** **Z**

ἄζυμος, a. um, [*ἄζυμος*. Gall. *Sans levain*. Ital. *Senza levato*, *fermento*. Ger. *Wagelstuck*, *vngelstuck*. Hispanicè, *Coverna* *sin levadura*. Polon. *Przysia chleb*, *niekwaszony*. Vngar. *Kovacsak* *vala kenyir*, *pozarsa*. Ang. *Without leaven*, *unleavened*.] Sine fermento: unde *azyzi panes*: hoc est, infermentati: *ἄζυζα* *μαίψα*, & Per translationem accipitur pro sincero, & non elato. Nam infermentata conspersio non attollitur.

B

LITERA muta est, quæ non in sonum suum, sed in sonum e literæ finitur. Hanc Græci *βημη* nominant. Non modo impeditus & obscurus ejus est sonus, sed nullus apparet: dumq; sibi exitum parat, irrito laborat conatu: & omnino incassum nitentur, si vocalis desit: utetur adminiculo: hæc enim, velut cæteri, mancipatum & vincitū eripit, ac solvit: quo morbi vitio laborant & cætera mutæ. Dum profertur, incipit à labiorum compressione, & E vocalem sibi sociam assumens, diducuntur labra, & exit. Gerit virtutē, & potestatem mediam inter p & ph. Quare nos ob literarum affinitatem dictione, Græcas traducentes, nonnunquam p & ph in illam convertimus, ut cum apud Græcos *βῆμα* scribatur, apud nos *buxus*: & quod illi *ἄξιος*, nos ambo transebibimus. At è contrario, quod illi per b scribunt, nos in ph commutamus: ut *ἄξιος*, *triumphus*. Convertitur quædoque b in u, euphonia vel differentia causa, idque in duobus tantum verbis, teste Cicetone. Ausero, pro Absero. Ausugio, p. Abfugio. Trāsit etiam in s, ut *Sufficio*: in c, ut *Occuro*: in g, ut *Suggero*: in m, *Summitto*: in p, ut *Nudo*, *psi*. & Sonū ejus & auger & minuit ratione loci, qualitate antecedentium, aut subsequentiū vocalium, aut consonantiū simplicium, geminatarum, aut diversarum consonantiū inter se hac sola ratione, b amat in ante se quod in terminat in labiorum compressu in quo b incipit. In fine cujuscunque dictionis syllabam corripit. & In notis antiquorum B. bonus, vel Brutus, vel bene, vel balbus. B. Balbus, vel bona, vel bene. B. A. bonam actionē, vel bonis auspiciis, vel bonis artibus, vel bonus amabilis, vel bonam actionem, vel bonis auguriis. B. B. bona. B. A. R. A. bona aurea. B. A. bonorum. B. C. bonorum concessum.

Bacca, geminato e, & sine aspiratione, continet intra sui nominis ambitum fructus diversorum generum, lauri, olive, corni, myrti, & aliorum hujusmodi. [*βῆμα*. Gall. *Crâne qui croît aux arbres ou menus fruitz*, *comme de laurier*, *d'olivier*. Ital. *Frutti manati d' alberi, come le dracivole*. German. *Krone frucht*, *als da sind die beer*. Belg. *Emberis*. Hispanicè, *El fruto manato, suma agrioma*. Polon. *Wzrostki pol alk*. Vngar. *Oleybera*.

βῆμα, adverbium Græcum, pro quo nos interjectione admirantis *Papæ* utimur. Plaut. *Pseud. Babæ* nunc demum mihi animus in tuo est loco.

Bacca, geminato e, & sine aspiratione, continet intra sui nominis ambitum fructus diversorum generum, lauri, olive, corni, myrti, & aliorum hujusmodi. [*βῆμα*. Gall. *Crâne qui croît aux arbres ou menus fruitz*, *comme de laurier*, *d'olivier*. Ital. *Frutti manati d' alberi, come le dracivole*. German. *Krone frucht*, *als da sind die beer*. Belg. *Emberis*. Hispanicè, *El fruto manato, suma agrioma*. Polon. *Wzrostki pol alk*. Vngar. *Oleybera*.

βῆμα, som, *myrtus* *βῆμα* *βῆμα* *βῆμα* *βῆμα*. Angl. *Small fruit not pressed together*, *as bayberries*, *olives*.] Differunt ab acinis, quod acini densius nascuntur, ut in uvæ: bacca dispersius & rariùs. Vide Plinium libro 15. cap. 14. & Vallam lib. 6. cap. 14. Cicero 1. Tusculan. Ergo arbores feret diligens agricola, quantum aspiciet baccam ipse nunquam. Idem 1. de Divisione: *Veagricola quum florem oleæ videt, baccam quoque se visurum putat*. Bacca egent oleo, *βῆμα* *βῆμα* *βῆμα*. De re absurda & incredibile. Neque enim credibile est, illi opus esse oleo, unde nascitur oleum. E bacca autem olivarum exprimitur oleum. Est & Bacca gemma candida, & bacca more rotunda, quam & unionem dicimus. [*βῆμα*. Angl. *A pearl*.] Virgil. in Culice: *-nec Indi Conchea bacca maris pretio est*.

βῆμα, ferens baccas. [Ang. *That beareth berries as stems of cypripedium*.] Plin. lib. 16. cap. 10. Ex omnibus sola dactylifera. dicitur in Oedip. Hædera dactylifera.

βῆμα, diminutivum parva bacca. [Ang. *Little small fruit*, *as humberies*.] Plin. lib. 2. Omnes colore buxco, caulibus parvis, flore purpureo, ferunt bacculas parvas, ut cypripedes.

βῆμα, a. um. Gemmarum, unionibus seu margaritis ornatus. [*βῆμα*. Virg. 1. Aeneid. colloque monile Baccharum.]

βῆμα, *βῆμα*. m. s. hodie dicitur, qui ob bonam virtutem tyrocinium, primo honoris gradu, simili loco decoratus est: forte quod illi olim corolla ex lauri bacca nexa imponeretur.

βῆμα, Lauri species est à baccharum fertilitate dicta. De qua vide Plin. lib. 5. cap. 13.

βῆμα, *βῆμα*. German. *Tasler* *Braden* *bestschwæret* *wie ein walden* *hastensweg*.] Dioscoridi, herba est radice odorata, folio aspero, magnitudine inter violam & verbasicum, anguloso caule, quæ cotonis admixta erit soler. [Pol. *Sant*.] Rustici in Gallia, *Drva Maria* *clavatus* appellant, ut tradit Ruell. lib. 5. cap. 37. Virgilius hac herba *βῆμα* *βῆμα* *βῆμα* scribit. Plin. scribit hanc alio nomine à Græcis *βῆμα* *βῆμα* officina vocant *Marobium* *virgatum*.

βῆμα, Furor, infansio. [*βῆμα*.] Gallicè, *Vitangnet*, *estref* *estref* *estref* *estref*. Ital. *Impazzire*, *furare*. German. *Wüten* *toben* *schreien* *als die* *trundeln* *hau* *unfams* *fun*. Belg. *Tusen*. Hispanicè, *Embriaguez*, *embriaguez*. Polon. *Śladny*, *wzrostki* *pol alk*. Vngar. *Dobrak* *dobrak* *bolando* *kudom*. Angl. *Torage*, *is virgile libri a draken man*, *is be moede angria*.] Proprie est Baccharum, quæ forte quodam corruptæ, magna clamoribus Liberi partu Orga celebrabant: quanquam & latius sumitur pro furete, infansio, & clamoribus, tumultuque omnia implere. Virgil. 4. Aeneid. *Œvix ito ps animi*, totamque mensa per urbem Baccharum qualis

genus communis excita sacris Thyas, ubi audito stimulant
 trieterica Baccho Orgia, nocturnaque vocat Cithæren. Cic.
 de Clar. orat. Quod eos quorum alior oratio actioque efficit
 audientior ferere & bacchari arbitrarerur.

Bacchidius partic. Virg. 10. Aen. - medias Italium bacchata per
 ubes. & legitur Baccharus, in passiva significatione, pro eo
 quod est i bacchantibus frequenter, aut peragratus. Virg. 2.
 Georgic. - virginibus bacchata Læcis Taygetæ. Vbi Taygeta
 bacchata dixit ea forma, qua alibi - terra aeri regnata Ly-
 ceo. Sed hoc rariis.

Bacchius, antiq. aliud participium. Cicero 4. in Catil. Verfat
 mihi ante oculos aspectus Cethegi, & furor in vestra ca de
 bacchantis.

Bacchius, onis, se. verbale. [Bacchius. Pol. Spalium. Ang.
 Bacchius, se. verbale.] Cic. 3. Verr. Sileatur de nocturnis eius
 bacchantibus ac vigiliis. Huius verbi cõpositum est Debacchor.
 Bacchantim, adverb. significat More bacchantium. Bacchantim. Apul.
 Quis igitur soror nunc primum bacchantim discernimus?

Bacchius, doi, Bacchius. Denominativum femininum à Baccho
 formatum. Stat. 2. Syl. Qualls si iubeas Ephyres Baccheidos alu-
 men Culmen ab Inoo tert femita testa Lechæo.

Bacchidius, a, um, per tres syllabas, quarum penultima producitur.
 Bacchidius possessivum à Baccho deductum. Col. lib. 10. - per omi-
 sa sicuti Muis Pteris nemoris Baccheia voce fremetem. Vir-
 gilius in diphthongum dividens, per quatuor syllabas extulit,
 lib. 1. Georg. Quid memorandū a que Baccheia dona tulerūt.

Bacchidius, a, um, Bacchidius, possessivum à nomine Bacchus dedu-
 ctum. Ovid. 1. Trist. Denē meis hederas Bacchica festa comis.

Bacchidius, penultima correpta, Bacchidius, patronymicum ma-
 culinum à Baccho formatum, quo significatur Bacchi filius
 vel nepos. & Fuit & Bacchides nomen unius ex satrapis Assy-
 rorum, qui à Demetrio Seleuci filio adversus Machabæos
 missus ab illis est interfectus.

Bacchium, live Bacchea, pen. prod. Bacchus, Genus vasis vina-
 m, quo in sacris Bacchi utebantur. Quin ipsam etiam Bac-
 cheum templum à Græcis hoc nomine appellatur.

Bacchidius, substantivum, Genus pedis est ex tribus syllabis con-
 stans, quarum prima brevis est, relique dux longæ. Bacchidius
 ut. Hæc est. Hoc pedis genere utebantur in carminibus sa-
 crorum Bacchi seu conariis est Antibacchius, constans ex
 duobus longis & ultima brevibus. Fortuna.

Bacchi, [Bacchus. Pol. Bacchus, vii. boland.] Ab Augusto
 alibi fuisse, teste Suet. à Baccho quodam euncho (ut Al-
 cianus credit) qui corpore quidem pro cæro fuit, sed aded sto-
 latus, ut cesserit in proverbium: Bacchus, Bacchus, Bacchus
 est. Baccho similis, & Bacchus es. In cinædos ac parum viros
 dædum, sed animo stupidos.

Bacchionem, [German. En gamung ateo gefestus. Pol. Kalka-
 donum.] Dicebant genus vasis longioris manubrii, quod
 Bacchionem appellatur. Festus. De usu autem huius vasis, vide
 infra in dictione TRULLA.

Bacchidius, masculini gen. secundæ declin. Fustis, stipes, seipio:
 pro quo legitur & baculum neutri gen. [Bacchidius. Pol.
 bacchidius. Gall. bacchidius. Ital. bacchidius. Ang. bacchidius.
 Ger. bacchidius. Hisp. bacchidius. Pol. bacchidius. Vng.
 bacchidius.] Ovid. lib. 15. Metam. - bacchidius, te-
 netis, ut esse iunila. & Absq; baculo ne ingreditor, abo baculo
 Inermis ne sit, verum semper ad manum sit quo de-
 pectas, liquis forte quatit lædere. & Viro seni maxilla bacu-
 lu, abo baculo ne ingreditor. Dicit solitum de iis qui ob
 defectas atate vires, lautiore pauper & copiosiore vidu cogū-
 tur, quod quod senecta detestatur, ut cun que faciatibus cibo.

Bacillum, n. l. diminutivum. [Bacillum. Gallicæ. bacillum,
 bacillum. Italicæ. bacillum. Germanicæ. bacillum.
 Hispanicæ. bacillum. Polon. bacillum. Vng. bacillum.] Cicero de Finib. bon. Bac-
 illum aliud inflexum & incurvatum, aliud ita natum. & Bacil-
 lum masculino genere in usu non est: à quo tamen videtur
 masculis compositum Imbecillus, a, um, & Imbecillus, imbecil-
 le, vade Imbecillitas pro infirmitate.

Badius color, is est quem & Phœnicum vocamus, à colore
 dactylorum, quos Phœnicum vocant Græci. [Bacchidius. Pol.
 bacchidius. Gall. bacchidius. Ital. bacchidius. Ang. bacchidius.
 Ger. bacchidius. Hisp. bacchidius. Pol. bacchidius. Vng.
 bacchidius.] Cicero de Finib. bon. Bac-
 chidius dicitur, & Badius: ab eo quod termitem unā cum fructu
 à prima revallum, Græci Bacchidius & Badius appellant. Vide Thy-
 lidium de coloribus.

Bacchidius, significat ite. [Bacchidius. Polon. Bacchidius. Ang.
 Bacchidius.] Plantus in Afinar. Demam hercle jam de
 baccho, collatum ni badizas.

Bacchidius, dicitur saxum illud fasciis obvinctū, quod
 pro love de voravit Saturnus, ut testatur Hesychius. Vnde lo-
 cuti factus proverbio: Etiam bacchidium devorates, & Bacchidius
 ad quædam. In voracem & omnia concoquentem. Vide Pri-
 scianū qui docet cum lapide Addis & Abaddis dici à Latinis

Bagrus, pen. prod. Lingua Persica spado dicitur. [German.
 Bagrus.]

Bajulo, as, Porto. [Bajulo. Pol. Bajulo. Gall. Bajulo. Ital. Bajulo. Germ. & Belg. Bajulo.
 Hisp. Bajulo. Ang. To bear upon the shoulder.] Plaut. in Afin. Ego bajul-
 labo, tu, ut decet dominum, ante me ito inanis. Quintil. lib. 6.
 cap. 1: Ego te bajulare non possum.

Bajulus, pen. cor. m. f. Operarius, & proprie qui onera corpore
 suo, victus querendi gratia portat. [Bajulus. Pol. Bajulus. Gall.
 Bajulus. Ital. Bajulus. Germ. Bajulus. Hisp. Bajulus. Ang.
 Bajulus.] Cic. in Parad. Utum potius de bonis est querendum quid bajuli atq; ope-
 rari, an quid homines doctissimi festerint? Idem 2. de Orat.
 Remigem aliquem, aut bajulum nobis oratorem de-
 scripseras.

Bajulus color, idem est cum spadiceo, sive badio, in equis in pri-
 mis laudatus. [Bajulus. Pol. Bajulus. Gall. Bajulus. Ital. Bajulus.
 German. Bajulus. Hisp. Bajulus. Ang. Bajulus.] Ita dicitur
 est unum de bonis, quo nomine Græci appellant palmæ termi-
 tem unā cum fructu avallum qui huius est coloris.

Balanus, a, Vastissima maris bellua, ex genere cetorum, quam
 Plinius tradit in Oceano Indico ad quateridum jugerum ma-
 gitudine increfcere. [Balanus. Pol. Balanus. Gall. Balanus. Ital.
 Balanus. German. Balanus. Hisp. Balanus. Ang. Balanus.] Ita dicitur
 aspirata in a mediam suam conversa. Vide Plinium libro 9.
 cap. 1-4-6. Gallicæ. Balanus. Italicæ. Balanus. Germanicæ.
 Germanicæ. Hisp. Balanus. Polon. Balanus. Vng. Balanus. Ang.
 Balanus.]

Balanus, ni, pen. cor. gener. femis. [Balanus. Pol. Balanus. Gall.
 Balanus. Ital. Balanus. German. Balanus. Hisp. Balanus. Ang.
 Balanus.] Generale nomen est, omnia
 continent, quæ apud nos Glandis vocabulo cõprehenduntur.
 Præcipue tamen hoc nomine dactyli appellantur, & olive, &
 si qua sint alia, quæ nucleos intus habent. & Balanus myrtili-
 ce, Balanus Dioscoridi, Fructus est arbutulæ, myrtili-
 ce similis, magnitudine nucis avellane, ex cuius ortice odorife-
 rus liquor exprimitur, quæ vocant Oleum balaninū. Sunt qui
 credant esse glandem eam, quam vulgo nucem muscatam vocant
 quibus tamen nō arbitror adhibendam fidē, quum descriptio
 ei non conveniat. Constat enim glandem myrtilicam ligno-
 so intus esse ossē, quod nux odorata non habet. Satius itaque
 Ruellio crediderim nucem odoratam, quam nos Muscatam vo-
 camus, veteribus fuisse incognitam. Glandem autē myrtilicā
 Plin. uno nomine vocat Myrobalanum, quasi dicas glandem
 unguentariam. Ita enim de eo scribit lib. 12. cap. 2: Myrobalanum,
 Troglodytis, & Thebaidi, & Arabia, quæ iudæam ab
 Aegypto determinat, commune est. nascens unguento, ut ipso
 nomine apparet. Quod item indicatur, glandem esse arboris,
 heliotropio, quam dicemus inter herbas, simili folio. Fructus,
 magnitudine avellane nucis. Hæcenus ille Myrobalanum.
 Cellus videtur accepisse pro unguento ipso, quod ex glandis
 myrtilicæ commisso liquo conficitur. Ita naug. ait lib. 4.
 cap. 9. Sit ex unguento & palmulis, quod Myrobalanum vocat.
 Ad hæc etiam significationem alluisse videtur Mar. lib. 142.
 Quod nec Virgilius nec carmine dixit Homerus. Hoc ex un-
 guento constat, & ex balano. Nam si de glande ipsa intelligas,
 non video quomodo dicat Myrobalanum constare ex balano
 & unguento. & Balanus etiam à Græcis vocatur extrema mē-
 bri virilis pars, quam etiam Latine Glandem vocamus. Hoc
 etiam nomine dicuntur, quæ à pharacopolis vocantur sup-
 positoria, quæ ad subducendam alvum podici inferuntur dē-
 cta, quod figura glandis similitudinem referant. & Balanus
 item est nomen urbis in Epiro.

Balanites, huius balanitæ, Gemma subvisidus, & Co-
 rinthio similis æri, secante mediam flamma vena. Autor Pla-
 nius libro 37. cap. 10.

Balanites, idis, se. [Balanites. Pol. Balanites. Vng. Balanites.] Ge-
 nus castaneæ rotundius & maxime purgabile, & spōte profi-
 liens: à rotunda glandis effigie ita appellatum. Plinius libro
 15. cap. 23.

Balaninus, a, tum, adject. Hoc est, balanino oleo perfusus. Pes-
 sius Sat. 4. Tu quum maxillis balanatum gausape peccas.
 Balaninus, a, tum, aliud adject. Ex balano factum ut, Balaninū
 oleum. Plin. lib. 23: Balaninum oleum repurgat varos. Idem
 libro 13. capite 1: Increvit deinde Mendelium, balanino resi-
 na miltis.

Balanus, n. p. Proprium est vocis ovis, aut hœdi. [Balanus. Gall.
 Balanus. Ital. Balanus. Germ. Balanus. Hisp. Balanus. Pol.
 Balanus. Vng. Balanus. Ang. Balanus.] Quintil. lib. 1. cap. 5: lam ne ba-
 lare quidem,

lare quidem, aut hinc forte dicitur, nisi iudicio vetu-
 statis nitentur. Ovid. 4. Fast. Tactaq; fumanti sulphure balat
 ovis. Sil. lib. 5. cui mille sub alis Lanigeræ balant stabulis.
 Balneo, as, frequentativum. [Pol. Vilanus vey hys. Vng. Gya
 kara bignok. Ang. To bleate ofen.] Plaut. in Bacch. Pallor haru
 dormit, quum eę eunt Sic à pecu balantes.
 Balneus, us, nomen, m. q. [Balneus, Balneus. Gall. Baignoier, oi de
 brebis. Ita. Vacci petra à di agnelo. Germ. Das bader imas (h. h.)
 fte of bader. Hisp. El balido de bader à cordero. Polon. Bazyk.
 Vng. Bány. Ang. Baining.] Plin. Guilatum à pecore, capris
 que balatum concitat.
 Balneus, lychnis coronaria, Dioscorid lib. 3. cap. 313.
 Balatrones, m. i. inquit Festus, & Blateas, antiqui appellabāt,
 bullas luti ex itineibus, aut quod de calcamentorum soleis
 raditur. [Ger. laut buidts nart sad. Pol. Białecki na białych.]
 Balatrones pro nihilo hominibus, & nullius pretii videt acce-
 pit. Varro de Re rust. li. 2. cap. 3. quū loquitur: Videbo jam
 balatrones, & huc afferam meū corium, & flagra. ¶ Dicit autē
 putantur Balatrones à balatu & yaniloquentia, ut annotavit
 Porphyrius in illud Horatii: Serm. Satyr. 1. Mendici, mome,
 Balatrones, hoc genus omne Mœstam, ac folicitum est cāto-
 ris morte Tigelli.
 Balauisium, u. f. [Balauisium. Gall. La fleur d' yn ornulier. Ita. Fior
 di neia prana. Ger. Granatapfelst. Hisp. Flor del granado. Pol.
 Kwiat granatowy. Vngar. Pomagranat viréga. Ang. The flower of
 an pomegranate.] Flos mali punici, utilis non modo medicinis,
 sed etiam tingendis vellibus, quas sibi concoloris facit. Pro-
 priè autem hoc nomine appellatur sylvestris punice flos:
 nam sativæ Cytinus dicitur.
 Balauisium, a, um, pen. corr. ut Balauisians color, à floribus huius
 similitudine dicitur. [Vng. Pomagranat viréga.]
 Balauisium, Balauis, herba non multum dissimilis narcisso.
 Balbus, m. f. Qui vitio linguæ nō bene potest exprimeere verba,
 & obsecrè loquitur, hactenus. ¶ Hoc vitio laboravit Aristoteles
 & Alcibiades, qui R in L detorquebat: Scal. lib. 1. de Causis
 ling. Lat. cap. 14. [Hys. Balysh. Germ. Gall. Balbe. Ital. Balbo.
 Ger. Stammer/Bagger. Belg. Een stammisde. Hisp. Tartamudo.
 Pol. lekotliwy. Vngar. Széps. Ang. A stammer, a stammerer or
 stutterer.] Perius Satyr. 1. Rancidulum quiddam balba de nare
 loquutus. Cic. 1. de Orat. Quisq; ita balbus esset, ut ejus ipsius
 astis, cui studeat, primam literam non posset dicere.
 Balbutio, tis, n. q. Imperfectè loquor, quadam linguæ hilita-
 tione & confusione trepido. [Hys. Balysh. Germ. Gall. Balbe.
 Ital. Balbo. Ger. Stammer/Bagger. Belg. Een stammisde. Hisp. Tan-
 tamudo. Pol. Lekotliwy. Vngar. Széps. Ang. A stammer, a stammerer or
 stutterer.] Perius Satyr. 1. Rancidulum quiddam balba de nare
 loquutus. Cic. 1. de Orat. Quisq; ita balbus esset, ut ejus ipsius
 astis, cui studeat, primam literam non posset dicere.
 Balbutio, tis, n. q. Imperfectè loquor, quadam linguæ hilita-
 tione & confusione trepido. [Hys. Balysh. Germ. Gall. Balbe.
 Ital. Balbo. Ger. Stammer/Bagger. Belg. Een stammisde. Hisp. Tan-
 tamudo. Pol. Lekotliwy. Vngar. Széps. Ang. A stammer, a stammerer or
 stutterer.] Perius Satyr. 1. Rancidulum quiddam balba de nare
 loquutus. Cic. 1. de Orat. Quisq; ita balbus esset, ut ejus ipsius
 astis, cui studeat, primam literam non posset dicere.
 Balbutio, tis, n. q. Imperfectè loquor, quadam linguæ hilita-
 tione & confusione trepido. [Hys. Balysh. Germ. Gall. Balbe.
 Ital. Balbo. Ger. Stammer/Bagger. Belg. Een stammisde. Hisp. Tan-
 tamudo. Pol. Lekotliwy. Vngar. Széps. Ang. A stammer, a stammerer or
 stutterer.] Perius Satyr. 1. Rancidulum quiddam balba de nare
 loquutus. Cic. 1. de Orat. Quisq; ita balbus esset, ut ejus ipsius
 astis, cui studeat, primam literam non posset dicere.
 Balbutio, tis, n. q. Imperfectè loquor, quadam linguæ hilita-
 tione & confusione trepido. [Hys. Balysh. Germ. Gall. Balbe.
 Ital. Balbo. Ger. Stammer/Bagger. Belg. Een stammisde. Hisp. Tan-
 tamudo. Pol. Lekotliwy. Vngar. Széps. Ang. A stammer, a stammerer or
 stutterer.] Perius Satyr. 1. Rancidulum quiddam balba de nare
 loquutus. Cic. 1. de Orat. Quisq; ita balbus esset, ut ejus ipsius
 astis, cui studeat, primam literam non posset dicere.
 Balbutio, tis, n. q. Imperfectè loquor, quadam linguæ hilita-
 tione & confusione trepido. [Hys. Balysh. Germ. Gall. Balbe.
 Ital. Balbo. Ger. Stammer/Bagger. Belg. Een stammisde. Hisp. Tan-
 tamudo. Pol. Lekotliwy. Vngar. Széps. Ang. A stammer, a stammerer or
 stutterer.] Perius Satyr. 1. Rancidulum quiddam balba de nare
 loquutus. Cic. 1. de Orat. Quisq; ita balbus esset, ut ejus ipsius
 astis, cui studeat, primam literam non posset dicere.
 Balbutio, tis, n. q. Imperfectè loquor, quadam linguæ hilita-
 tione & confusione trepido. [Hys. Balysh. Germ. Gall. Balbe.
 Ital. Balbo. Ger. Stammer/Bagger. Belg. Een stammisde. Hisp. Tan-
 tamudo. Pol. Lekotliwy. Vngar. Széps. Ang. A stammer, a stammerer or
 stutterer.] Perius Satyr. 1. Rancidulum quiddam balba de nare
 loquutus. Cic. 1. de Orat. Quisq; ita balbus esset, ut ejus ipsius
 astis, cui studeat, primam literam non posset dicere.

riem degenerarunt interpretes, paulatim recedentes à pu-
 tate Latini sermonis ver. Iuriconsultorum.
 Ballista, f. p. gemino l. à Ballia, lacio: Machina est qua saxa tor-
 quentur, vel sagitte. De saxa jacente (quæ & major ballista
 appellari potest) Valer. Maxim. lib. 1. Quom telorum iactu pec-
 foram acquireret (intelligit serperem ab Aulio Regulo inter-
 emptam) ad ultimū ballistarum comens undiq; petitam, sili-
 cum crebris & ponderosis verberibus procubuisse. Et. La live
 trabs, quæ veribus appellatur, fuerit, live alterius generis, mo-
 dō saxa majora & graviora jaciatur, hoc nomine intelligitur.
 ¶ De sagittis jacente (quæ & minor) Lucan. lib. 2. Torraq; per
 tenebras validis ballista lacernis Multifidas jaculata faces. Et
 D. Hieronymus cōtra Iovin. Ballista quanto plus retrahitur,
 tanto fortius emittitur. [Hic Hebr. יחמיחי. Graeci Ballista.
 Gall. Arbalète, instrument de guerre à tirer pierre en autre chose.
 Ital. Ballista. Ger. Ein gewerck ein instrument mit dem man schietet
 ein schingen oder schiessen Belg. Een gewerck. Hisp. Trabuco & in-
 genio, ballista. Pol. Proszkocznica. Vng. Széps. Ang. An
 engine of warre to cast darts or slings, à sling.] dicit, quæ & Phœnicas
 invenisse Plin. tradit lib. 8. cap. 36. alius Saturno à Iove pulitū
 & in Greciā profugū ballistarum ulum docuisse scribens.
 Ballistarium, locus ubi sita est ballista. [Vng. Széps. Ang. An
 engine of warre to cast darts or slings, à sling.] Plautus: Intenta est
 ballista probe, quam ego nond
 multo post emittam è ballistario. Vbi etiam Ballistam accipe-
 re videtur pro telo.
 Ballistarius, ni, m. f. Qui facit ballistas, ballistarum artifex. [Pol.
 Trolator koszce robu. Vngar. Széps. Ang. A maker of
 slings.] Paternus in L. ult. D. de iure immunitatis.
 Ballore, f. Ballore, Gall. Marrobin noir. Ital. Marrobin nero. Germ.
 Etinader asdein. Hisp. Marrobin negro. Pol. Santa zarna.]
 Herba est manubio similis, quæ & Melampyrum à Græcis ap-
 pellatur. Officinæ Marrobinallium vocatur, aut Marrobinum nigrum.
 Vide Dioscorid. lib. 3. Plin. lib. 27. cap. 8. & Ruell. lib. 3. cap. 38.
 Ballistæ, ce, Vide B A L V X.
 Balneæ, erant bina ædificia conjuncta: alterum ubi vitii aler-
 num ubi mulieres publicè lavabantur. Author Varro.
 Balneum, n. f. [Balneum, balneum, balneum. Gall. Bain en élle-
 ver. Ital. Bagno. Germ. Bad/badstube. Hisp. Baño. Pol. Łazienka.
 Vng. Vízvály, fürdő. Ang. A bain or stein, a washing place.] & in
 plurali numero Balneæ, arum, vel Balneæ, orum, Loca sunt pu-
 blica vel privata, in quibus aut sanitatis, aut abstergendarum
 fordium causa lavamur. Cic. Terentia uxori: Labium si in bal-
 neo nō est, fac ut sit. Idē Attico: Balneum calefieri jubebō. Idē
 pro Sext. Rosc. Occiditur ad balneæ Palatinas rediens à cen-
 na Roscius. Illud autē ferè observatur à scriptoribus: ut Bal-
 neæ, vel Balneæ in plurali numero de publicis tantum dicitur:
 Balneum in singulari, locus in domo nostra, ubi privatim
 lavamus. Ratio huius diversitatis videtur, quod in publicis
 balneis plura ad lavandū fuerint loca. Habebant enim multas
 lavationes suas à vitis separatas. Erant præterea in balneis
 tria veluti cœnacula (nisi regiones malis appellatæ) quorum
 summū plenum erat aeris calidi, qualia hodie sunt Germano-
 rum hypocausta: hæc balnearū pars Laconicum vocabatur. In
 medio cœnaculo erat aqua calidæ immo, frigida. Ex his fa-
 cile ostendi potest quid sit discriminis inter Balneæ & Ther-
 mas. Balneæ enim tantum dicitur in quibus lavamus. Unde
 summa illa balnearū pars, quæ Laconicum vocari diximus, &
 cryptæ quædam sicca in litore Basiæo calidi aeris plene, bal-
 nearum appellatione nō veniunt, quæ tamen Therme apud
 dicitur possunt. Therme enim dicitur quæcunque loca calida, live
 illa sicca sint, live calidis lotionibus accommodata. Frigidum
 itaque balneum sub Thermaū appellationem nō venit. Nam
 Therme calorem significat. Valla in Raudētem huiusmodi ponit
 dicitur, ut Therme dicitur quæ natura calida sunt. Balneæ
 etiam quæ calefiunt igni. Quod rō emmo verū esse constat
 multis tum Martialis, tum aliorū testimoniis, qui Nerois &
 Titii balneæ Thermas vocant, quæ centē igni calefiebant. Vnde
 autem dicitur Balneum, vide supra in dictione B A L N E U M.
 ¶ Teneri calidis balneis, à veteri Thermaū dicitur. In molles & lusu
 dissilientes dicebantur: nam antiquitus calida balneæ deliciarū
 nomine taxata fu. Ille vel Homerus testis est. Odyss. 8. inter vo-
 luptates vitæ delicias ea commemorans. ¶ Herculanæ balneæ,
 Herculaneæ balneæ. De impendio servecoribus balneis dicitur,
 quales legimus & thermas Neronianas. Aristoph. in Nepheloc.
 ¶ Quid canis & Balneolū si quis non sit balneolū. Quis dicit in
 eos qui ad rem quampiam profusus sunt imbeciles: ita ut in bal-
 neo nullus est omnium canum usus. Hoc Adagio utitur Lu-
 cianus adversus ineruditum, & in Paralip.
 Balneolum, diminutivum est. [Pol. Łazienka. Vng. Vízvály.]
 Iuven. Satyr. 7. quum jam noti celebresq; poetæ Balneolum
 Galvis, Roma condidit: furores Tenent.
 Balneolū, orum, Es pars villa, live ædium, in qua balneæ sunt,
 & nonnunquam etiam ipsum balneum. [Pol. Łazienka. Vng. Vízvály.
 Gall. Le bain ou la maison où sont les bains & c. Ital. Locca da
 bagno

Ger. Das ort in hant da die Bad stat oder das Bad ist.
Hisp. Balneario. Pol. Balneario. Ang. Balneario. Cicero ad
Quintum Fratrem libro 3: Sed tamen nihil ei restabat praeter
balnearia, & ambulatioem, & alvearium. Ibidem: In balnea-
ria in alveum apodysterii angulum promovi. Colum. lib.
2. cap. 6. Balnearia. Occidenti a hivo obvertantur, ut sint post
mensam, & usque in vespertum illustrata.

Quod ad balneum pertinet. [Vng. Balneum] a. um. Balneum, quod ad balneum pertinet. [Saxo-
nicum] Gall. Bain de balneum. Italice. Casa pertinet ad
bain. Germ. Das in dem Bad gebiet Hispan. Casa del
bain. Polon. Lapyw. Vngar. Balneum. Ang. Balneum
[Saxonicum] ut, Vellus balnearia, Seryus balnearium,
Non balnearia instrumenta, cuiusmodi sunt strigiles, ampulla
oleosa, iotra. Pro quibus etia balnearia adfolate dixit Apul.
lib. 1. Milonem iussit cum balnearibus assequi.

Qui curam habet balnearum. [Balnearius] G. Gall. Maistre de bain. Ital. Maestro de bagno, Stoffaro,
Germ. Das Bad. Hisp. El banyador. Pol. Lapywicz. Vng.
Balneum. Ang. Master of the bagno or ston. Cic. pro Cal. Fa-
milis facta erat balneariorum. Plaut. Trucul. Omnes amatores
balneariorum sunt: et huius femininum est balnearia, Balnearum,
Mater curae balnei curandi cura incumbit.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

Quod ad balneum pertinet. [Saxonicum] Polon. Wyzka.
Vng. Balneum. Ang. Master of the bagno
[Saxonicum]. Id nomen vulgare convicto dicebatur in homi-
nem alienarum rerum plus satis curiosum. Propterea quod
huiusmodi genus hominum, quoniam in otio vivit, neque
sua negotia distinet, alia curare confuevit. Quod ad bal-
neum pertinet, Balneariorum. Martialis larescon. Instrumento
balneariorum legatis balnearios continentur, quoniam sine
his balneariorum sum praetere non possunt.

BALUX, lucis. Minutiore auri particula ab Hispanis dicitur, cu-
juscumodi in argilla, aut putre penè pura inventuntur, nulla-
que opus habentes coctone. Græcis ἄμυρα, quasi au-
rea arena dicitur. [Hispani, Ora de tibar no apurade vocant Pol-
ski edy ora. Vn. Aranyfém. Ang. A pece or wedge of gold.] Plin.
lib. 3. cap. 4. Aurum argilla quæstum non coquitur, sed sta-
tum suum est. Invenitur ita massæ, necnon in putre etiam
denas excedentes libras. Palætras Hispani, aliæ Palæcranas:
idem, quod minutum est Balucem vocant.

BAMBACUM, [Saxonicum] Polon. Bambakon. Suidæ, Polon.
Bambakum. Ang. Cotton.] Longæ generis crassidissimum, in exiguo
nascentes frutice, quem nonnulli Gossipium, plures Xylon ap-
pellant, testè Plin. lib. 19. cap. 1. Fert hic frutex fructum barbatæ
nuci non dissimilem, quæ dehiscente velut incolatum lanæ
glossum detegit, ex qua deinde velles fiunt, quæ à nonnullis
Bambacina appellatur, à peritionibus Xylinae, vel Gossipinae.
Vulgus Cottonum vocat, à similitudine fortasse illius lanuginis,
quæ fortis in malo cotoneo gignit. Vide Ruell. lib. 2. cap. 150.

BAMBALTO, [Pol. Zambak. Vng. Bambak. Socer
M. Antoni, quod Cicero à balbutendo deducit Philip. 3. Tur-
nebus nomen per diminutionem ad usum solum abitur atur,
ut quemadmodum dicitur à Sceparrum Sceparrino, sic à Bambak-
um Bambakum. et Bambakum autem est tremere, & deambulare
cupitare, & labii balbutire.

Bambate. In aceti scilicet confectioe jubet Columella de-
cem bambatas, in multum mitico nomine intelliguntur scilicet
lae, quæ aliquo intinctu condita sunt Romani autem cum Sy-
racusanorum sermone hac in re, ut & in multis aliis uterentur,
potius bambatas, quàm bambatas nominant, quod Siculi
Bambate pro Bambak dicitur solebant.

Bambatus, m. animal volatile, quod vulgò barbelum dicitur, de
quo Amb. lib. Hex. Ferrus hic comiger verum edverti primùm in
specie caulis, atq; in eā mutari naturā, inde processu quoddā sic
in bambatus, nec eā tamē formā figurāq; cuiusdā sed laxi & la-
tiorib; foliis pinas videtur assumere: ex his foliis mollia illa de-
rea depeçtunt vellera, q ad usus sibi pprios divites vendicant.

Bambulus, [Saxonicum] Gall. Bambule, arbor. Germ. Ein händwerczambul. Det ed
dem fove vand in dem ofen sen arbor mader. Hisp. Bambule, bambule
de algema arti è elna. Pol. Bambule, bambule. Vng. Bambule, bambule
man, a man of cottonation. Propriedicatur autem quæ circa ca-
minos & foineces exercetur, quæque opera sua igni conficit,
Bambule enim Peloponnensis caninus est, & acris, incendere.
Pei translationem tamen latus fumitur ad villosos omnes o-
peras, quæ manuum optice videtur quantant. Id quod de
Hieronymus annotavit lib. 1, adversus Pelagium. Anstot. in
Polit. Inter seruum & bambulum hoc unum intercessit, quod
illè natura servit, Bambulum mercede.

Bambulus, m. l. Bambule, Bambule marini genus, quem & Myxon a
vocat autot est Plin. lib. 32. cap. 7. et Ell & Bambule inter ma-
gnes minimus, quem Aristoteles Cheloneum vocat.

Bannum, Exili species, quæ antiquis dicebatur Proscriptio.
[Pol. Bannum, Bannum. Vng. Bannum, Bannum. Ang. A manner of
condemnation that whosoever surrenders a man may
kill him.] Hinc Bannum dicebatur qui carebant iure togæ, qui-
bus aqua & igne interdicitum erat. C. de Episc. & cler. in no.

Baphæpen, prod. [Saxonicum] Gall. Baphæpen, Baphæpen. Ital. Baphæpen.
Ger. Baphæpen. Hisp. Baphæpen. Pol. Baphæpen. Vng. Baphæpen. Ang. Baphæpen.
Dicuntur loca iudicia in
quibus tinguntur pannos. Tinctoria dicuntur. Lampidius
in Alexand. scribit Præbuis fuisse Baphæpen præpositum, hæc
enim tinctura dicebatur de Dibapha, bis tincta.

Baphæpēs, Germ. Gemma est mollis, sed præstantissimi odoris,
Plin. lib. 37. cap. 10.

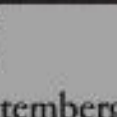
Baptimus, & Baptinum, m. n. Baptimus, & Baptinus a. a. tis,
n. l. Baptimus. Latine immeritio dicitur, à Ger. Bap, im-
merito. [Saxonicum] Gall. Bap, Bap. Ital. Baptinus. Germ.
Bap, Belg. Bap, Bap. Hisp. Baptinus. Polon.
Bap, Bap. Vng. Bap, Bap. Ang. Bap, Bap. Gregorius, Bap, Bap. Grego eloquio dicitur, quod
Latine Tinctio: quia ibi homines spiritu gratie in melius immu-
tatur, & longe alid quàm esse dicitur Pimium enim fedi et-
ramus deformatate peccatorum, in ipsa tinctioe reddimur
polchei deauratione virtutum.

Baptimus, huius loci vel vas ex ligno aut lapide ita edifica-
tum, ut in illud aqua infusa possit, in quam lavandi causa a-
liquis se posse immergere. [Saxonicum] Gall. Bap, Bap. Ital. Baptinus. Germ.
Bap, Belg. Bap, Bap. Hisp. Baptinus. Polon.
Bap, Bap. Vng. Bap, Bap. Ang. Bap, Bap. Gregorius, Bap, Bap. Grego eloquio dicitur, quod
Latine Tinctio: quia ibi homines spiritu gratie in melius immu-
tatur, & longe alid quàm esse dicitur Pimium enim fedi et-
ramus deformatate peccatorum, in ipsa tinctioe reddimur
polchei deauratione virtutum.

Baptimus, huius loci vel vas ex ligno aut lapide ita edifica-
tum, ut in illud aqua infusa possit, in quam lavandi causa a-
liquis se posse immergere. [Saxonicum] Gall. Bap, Bap. Ital. Baptinus. Germ.
Bap, Belg. Bap, Bap. Hisp. Baptinus. Polon.
Bap, Bap. Vng. Bap, Bap. Ang. Bap, Bap. Gregorius, Bap, Bap. Grego eloquio dicitur, quod
Latine Tinctio: quia ibi homines spiritu gratie in melius immu-
tatur, & longe alid quàm esse dicitur Pimium enim fedi et-
ramus deformatate peccatorum, in ipsa tinctioe reddimur
polchei deauratione virtutum.

Baptimus, huius loci vel vas ex ligno aut lapide ita edifica-
tum, ut in illud aqua infusa possit, in quam lavandi causa a-
liquis se posse immergere. [Saxonicum] Gall. Bap, Bap. Ital. Baptinus. Germ.
Bap, Belg. Bap, Bap. Hisp. Baptinus. Polon.
Bap, Bap. Vng. Bap, Bap. Ang. Bap, Bap. Gregorius, Bap, Bap. Grego eloquio dicitur, quod
Latine Tinctio: quia ibi homines spiritu gratie in melius immu-
tatur, & longe alid quàm esse dicitur Pimium enim fedi et-
ramus deformatate peccatorum, in ipsa tinctioe reddimur
polchei deauratione virtutum.

Baptimus, huius loci vel vas ex ligno aut lapide ita edifica-
tum, ut in illud aqua infusa possit, in quam lavandi causa a-
liquis se posse immergere. [Saxonicum] Gall. Bap, Bap. Ital. Baptinus. Germ.
Bap, Belg. Bap, Bap. Hisp. Baptinus. Polon.
Bap, Bap. Vng. Bap, Bap. Ang. Bap, Bap. Gregorius, Bap, Bap. Grego eloquio dicitur, quod
Latine Tinctio: quia ibi homines spiritu gratie in melius immu-
tatur, & longe alid quàm esse dicitur Pimium enim fedi et-
ramus deformatate peccatorum, in ipsa tinctioe reddimur
polchei deauratione virtutum.

Hoc in cellisid est, in locis secretionibus solet consistit: quarum aliae Caldarie sunt, in quibus calida lavantur: aliae Frigidariae, in quibus lavantur frigida: aliae Tepidariae, in quibus tepida aqua abluuntur. Plin. lib. 1. ad Apollinarem: Cella frigida, in qua bapisterium amplum, atque opacum.

Barathro, m. l. Luxuriosus dicitur, vel gulosus, qui in barathrum gulæ insumit totum patrimonium. [Germ. Ein straß / schenck. Belg. Ein strack / lampamer / vest / d.]

Barb. l. l. Vtroque numero, non solum hominum, sed & brutorum quadrupedum est. [Per. barb. Ital. Gall. barbe. Ital. & Hisp. barba. Ger. Ein bart. Belg. Ein bart. Pol. broda. Vn. sekal. Ang. A beard.] Plaut. Bacchid. Cano capite, atq; alba barba. Virg. 2. Aen. Squalentem barbam & concretos sanguine crines. Horat. lib. 1. Scim. Vtique lupi barbam variæ cum dente colubæ. Plin. lib. 11. cap. 13. Affertur & magni sui commenta: primum omnium, rabiem hircorum, si mulceatur barba, mitigari. Silius numero plurali etiam de homine dici posse ostendit lib. 13. Indociles nunc propexis in pectora barbæ Verrere humum. Huius nominis composita possunt declinari secundum tertiam & secundam declinationem: ut Imberbis, & hoc Imberbis & Imberbus, a, um, quod est sine barba. Ante barbam doces senes, *ante me sponda dicitur res zepelus*. Quum Imberbis majorem natu docet. Est autem figura proverbialis, quod ait Persius Ante pilos. Barba non facit Philosophum, *ante me sponda dicitur res zepelus*. Pluraz. Convenit in eos qui barba pallioque philosophos se profitentur, quum cetera cultui non respondeant. *ante me sponda dicitur res zepelus*. De przlooga barba dicebatur. Anilophan. in Concionantibus. Barba tenus sapientes. *ante me sponda dicitur res zepelus*. A' *ante me sponda dicitur res zepelus*. Barba tenus sapientes, & sophistæ, & philosophi. Vrsipator apud Plutarch. Huc alludit Horatius quam ait: iussit sapientem pascere barbam. Barbam velere, *ante me sponda dicitur res zepelus*. Sumptum à gestu, quo summum contemptum ac ludibrium significamus.

Barba caprina, Herba, quæ Germanis Waidt gessbart dicitur, caulem habet tricubitalem, angulosum, folia castaneæ aut Corylo similia, in ambitu serrata, flores candidos, exiguos, racematim compactos instar barbæ canæ dependentes, radicem nigram, lignosam, intus candidam. Flores ejus in iulos abeunt.

Barba lovir, Chyfoconæ apud Diosc. lib. 4. cap. 8.

Barba petra, *ante me sponda dicitur res zepelus* herba est, vulgò sic appellata, quibusdam barbula hircina, in arerariis laudatur.

Barbulla, l. x. diminutivum. [Per. barb. Ital. Barbetta. Ger. Ein bart. Hisp. barba. Pol. broda. Vn. sekal. Ang. A little beard.] Cic. pro Cælio: Aliquis mihi ab inferis exciuitus est ex barbatis illis: non hæc barbula, qua ista delectatur, sed, *ante me sponda dicitur res zepelus*.

Barbatus, m. l. Dicitur qui barbam habet. [Per. barb. Ital. barbato. Germ. Gebartet. Ger. Ein bart. Belg. Gebartet. Hisp. barbado. Ger. Ein bart. Hisp. barbado. Pol. brodaty. Vn. sekal. Ang. That hath a beard, bearded.] Vnde illud: si promissa facit prudentem barbæ, quid obstat Barbatus possit quin caper esse Plato? Cic. 1. de Nat. deor. Istò enim modo dicere licebit, loven semper barbatum. Barbati proverbiali joco apud Romanos dici consueverunt, homines plices ac simplicibus moribus, rustici, canæque veritatis: quod illic ferò receptum sit barbam radere aut rondere. Plin. lib. 8. cap. 19. Cic. 4. de Finib.

Barbatus, diminutivum: [Polon. brodaty. Ang. That hath a young beard.] ut Barbatus juvenes, & Mulli barbatus. *ante me sponda dicitur res zepelus*. Cic. in Paradox. Barbaros mullos exceptare de piscinis. Idem ad Attic. lib. 11. Concusabant barbatus juvenes, totus ille grex Caninæ.

Barbigera, ra. tum. ad. Divum. Qui barbam gerit. [Per. barb. Gall. Qui porte barbe. Ital. Chi porta barba. German. Der ein bart treut. Hisp. Cosa que tiene a barba. Pol. brodaty. Vn. sekal. Ang. That beareth a beard, bearded.] ut Barbigera pecudes. Lucr. lib. 5. Quippe videre licet pinguiscere sæpe cicuta Barbigeras pecudes homini quæst acere venenum.

Barbitum, n. l. sponit pro barba. [Vn. sekal. Ang. A beard.] Apulejus: Hircino barbitio Philosophum mentiebat.

Barbitæx, n. l. sponit pro barba, figura, qua dictionem barbaram & peregrinam Latinæ aut Græcæ admiscemus orationi: ut Gaza & Magalia, apud Virgilium.

Barbati, m. l. [Per. barb. Gallicè. Barbare, qui ne font point de naitre langue, estranger, concuils, masfado. Italicè, Noz / nel parlare, mal costumati di lingua / provincia eterna. German. Du ein rauhe und grobe sprach habest / hastender mit groben sprach. Hispanicè, Percecas en lengua y ruidumbres. Polon. Grobi ludz, a obczy / zylka. Vn. sekal. Dardos / figura, xprdan / non parat, segun, idest / figura. Angl. That hath a beard, bearded.] Factio nomine, *ante me sponda dicitur res zepelus* 14: dicti sunt ab initio, qui difficile, asperè, atque durè loquebantur, quasi dum loqui, & crassilingues: quomodo dum bialz atque balbi

dicuntur, qui lingua impediti sunt. Dicti Barbari à *ante me sponda dicitur res zepelus* absona voce, in quam peregrini homines Athenas adventantes, quum primum Græcè loqui conarentur, idemdem incedebant. Omnes igitur qui crassè loquuntur, Barbari dicuntur: quales olim habitus sunt omnes gentes, præter Græcos. Vnde Plautus Nævium Poctam Latinum, Barbarum dixit. Nunc etiam ab hoc nomine exempti sunt Latini, quod hiniorem linguam habeant ac magis cultam. Quin etiam inter hos, siquis non rectè proferat, barbarè loqui dicitur. In summa, Barbari dicuntur illiterati, malis moribus, feri, crudèles. Cicero pro Fonteio: Immanis, ac barbara consuetudo hominum immolandorum. Barbarus ex trivio, *ante me sponda dicitur res zepelus*. In hominem dicebatur extreme humilitatis ac profum nullius preui: penè de quasi dicas, extremum ac vilem servulum alcum de trivis emptum non dono datum aut domi natum. Lucianus.

Barbare, adverbium. [Per. barb. Pol. Grobi. Vn. sekal. Ang. barbarously, rudely.] ut Barbarè loqui. Cic. 2. Tulc. Ut enim si Grammaticum se professus quispiam, barbarè loquatur.

Barbatus, a, um, penult. corr. [Per. barb. Pol. Grobi. Vn. sekal. Ang. barbarous, that speaketh rudely.] Eiusdem significationis est cum Barbarus: hoc est, ferus, & malis moribus. Apul. Feris ac barbaricis moribus. Virgilius Barbaricum aurum dixit, pro multo, aut ex barbaria advecto, Aeneid. 2: Barbarico postes auro, spoliisque superbi Procu buere. Barbarica pavimenta, quæ & Subtegulanea dicebantur, ex testis tufis, rudere, & calce constantia, & fistulis pavita: de quibus Plin. lib. 36. cap. 25. Cœnum barbaricum, *ante me sponda dicitur res zepelus*, pro vehementi stupore mentis, apud Plat. de Rep. lib. 6.

Barbarum, neutri generis, Clamor exercitus dicitur quod eo vociferandi genere Barbari utantur. Festus.

Barbarum, m. l. [Polon. Kobitnic. Ang. Barbarous, that speaketh rudely.] Textores artificesque barbaricæ vestis, qua ex auro & coloratis filis effigies hominum & animalium exprimitur. Aliter Phrygionem dicuntur. Alciatus.

Barbarus, m. l. [Per. barb. Gall. Barbarus, incivilis, ignorant, masfado. Ital. Barbaria, incivilità, crudelta. Ger. Grebbert, ungeschick, tot. Belg. Grebbert. Hisp. Barbarie, feroces, crudelad. Pol. Grobi / zylka, incivilizny / zy. Vn. sekal. Ang. barbarous, uncivilized, lack of knowledge of good manners.] Ad imitationem pertinet, & significat incivilitatem feracitatemque. Cic. pro Corn. Balbo: Inveteratam quandam barbariam et Gaditanorum moribus disciplinaque delevit. Accipitur etiam pro ipsis barbaris. Idem 1. de Nat. deor. Aegyptii, & Syri, & setè cuncta barbaries. Item pro vitioso, & inquinato sermone. Idem de clar. Orat. Sed omnes tum ferè, qui nec extra urbem hanc vixerant, nec eos aliqua barbaries domestica infuscaverat, rectè loquebantur.

Barbarismus, m. l. [Per. barb. Pol. Cytra. Vn. sekal. Ang. Barbarous, that speaketh rudely.] Est contra Romani sermonis legem, aut scripta, aut pronuntiata vitiosè dictio. Fitque duobus modis, scripto & pronuntiatione: & hoc quadrilatum adjectione, detractione, mutatione, transpositione literæ, syllabæ, temporis. Adjectione literæ, ut Reliquias Danaum, pro reliquiis: syllabæ, ut Mavors pro Mars: temporis, ut Italiam fato profugus: ubi prima syllaba quum corripit debeat, producit. Detractione literæ, ut Argysipa, pro Argysippa, apud Virgil. 11. Aeneid. syllabæ, ut Salmencium, pro Sallamentum: temporis, ut Feivere Leucaten, auroq; effulgere fluctus. Mutatione literæ, fit barbarismus, ut Olli pro Illi: syllabæ, ut Pernices, pro Pernicies: temporis, ut Vnius ob noxam. Transpositione literæ, ut Tymbre, pro Tymber: temporis, ut domus penultima producta.

Barbitos, m. l. [Per. barb. Pol. Cytra. Vn. sekal. Ang. Barbarous, that speaketh rudely.] penult. corr. gener. masc. Instrumentum musicum quod pullantur plectra vel calamo. Horat. lib. 1. Carm. ode 32: 3ge die Latinum barbitæ cæmen, Lesbio primùm modulare civi. Fœminino autè genere usus est Ovid. in Epistol. Sapphus ad Phaonem: Nec facit ad lachrymas barbitos ulla meas. Dicitur etiam barbiton in neutro genere. Aufonius in Philomusum: Hoc genere & chordas & plectra & barbita conde.

Barbus, sive Barbo, [Ger. Ein fisch / Bar genant. Pol. Poma. Vn. sekal. Ang. A beard fish.] Piscis mugilis specis, etiam barbatus cuius rostrum longius, caudæ pinnæ rubescit: cuius vis purgantis ad *ante me sponda dicitur res zepelus* usque. Aufonius: Libenius laxos exercebat barbe natatos. Vide Millus.

Barbocucullus, Genus vestis omni tempore commoda, cum qua etiam cubare soliti erant imbrim tempore in castris milites, & in agris rustici. [Polonicè, opana. Vn. sekal. Ang. Martial. Gallia Santonio vestit te barbocucullo, Cætopithecorum penula nuper erat.] Sunt qui dicant Barbocucullum esse tegmen capitis villosum, cuius usus translatum sit à populis Gallicæ, qui dicuntur Bardii. [Pol. 3ok. Vn. sekal. Ang. old / lasnik / fwoz / lasnik / kaliza.]

Bardus, Scultus, stupidus, hebes, tardus. [Barbas, בַּרְבָּס Gal. Morte, Jordan, elvordis. Ital. Stolto, ga... Ger. Em nati/en dapp/vnvarfuntiger. Belg. Em jot/ovnerfiam...

Barones, [Vng. Barons, emberek.] Pro viris fortibus, quidam putat esse Latium, citatisq; locum Cicer. ad Attic. libro 3. Apud Patronem & reliquos Barones te in maxima gratia posui.

Barotenus, [Vng. Barotenus, Gal. Elephans, Ital. Elephante. Ger. Elefant. Hisp. Elephante, animal conuulso. Pol. Slon. Vng. Elefant.] Maximum animalium terrestrium, quod Elephantum vocant Graeci pariter & Latini.

Basaltus, [Vng. Basaltus, Gal. Basaltus, Ital. Basaltus. Ger. Basaltus. Hisp. Basaltus, animal conuulso. Pol. Slon. Vng. Elefant.] Maximum animalium terrestrium, quod Elephantum vocant Graeci pariter & Latini.

Basaltus, [Vng. Basaltus, Gal. Basaltus, Ital. Basaltus. Ger. Basaltus. Hisp. Basaltus, animal conuulso. Pol. Slon. Vng. Elefant.] Maximum animalium terrestrium, quod Elephantum vocant Graeci pariter & Latini.

Basaltus, [Vng. Basaltus, Gal. Basaltus, Ital. Basaltus. Ger. Basaltus. Hisp. Basaltus, animal conuulso. Pol. Slon. Vng. Elefant.] Maximum animalium terrestrium, quod Elephantum vocant Graeci pariter & Latini.

Basaltus, [Vng. Basaltus, Gal. Basaltus, Ital. Basaltus. Ger. Basaltus. Hisp. Basaltus, animal conuulso. Pol. Slon. Vng. Elefant.] Maximum animalium terrestrium, quod Elephantum vocant Graeci pariter & Latini.

Basaltus, [Vng. Basaltus, Gal. Basaltus, Ital. Basaltus. Ger. Basaltus. Hisp. Basaltus, animal conuulso. Pol. Slon. Vng. Elefant.] Maximum animalium terrestrium, quod Elephantum vocant Graeci pariter & Latini.

Basaltus, [Vng. Basaltus, Gal. Basaltus, Ital. Basaltus. Ger. Basaltus. Hisp. Basaltus, animal conuulso. Pol. Slon. Vng. Elefant.] Maximum animalium terrestrium, quod Elephantum vocant Graeci pariter & Latini.

Basaltus, [Vng. Basaltus, Gal. Basaltus, Ital. Basaltus. Ger. Basaltus. Hisp. Basaltus, animal conuulso. Pol. Slon. Vng. Elefant.] Maximum animalium terrestrium, quod Elephantum vocant Graeci pariter & Latini.

Basaltus, [Vng. Basaltus, Gal. Basaltus, Ital. Basaltus. Ger. Basaltus. Hisp. Basaltus, animal conuulso. Pol. Slon. Vng. Elefant.] Maximum animalium terrestrium, quod Elephantum vocant Graeci pariter & Latini.

Basaltus, [Vng. Basaltus, Gal. Basaltus, Ital. Basaltus. Ger. Basaltus. Hisp. Basaltus, animal conuulso. Pol. Slon. Vng. Elefant.] Maximum animalium terrestrium, quod Elephantum vocant Graeci pariter & Latini.

villam, frequentia Formianorum. Postea etiam basilicae edificatae fuerunt in usum negotiatorum, eaq; in locis calidissimis, foroq; proximis, ut haberent mercatores, quod se hybernis mensibus subito ingruente tempestate possent recipere. Vide Vitr. lib. 5.

Basilicus, a, um, Regius, regalis. [Basildans, Gal. Royal, magnifice, somptueux, grand. Ital. Regale, da re. Germ. Koniglich. Hisp. Real, p. perteneciente al rei. Pol. Panicky, krolow ky. Vng. Kiraly, Ang. Kingly, majestic.] Plant. in Capt. Basilicas editiones, atque imperiosas habet. Et in Pseud. Basilicus status, & Basilicus victus, id est, regalis & excellens, & Basilica facinorosa hoc est, regia. Basilica nux, sive Basilicon absolute, Basilicon nux, luglandis genus optimum, quod & Perisum dicitur, quod ex Perside primum fuerit aduectum. Dicitur aptem videtur Basilicon, sive a praetantia, quod inter naves principatum obtinere videatur: sive a regibus, qui eas primi a Perside in Graeciam transtulerunt: ut non obscure inquit Plin. libro 15. capite 22.

Basiliscus, [Basildans, Gal. Royal, magnifice, somptueux, grand. Ital. Regale, da re. Germ. Koniglich. Hisp. Real, p. perteneciente al rei. Pol. Panicky, krolow ky. Vng. Kiraly, Ang. Kingly, majestic.] Plant. in Capt. Basilicas editiones, atque imperiosas habet. Et in Pseud. Basilicus status, & Basilicus victus, id est, regalis & excellens, & Basilica facinorosa hoc est, regia.

Basiliscus, [Basildans, Gal. Royal, magnifice, somptueux, grand. Ital. Regale, da re. Germ. Koniglich. Hisp. Real, p. perteneciente al rei. Pol. Panicky, krolow ky. Vng. Kiraly, Ang. Kingly, majestic.] Plant. in Capt. Basilicas editiones, atque imperiosas habet. Et in Pseud. Basilicus status, & Basilicus victus, id est, regalis & excellens, & Basilica facinorosa hoc est, regia.

Basiliscus, [Basildans, Gal. Royal, magnifice, somptueux, grand. Ital. Regale, da re. Germ. Koniglich. Hisp. Real, p. perteneciente al rei. Pol. Panicky, krolow ky. Vng. Kiraly, Ang. Kingly, majestic.] Plant. in Capt. Basilicas editiones, atque imperiosas habet. Et in Pseud. Basilicus status, & Basilicus victus, id est, regalis & excellens, & Basilica facinorosa hoc est, regia.

Basiliscus, [Basildans, Gal. Royal, magnifice, somptueux, grand. Ital. Regale, da re. Germ. Koniglich. Hisp. Real, p. perteneciente al rei. Pol. Panicky, krolow ky. Vng. Kiraly, Ang. Kingly, majestic.] Plant. in Capt. Basilicas editiones, atque imperiosas habet. Et in Pseud. Basilicus status, & Basilicus victus, id est, regalis & excellens, & Basilica facinorosa hoc est, regia.

Basiliscus, [Basildans, Gal. Royal, magnifice, somptueux, grand. Ital. Regale, da re. Germ. Koniglich. Hisp. Real, p. perteneciente al rei. Pol. Panicky, krolow ky. Vng. Kiraly, Ang. Kingly, majestic.] Plant. in Capt. Basilicas editiones, atque imperiosas habet. Et in Pseud. Basilicus status, & Basilicus victus, id est, regalis & excellens, & Basilica facinorosa hoc est, regia.

Basiliscus, [Basildans, Gal. Royal, magnifice, somptueux, grand. Ital. Regale, da re. Germ. Koniglich. Hisp. Real, p. perteneciente al rei. Pol. Panicky, krolow ky. Vng. Kiraly, Ang. Kingly, majestic.] Plant. in Capt. Basilicas editiones, atque imperiosas habet. Et in Pseud. Basilicus status, & Basilicus victus, id est, regalis & excellens, & Basilica facinorosa hoc est, regia.

Basiliscus, [Basildans, Gal. Royal, magnifice, somptueux, grand. Ital. Regale, da re. Germ. Koniglich. Hisp. Real, p. perteneciente al rei. Pol. Panicky, krolow ky. Vng. Kiraly, Ang. Kingly, majestic.] Plant. in Capt. Basilicas editiones, atque imperiosas habet. Et in Pseud. Basilicus status, & Basilicus victus, id est, regalis & excellens, & Basilica facinorosa hoc est, regia.

Basiliscus, [Basildans, Gal. Royal, magnifice, somptueux, grand. Ital. Regale, da re. Germ. Koniglich. Hisp. Real, p. perteneciente al rei. Pol. Panicky, krolow ky. Vng. Kiraly, Ang. Kingly, majestic.] Plant. in Capt. Basilicas editiones, atque imperiosas habet. Et in Pseud. Basilicus status, & Basilicus victus, id est, regalis & excellens, & Basilica facinorosa hoc est, regia.

Basiliscus, [Basildans, Gal. Royal, magnifice, somptueux, grand. Ital. Regale, da re. Germ. Koniglich. Hisp. Real, p. perteneciente al rei. Pol. Panicky, krolow ky. Vng. Kiraly, Ang. Kingly, majestic.] Plant. in Capt. Basilicas editiones, atque imperiosas habet. Et in Pseud. Basilicus status, & Basilicus victus, id est, regalis & excellens, & Basilica facinorosa hoc est, regia.

ipsoq; rationis ductu permilla, quando quidem vim atq; injuriam propulſare jus gentium permittit, leg. ut vim. ff. de Inſtit. & jur. cum ſimul annotatis per dictum Baronem loco allegato. Bellum offenſivum. Bellum deſenſivum, ut vulgo loquuntur, in barbarorum ſchola nota ſunt vocabula.

Bellifcus, a, um, adjectivum. Quod ad bellum pertinet: ut Bellifica diſciplina. [wadajuaké. Gall. *Bellique ſervant à la guerre.* Ital. *Di guerra.* Ger. *Das in dem Krieg gehört.* Hiſp. *Caja perteneciente à la guerra.* Pol. *Wojenny.* Vng. *Hadra valo hadi.* Ang. *Partoning to warre, warlike.*] Cicero. 2. de Nat. deor. Bellica corona, quæ bellatoribus victoribus dabatur. Pſin. lib. 16. cap. 4. Ovid. 3. Faſt. Dea bellica Pallas.

Bellifcoſus, a, um, Fortis, ferox, & ad bella gerenda aptus. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadajuaké.* Gall. *Belliqueux, vaillant en guerre.* Ital. *Feroce.* Ger. *Kriegſch/ſtrecker.* Hiſp. *Mucho guerrador.* Pol. *Zalnierki, pl. uery.* Vng. *Haros, hadako, vialal.* Ang. *Valiant in arms, fierce, warlike.*] Saluſtus in lugurtha: Lybics quàm Getuli minus bellicoſi erant. Liv. 9. ab Urbe: Cepiſſe enim eos non Romam, ſed quod multo bellicoſius fuerit, Romanam virtutem, ferociamq;.

Bellifcoſe, adverbium, Fortiter, ferociter, ut virum bellicoſum decet. [wadajuaké. Gall. *Vaillamment, bellicoſement.* Ital. *Ferocemente, galantamente, bellicoſamente.* Ger. *Kriegſch/ auff in der wia dappere Kriegent.* Hiſp. *brava o bellicoſamente.* Pol. *Pa zel nierka, is mielit.* Vng. *Elyſes, kroménybu.* Ang. *Valiantly, warlike.*]

Belliferus, Genus veteris ſaltationis à Romulo inſtituta, in qua cum armis ſaltabant.

Belliferus, a, um, Bellicoſus, ab bellum gerendum idoneus. [wadajuaké, wadajuaké. Claudianus in Rufinum: quid belliferam communibus ununt Italiam maculis?]

Belliger, a, um, Ad bellum gerendum idoneus. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadajuaké, wadajuaké.* Gall. *Qui fait la guerre.* Ital. *Oli guerregia.* Ger. *Der geſchickt in dem Krieg zu ſeyen.* Hiſp. *Caja que haze a trable guerra.* Pol. *spojebny domojny.* Vng. *Had vialal.* Ang. *That maketh warre.*] Martial. lib. 15. Hermes belligeræ ſuperbus haſta.

Belliger, a, s, n. p. Bello, bellum gero. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadajuaké.* Gall. *Guerrayer, faire en mener guerre.* Ital. *Guerrag guerra.* Ger. *Ein Krieg ſühnen/ tetzen.* Hiſp. *Guerrare.* Pol. *Wojna wioda.* Vng. *Hadat vialal, hadako, om.* Ang. *To make warre.*] Cicero pro Fonteio: C. Marius qui Induciomaro illi minaci atq; arrogant par in belligendo eſſe poſſit. Ennius apud eundem lib. 1. Orat. Non cauponentes bellum, ſed belligerantes. Livius primo libro tertii Belli Punic: Et cum galis tumultuatum magis, quàm belligeratum.

Bellipotent, pen. corr. Qui bello pollet. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadajuaké.* Gall. *Guerrayer, faire en mener guerre.* Ital. *Guerrag guerra.* Ger. *Ein Krieg ſühnen/ tetzen.* Hiſp. *Guerrare.* Pol. *Wojna wioda.* Vng. *Hadat vialal, hadako, om.* Ang. *To make warre.*] Plinius libro 3. capite 1: Romana arma præmum Claudio princepe in Mauritania bellavere, Ptolemæum regem à C. Caſare interemptum ulciſcente liberto Aedemone. Cicero pro leg. Man. Fuit proprium popul. Rom. longè à domo bellare. ¶ Eſt & bellor, acis, deprensus. Virgil. 11. Aeneid. & pitiſ bellantur Amazones armis. ¶ Compoſita ſunt De bello & De bello: de quibus infra ſuis locis.

Bellipot, oris, m. 1. Bellicoſus, vel qui bellum gerit. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadajuaké.* Gall. *Guerrayer, homme de guerre.* Ital. *Combattitore, guerrier.* Ger. *Ein Krieger, Kriegemah/ Kriegſühr.* Hiſp. *Mucho guerrador.* Pol. *Wojenny.* Vng. *Hadako, v.* Ang. *A warrior, a man of warre.*] Cicero. 4. Tuſcul. An accuſatori majores noſtri majora præmia, quàm bellatori eſſe voluerunt? ¶ Dicitur etiam de brutis animalibus. Vide Virgil. libro 10, equum animoſum & ad prælium incitatum Bellatorè vocat, quum inquit: & inter Bellatoria equi cava tempora conſpicit haſtam.

Bellatrix, cis, f. Mulier quæ bellū gent, ſeu bellicoſa. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadajuaké.* Gall. *Guerrera, femme vaillante en guerre.* Ital. *Guerriera.* Ger. *Ein Kriegerin/ ein Kriegerſch.* Hiſp. *Guerradora.* Pol. *Niewala bitna.* Ang. *She that warreth, a woman that fighteth in the warre.*] Virg. 1. Aeneid. Aurea ſubnectens exerce cingula mamma Bellatrix.

Bellax, acis, adjectivum, Bellicoſus, vel belli appetens. [wadajuaké, wadajuaké. Pol. *Wojny.* Vng. *Haros, had.* Rom. 1. 20.]

Bellatulus, belle, bellifſime, bellitudo, bellulus, Vide Bonus.

Bellus, Vide Bonus.

Bellus, a, um, Vetuſtum eſt nomen, idem ſignificans, quod bellicoſus. [wadajuaké. Pol. *Wojny.* Vng. *Haros, hadako, v.* Ang. *Warlike.*] Cæſ. apud Nonium: Tantum bellum ſufci-

tate conari adverſarios contra belloſum genus.

Bellone, pen. corr. f. g. [Bellus. Ger. *Ein Weichſch mit einem tangen ſchnabel/ ein Weichſch.* Vng. *Angulla.*] per ſimplex, Piſcis eſt qui alio nomine dicitur Acus: utroque nomine à tenni, recta, & oblonga figura deducto, qualem ferè in acu ſartoris cernimus. De hoc Plinius libro 9. capite 31: Acus, inquit, ſive belone, unus piſcium deſiſcente propter multitudinem utero parit: à partu coaleſcit vulnus: quod & in exciliis ſerpentibus tradunt. Vulgo *Anguſcola* dicitur.

Bellus, eos, [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadajuaké.* Gall. *Belliqueux, vaillant en guerre.* Ital. *Feroce.* Ger. *Ein Krieger.* Hiſp. *Mucho guerrador.* Pol. *Zalnierki, pl. uery.* Vng. *Haros, hadako, vialal.* Ang. *Valiant in arms, fierce, warlike.*] Causus de Verb. ſignif. Quod nos talem appellamus, illi *ſibi milchamâh* appellant: eoq; nomine vulgo quidem id ſignificatur, quod ab arcu mittitur.

Bellus, a, f. p. ſive (ut alii malunt) Bellus geminato I, Immanis fera. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadajuaké.* Gall. *Belle, faucon/ ſauvage.* Ital. *Bellia.* Ger. *Ein graufam thier.* Belg. *Ein wilde ſtebeſt.* Hiſp. *Bellia comon à tierra à mar.* Pol. *Zwierzyzcie.* Vng. *Fer vad, boſty.* Ang. *A great and terrible wildebeaſt.*] N. Bello: hoc eſt, bono, vel puſtico, *war/ wirtuſt* (ut quidam exiſtimant) dicta: aut (ut alius placet) à ſubſtantivo Bellum, quod Belharum ſit bellum ſibi mutuo inferre, quibus natura ad hoc ipſum arma videtur conceſſiſſe. Terent. in Eunucho. Eone es ferox, quia habes imperium in beluaſ: ¶ Belua cuià de homine fero, ſtupido & hebet dicitur. Terent. in Phormio. Sed quid pertimus autem beluaſ? Idem in Eunucho: Age nunc belua, credis huic quid dicat.

Bellus, rapera, Dicta ſont à Plauto in Pſeudo. belluarum figuris piſta, intextaq; *ſuara*.

Bellualis, vel Bellualis, beluinus. [Pol. *Bellualki.* Vng. *Vadhoz valo, vadhoz yllendo.*] Macrobius Satur. libro 5. capite 11: Educationem quoque nutricationis tanquam bellualem & alperam criminatur.

Belluinus, a, um, Quod eſt beluæ: ut Beluina rabies. [Beluina. Gal. *De beſte, bellual, crud.* Ital. *Belluale.* Ger. *Das den thiers ſte jant thier gehört.* Hiſp. *Bellual, caja de bellia.* Pol. *szynkiy, krotaw, belyy podobny.* Vng. *Fer vadhoz, fine vadhoz, ſilind.* Ang. *Of a beaſt, beaſtlike, crud.*] Ambroſ. Tum ipſa habitudo corporis ſuavis & grata, ut neque beluina vaſtitas horron ſit, nec graclitas infirmitati.

Belluſus, a, um, ſive Belluſus, Quod abundat beluis. [Beluſus. Pol. *Pol in bely.* Vng. *Vadakkal bmoſlikod.*] Vade Oceanus dictus eſt beluſus, *crudo*, à belluarum multitudine & magnitudine quæ ibi ſunt: nam inter beluas marinas nomenantur balæna, priſtis, phyſeter, & orca. Horat. 4. Catum. Te beluſus qui remotis Obſtrepit Oceanus Britannis.

Bembrades, piſces ſunt membra des aliàs vocitati, conjectura eſt eſſe piſciculos, quos Galli *Celæus* vocant: vel eos, qui Agathopoli magna ſaxè copia capiuntur, parvis Aloſis ſimiles, & illic Calliones vel *Lafion* vocantur.

Belluculus, Gemma eſt albicans, Belo Aſſyriorum deo dicata, pupillam pingens nigram è medio aureo fulgore lucentè. Vide Plin. lib. 37. cap. 10.

Bendidia, *Hadidina*, Sacra fuiſſe apud Thraces narrat Strabo, ex quibus Orphica origine ſumpleri. Vide Cæſium Rhodig. Lect. antiq. lib. 18. cap. 23.

Bene, Benefico, Beneficio, Beneficiarius, Beneficium, Vide Bene in ONVS.

Benn, x, ceſte Feſto, Lingua Gallica genus eſt vehiculi. [Ger. *Ein Weichſch/ ein gattung eines tarrens.* Pol. *Karota.* Ang. *wagon.*] Vide Combennones in eadem benna ſedentes. Cato de Ruſt. cap. 23: hennæ emantur oleæ caduca ſaliantur, Berbena, aliàs Verbena.

Berberion, vel Berberi, Conche genus ex qua uniones & margaritæ velluntur, autor Barbaſin Corol. Chamæion libro 2. [Ger. *Ein pârtnumatter.*]

Berenſes comâ, *ſibi milchamâh, wadajuaké.* Sydus ad caudam leonis ſitum, ex ſeptem conſtans ſtellis, trigoni figura colloctis: ita dictum à capillis Berenſes, Ptolemæi Philadelphi filix, & Evergetæ fratris ſui uxoris, quos quum illa voti ſolvendi gratia detronâſſet, & poſtmodum niſquam appaerent, in hæc ſtellas creditum eſt eſſe commutatos. Vide latius in dictione à *KENICE*, in Onomaſt.

Berilion, anemome.

Berillus, Vide BERYLLVS.

Bero, Saccus, quali perca, à pera dictus. [Pol. *Bioſaga, terba.* Vng. *Tarka sik, Anga bagge, a fatſhall.*] Vide priores Budæ annotationes.

Berula, vide Silymbrium.

Beryllis, [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadajuaké.* Ger. *Wirt in Edigeſtein.*] Gemma eſt ſubviridis, & transparentis, vix alibi unquam quàm in India reperitur: cuius novem connumerantur ſpecies apud Plin. lib. 37. cap. 5. Probatiſſimi tamen ſunt ex iſt, qui viriditatem puri maris

imitantur. Poliuntur omnes sexangula figura artificum inge-

BES, beffis, masculini generis, compositum est ab Alse, octo fi-

BELIA, nomen rurae, ut placet Aetio Serm. 8. cap. 47.

BELIA, diminutivum. [Sagidus. Pol. Beillya. Vng. Fene

BELIA, Dicitur qui ad depugnandum cum bestis dam-

BETA, herba est notissima, etiam hodie nomen retinens;

BETHYCATUS, Vide BOTANOMANTIA.

BETONICA, Vitis nigra apud Dioscorid. lib. 4. cap. 195.

BETULA, per simplex melius quam Betulla per duplex l. equis,

B. In notis antiquorum, Bonum iudicium. B. I. I. Boni iudicis

stum est à cura, quia multum in eo condendo laboris adhi-

BIBLI, bibliorum plur. num. [Sagidus. Ger. Die Bibl. das ist die

BIBLIOPOLA, m. f. librorum venditor. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librorum amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librorum amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librorum amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librorum amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librorum amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

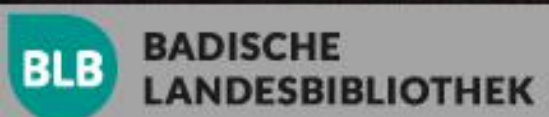
BIBLIOPHILUS, m. f. librorum amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librorum amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librorum amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librorum amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librorum amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

in ofus, potius sunt à nominibus, quàm à verbis.
Bibacillus, diminutivum à nomine Bibax, Qui largius & frequenter bibit. [Pharmacop. Pol. Opalia. Vng. Ber. Sclavonica.]
 & Idem nomen fuit Poeta, quem Hieronymus in Chronicis Cremonae natum scribit, paulò minorem Cicrone.
Bibacillus, atis, Propensio ad largius bibendum. [Pharmacop. Gall. Noster excessiva. Ital. Excessiva bever. Ger. Das vbermaßig trinkt. Hisp. El habito y obra de modo bever. Pol. Opalitus. Vng. Nagyhatóság. Sclavonica. Ang. Great drinking.]
Biber, Nonica antiquam neutro genere usurpatam, & minor. C. Fannius annalium 3: Domina ejus ubi ad villam venerat, jubebat biber dari. Cato quoque Originum libris usus est, & Tinnius in praedia. Date illi biber, iracunda est. Solipater lib. 1.
Bibula, x. Vocabulum est à Plauto cōfictum pro nimia bibendi aviditate. [Pharmacop. Pol. Dalkie propensio. Vng. Nagy itala valo kénaság.] quemadmodum & Perediam idem dixit pro fame, & voracitate. Festus.
Bibulus, a, um, Quod facile sorbet. [Pharmacop. Sclavonica. Bibi. in reg. vna. Gall. Qui bibe volentier. Ital. Che beve volentier. Ger. Das gey trinkt edet auffuffet. Hisp. Que se passa como papel. Pol. Ozyera del itay. Vng. Kinyem ita itato. Ang. That sucketh up quickely. Sclavonica. In drink and still.] Virgilius ad Melitiam: Inverso bibulum restinguens lumen olivo. Lumen enim bibit oleum est, ardenso consumit. & Vnde & Bibulorum cognomen ductū est, & Bibula papyrus, quae sorbet atramentum. Lucanus: Conscitur bibula Memphis charta papyro. & Hinc fit Mebibulus, de quo alibi. & Horatius passivè dixit Bibulum Falernum. *Et ego passivè bibulum Falernum*
 Potiores bibuli medici de nocte Falerni, & vna bibula. *Ex his violentia, & Sacerdos mors: ut quum quis ferro, vel alia vi interficitur, & non sua: id est, naturali morte moritur, quae naturaliter contigit, & mors ipsa Biothanata dicitur, quae per vim infertur. De qua intellexit Virg. libro 4. Aeneid. quum dicit: Nam quia nec fato, merita nec morte peribat, Sed misere ante diem. Scribit Lampridius praedictam fuisse Helogabalo, ipsum Biothanatum futurum. Jul. Firm. Si luna, inquit, applicerit se Saturno deficiens lumine, faciet matres biothanatas interire. Servius aut Biothanatorum animas non recipi in originem suam.*
Bis, adverb. Duabus vicibus, iterum. [Pharmacop. Sclavonica. Gall. Deux fois. Ital. Due volte. Ger. Zwanzmal. Belg. Tweemaal. Hisp. Dos veces. Pol. Dwa razy. Vng. Kétszer. Ang. Two times.] Cic. de Amic. Bis unà consulere. Plin. Vt aliquae bis die pariant. Multa habet composita de quibus modò dicemus.
Biceps, m, om. Qui habet duo capita. [Pharmacop. Gall. Ayant deux têtes en deux sommets. Ital. Cafa che ha due capi. Ger. Zwei theilhabig. Pol. Dwie głowy. Vng. Két fejű kanyon. Ang. A chamber with two heads.] Est autem haec dictio ex Latino & Graeco composita: nam Bis Latinum est, & Biceps Graecum, quòd lectum significat. Plin. in Bacch. in Sicilia cum amica sua uterq; cubitum caris.
Bicolum, n. Locus ubi duo lecti sunt, sicut Tricolum, ubi tres. [Pharmacop. Gall. Chamber où il y a deux lits dressés. Ital. Luogo dove stanno due letti. Ger. Ein ort da zwey betten stehn. Hisp. Duen lectos o mesas. Pol. Miejsce o dwa łozyska. Vng. Két fejű kanyon. Ang. A chamber with two beds.] Est autem haec dictio ex Latino & Graeco composita: nam Bis Latinum est, & Colum Graecum, quòd lectum significat. Plin. in Bacch. in Sicilia cum amica sua uterq; cubitum caris.
Bicolor, com. t. adject. Duorum colorum. [Pharmacop. Gall. De deux couleurs. Ital. Di due colori. Ger. Das zweifach farbige. Belg. Van twee tinten verben. Hisp. Cafa que tiene dos colores. Pol. Dwójny kolor. Vng. Két színű. Ang. Of two colours.] Finius libro 10. capite 32: Inius omne ovum volucrum bicolor. Ovid. 11. Metam. Myrica sylvia subest bicoloribus obvia bacca.
Bicornis, ne, quod habet duo cornua. [Pharmacop. Gall. Ayant deux cornes ou deux sautoirs. Ital. Di due corna. Ger. Das zwey horn hat. Belg. Dat twee hoornen het. Hisp. Cafa que tiene dos cuernos. Pol. Odmow rogach. Vng. Két szarv. Ang. That hath two horns.] ut Bicornis ferramentum. Colum. libro 10. capite 5. Bicornes furex. Virg. 1. Georg. Exacuunt alii vallos, fureasq; bicornes.
Bicornis, [Pharmacop. Gall. Ayant double corps. Ital. Di due corpi. Ger. Das zwey theil hat. Hisp. Cafa que tiene dos cuerpos. Vng. Két részű. Ang. That hath two bodies.] Omnis generis. Duorum corporum. Cic. 2. Tullul. Haec bicorporem asilixit manum.
Bicubitalis, le, quod duorum est cubitorum. [Pharmacop. Gall. Qui a deux coudées de long. Ital. Di due cubiti. Ger. Das zwey couden lang ist. Hisp. Cafa que tiene dos codos de medir. Pol. Dwa łokcie dlugy. Vng. Két karui, két karui. Ang. Two cubits long.] ut Bicubitalis caulis Plin. lib. 20. cap. 23.
Bidentatus, n. t. Locus erat, aut & officium fulmine tatum: ut dicitur ab ove bidente, quae ad prodigiū procuracionem à sacerdote immolata, ibi sepeliebatur. Horatius: Minxerit in partibus cineres.

doctorum titulis lectori fucum facere, & patria falsamenta (quod dici solet)origano condire: aliud ex fumo lucem praebere, & praeter summam fidem & diligentiam, iudicii etiam nonnihil ad opus aliquod afferre. & Accipitur nomen Bilis pro ira, quae à bile excitatur. Horatius 2. Sermon. Saryr. 2: tantum maledicor utroq; vocando Hanc Furiam, huc aliud, iussit quod splendida bilis. & Inest & formice & serpho bilis, & Inest ad pinguis ubi videri solet. Admonet adagium non esse contemnendum inimicum quempiam, nec illum temerè læcescendum: quandoquidem nullum animal tam minutum aut umbecillum, quod irritatum non exandescat ira. Quis dicitur & in homunculos nullis praeditos viribus, tamen vindictam molientes, ira ut solet, animos suppeditante. Serphus minutum animal non dissimile formice.
Bilis apud Aethios appellatur semen humanum, humi profusum. [Pharmacop. Sclavonica. Vng. Onda.] Festus.
Biliosus, a, um, in quo bilis abhondat: [Pharmacop. Gall. Bileux. Sclavonica. Sclavonica. Ital. Colerico, da facilmente corriva. Ger. In dem viel gallen oder bitterheit. Sclavonica. Hisp. Melancolica, o biliosa. Pol. Colerik. Vng. Az kidero az azgek van folya netorj. Sclavonica. Ang. Colerick, anger.] ut Sanguis biliosus, spiritum biliosum, apud Cornelium Celsum.
Biothanatos, Violenter mortuus. [Pharmacop. Gall. Ovis violentemur. Ital. Vicio violentemur. Ger. Der vngöttig Tod ist dem gewalt rinen angetan word. Hisp. Matado fuerosamente. Pol. Nigle, o mal tempe roucrazi. Vng. Mez birtet, meg nyomasztat, erőszakal meg halt. Ang. That is killed violently.] Sclavonica. *Ex his violentia, & Sacerdos mors: ut quum quis ferro, vel alia vi interficitur, & non sua: id est, naturali morte moritur, quae naturaliter contigit, & mors ipsa Biothanata dicitur, quae per vim infertur. De qua intellexit Virg. libro 4. Aeneid. quum dicit: Nam quia nec fato, merita nec morte peribat, Sed misere ante diem. Scribit Lampridius praedictam fuisse Helogabalo, ipsum Biothanatum futurum. Jul. Firm. Si luna, inquit, applicerit se Saturno deficiens lumine, faciet matres biothanatas interire. Servius aut Biothanatorum animas non recipi in originem suam.*
Bis, adverb. Duabus vicibus, iterum. [Pharmacop. Sclavonica. Gall. Deux fois. Ital. Due volte. Ger. Zwanzmal. Belg. Tweemaal. Hisp. Dos veces. Pol. Dwa razy. Vng. Kétszer. Ang. Two times.] Cic. de Amic. Bis unà consulere. Plin. Vt aliquae bis die pariant. Multa habet composita de quibus modò dicemus.
Biceps, m, om. Qui habet duo capita. [Pharmacop. Gall. Ayant deux têtes en deux sommets. Ital. Cafa che ha due capi. Ger. Zwei theilhabig. Pol. Dwie głowy. Vng. Két fejű kanyon. Ang. A chamber with two heads.] Est autem haec dictio ex Latino & Graeco composita: nam Bis Latinum est, & Biceps Graecum, quòd lectum significat. Plin. in Bacch. in Sicilia cum amica sua uterq; cubitum caris.
Bicolum, n. Locus ubi duo lecti sunt, sicut Tricolum, ubi tres. [Pharmacop. Gall. Chamber où il y a deux lits dressés. Ital. Luogo dove stanno due letti. Ger. Ein ort da zwey betten stehn. Hisp. Duen lectos o mesas. Pol. Miejsce o dwa łozyska. Vng. Két fejű kanyon. Ang. A chamber with two beds.] Est autem haec dictio ex Latino & Graeco composita: nam Bis Latinum est, & Colum Graecum, quòd lectum significat. Plin. in Bacch. in Sicilia cum amica sua uterq; cubitum caris.
Bicolor, com. t. adject. Duorum colorum. [Pharmacop. Gall. De deux couleurs. Ital. Di due colori. Ger. Das zweifach farbige. Belg. Van twee tinten verben. Hisp. Cafa que tiene dos colores. Pol. Dwójny kolor. Vng. Két színű. Ang. Of two colours.] Finius libro 10. capite 32: Inius omne ovum volucrum bicolor. Ovid. 11. Metam. Myrica sylvia subest bicoloribus obvia bacca.
Bicornis, ne, quod habet duo cornua. [Pharmacop. Gall. Ayant deux cornes ou deux sautoirs. Ital. Di due corna. Ger. Das zwey horn hat. Belg. Dat twee hoornen het. Hisp. Cafa que tiene dos cuernos. Pol. Odmow rogach. Vng. Két szarv. Ang. That hath two horns.] ut Bicornis ferramentum. Colum. libro 10. capite 5. Bicornes furex. Virg. 1. Georg. Exacuunt alii vallos, fureasq; bicornes.
Bicornis, [Pharmacop. Gall. Ayant double corps. Ital. Di due corpi. Ger. Das zwey theil hat. Hisp. Cafa que tiene dos cuerpos. Vng. Két részű. Ang. That hath two bodies.] Omnis generis. Duorum corporum. Cic. 2. Tullul. Haec bicorporem asilixit manum.
Bicubitalis, le, quod duorum est cubitorum. [Pharmacop. Gall. Qui a deux coudées de long. Ital. Di due cubiti. Ger. Das zwey couden lang ist. Hisp. Cafa que tiene dos codos de medir. Pol. Dwa łokcie dlugy. Vng. Két karui, két karui. Ang. Two cubits long.] ut Bicubitalis caulis Plin. lib. 20. cap. 23.
Bidentatus, n. t. Locus erat, aut & officium fulmine tatum: ut dicitur ab ove bidente, quae ad prodigiū procuracionem à sacerdote immolata, ibi sepeliebatur. Horatius: Minxerit in partibus cineres.

cineret, an trille bidental Moverit in cefcus: certe furit, ac velut urfus. Nonius Marcell. Bidental dici vult, quod binæ pecudes mactarentur. Cornutus in Perf. Sat. 2. ipsum fulmen bidental appellari scribit, aut quia duos dentes habeat, aut quia ubi ceciderit, bidentes mactentur.

Bidentēs, f. t. Quidam intelligunt oves, aut alia pecora, quæ per ætatem duos dentes altiores habent. [Pol. Om ce albo, bull o stari.] Nam Higinius dicit: Quæ bidens hostia, oportet dentes habeat octo, sed ex his duos cæteris altiores per quos appareret ex minore ætate in majorem tranfendisse. Alii hostias bimas: id est, duos annos habentes, hoc nomine intelligunt, quod in continentariis ad jus Pontificum pertinentibus legatur. Bidentes primò dictas, & litera ex superfluo interjecta (sicut in Redeo) ad hiatum duarum vocalium præcavendum. Ergo Bidentes primò dictæ sunt quasi Bicanes: postea autem vocabulo longo usu loquendi corrupto, quæ prius Bicanes dicebantur; postea bidentes sunt dictæ. Vide Gell. lib. 10. cap. 4. Virg. Æn. 1. tonidè lectas de more bidentes. Item Bidens, equus. Pollux, ubi dicitur de pæpædion legælonæ, instrumentum rusticum foliorum, quod duos dentes habeat. Lucan. Vive bidentis artans, & culti villicus horti.

Biduum, n. f. Spatium duorum dierum: à quo biduanus, a, um, ut Biduanæ inducitur. [C] [D] [E] [F] [G] [H] [I] [K] [L] [M] [N] [O] [P] [Q] [R] [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. L'espèce de deux jours, deux jours, deux jours entiers. Ital. Il spazio di due giorni. Germ. Zwöen tag. Belg. Zwien dagen. Hisp. El espacio de dos dias. Pol. Czwor dni. Vn. Két nap. An. The space of two days.]

Biduo, n. f. Ego impertare neque hoc abs te biduum saltem ut concedas sollem. & Biduo continenti, significat duobus diebus continetibus. Suet. in Calig. Perhunc pontem aliud citò committitur biduo continenti.

Bicenni, om. t. Qui est duorum annorum. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. De deux an. Ital. Di due anni. Ger. Zwöen jar. Belg. Zwien jaren. Hisp. Casa de dos años. Pol. Dworolety. Vn. Két évés. Ang. Of two years.] Plin. lib. 2. cap. 12. Vt potè quum quidam annos & bicenni spatia duraverint.

Bicennium, n. f. Spatium duorum annorum. [C] [D] [E] [F] [G] [H] [I] [K] [L] [M] [N] [O] [P] [Q] [R] [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Deux an entiers, l'espèce de deux an. Ital. Di due ann. Germ. Zwöen jar. Belg. Zwien jaren. Hisp. Casa de dos años. Pol. Dworolety. Vn. Két évés. Ang. Of two years.] Cic. de Amic. Primo Gabinia lege bicennio autè post Cassia.

Bifidam, Duob. modis, duplici ratione. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. En deux parties, en deux parts. Ital. In due parti. Ger. Auf zwei teil. Hisp. En dos partes. Pol. Dwójak. Vn. Két kőp. Ang. Two fold or two manner of wife.] ut Trifariam, quæ ad triba iant, quibus significatur quod duobus vel tribus modis, vel quod in duas vel tres partes dari potest. Cic. 3. Tusc. Bifariam quatuor perturbationes æqualiter distribuitur: nam dicitur, & Sic Multifariam, Omnifariam, Plurifariam significat multorum genitum, omnis generis, plurimum genitum: sive in multas, in omnes, & in plures partes: sive quod multis, omnibus, & pluribus modis dari potest. Dicitur etiam Bifarie, Trifarie, Multifarie, &c.

Bifidus, a, um. Quod bis quotannis fructum fert. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Portant deux fois l'an. Ital. Che fa frutto due volte all'anno. Germ. Das jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa que dos veces cada año. Pol. Dwójakowy rokow rośnię. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Virg. 4. Geor. bifidusque rosaria Pæsti. & Bifidus Colam. lib. 3. cap. 10. Fabulantur poëta Alcinoi Phæacum regis pomaria fuisse bifera: hoc est, bis quotannis fructum protulisse.

Bifidus, a, um, pen. cort. Quod in duas partes fissum est. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Qui est fissus ou se fend en deux. Ital. Fisso in due parti. Germ. Das jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa que dos veces cada año. Pol. Dwójakowy rokow rośnię. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Virg. 4. Geor. bifidusque rosaria Pæsti. & Bifidus Colam. lib. 3. cap. 10. Fabulantur poëta Alcinoi Phæacum regis pomaria fuisse bifera: hoc est, bis quotannis fructum protulisse.

Bifidus, a, um, adj. Idem quod Bifidus. Plin. lib. 13. cap. 47. Folla cultarato macrone, lateribus in sese bifidatis, bellas primam & secundam gemmas. [Ang. Cloues in two.]

Bifidus, a, um, adj. Idem quod Bifidus. Plin. lib. 13. cap. 47. Folla cultarato macrone, lateribus in sese bifidatis, bellas primam & secundam gemmas. [Ang. Cloues in two.]

Biformis, f. t. & hoc biforme, Duas habens formas. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Double de forme, ayant deux formes. Ital. Di due forme. Germ. Das jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa que dos veces cada año. Pol. Dwójakowy rokow rośnię. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Virg. 6. Æn. 1. multumque genus, proles-

que biformis. Columella libro 10. Inter lascivos Satyros, Pânasque biformes.

Biformatus, a, um, adj. Idem quod biformis. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Germ. Das jählich zwey mal frucht treget. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Cic. 2. Tusc. Non biformatus impetu Centaurus ictus corpori infixit meo.

Bifrons, tis, com. t. Qui duas frontes habet. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Qui a deux faces, ou deux visages. Ital. Di due fronti. Germ. Der jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa que tiene dos frontes. Pol. Dwójakowy rokow rośnię. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Est autem hoc lani epitheton, quæm ideo dicimus bifrontem, quod præterita sciverit, & futura præviderit: vel quia superum, & inferum janitor est. Virg. 12. Æn. Latonæque genus duplex, lanumque bifrontem.

Bifurcus, m. f. Geminas furcas habens: [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Qui a deux fourchons, deux forcs. Ital. Biforcato. Germ. Das jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa de dos horcas. Pol. Dwójakowy rokow rośnię. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] ut, Bifurcum scyramentum. Colum. libro 3. cap. 16. Bifurci ramusculi, Idem libro 5. capite 11.

Bigæ, f. t. Currus duobus equi vestitura dicti, quasi Bijugi, quod duorum equorum iugo agantur. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Chariot ou charrette de deux chevaux, deux chevaux attelés l'un avec l'autre. Ital. Carretta di due cavalli, biga. German. Ein tarb so von zweien Rossen gezogen wird. Hispan. La yunta de dos cavallos. Pol. Sprawy dwakonie. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Equi vero ipsi Bijugi, Bijugés, ve dicuntur. & Sic Quadrigæ, quæ à quatuor equorum iugo trahi solent: & equi ipsi Quadrijugi. Virg. 5. Æn. Et nox atra postum bigis subvesta tenebat. & apud veteres tamen Bigam, & Trigam, & Quadrigam invenimus. Suet. in Tib. Vix unius bigæ adfectione honorari passus est. Papin. in Theb. Roriferum geisda tenuaverat ætra biga. Plin. In summo Mæugi, quadrigas Erichthonius, teste Plin. lib. 7. cap. 16.

Bigamus, m. f. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Remarié. Ital. Remaritato. Germ. Dröwmal frucht treget. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Qui duas uxores duxit, à quo Bigamia: quæ etiam nuptiæ dicuntur. Siphontius.

Bigati, m. f. Nummi bigas impressas habentes. Plin. lib. 33. cap. 3. Nota argenti fuere bigæ atque quadrigæ: & inde bigati, quadrigatique dicti. Tacitus de Germ. Pecuniam probant veterem, & diu notam serratos, bigatosque.

Bigemmis, m. f. Quos habet duas gemmas. Colum. lib. 6. Pro materis longioribus pollices quaternum aut quinum gemmarum relinquuntur, pro cullo dibus autem bigemmas reserces efficiunt in ea.

Bigena, f. t. Animalia ex diverso genere nata, ut Leopardus ex leona & pardo, non (ut aliqui putant) ex leone & panthera. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Vatro lib. 2. de Re rust. Nam multi & hinni bigeneri, atque instituti, non suo pte genere ab radicibus. Ex equa enim & asino fit mulus: contra, ex equo & asina hinnus.

Bigonius, m. f. Equi dicuntur, diu ad unum jugum nexi. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Accouplé à câble d'un ancre, attelé avec un autre. Ital. Due cavalli ad un iugo. Germ. Zwöen Rossen neben einander angepansmet. Hisp. Dos cavallos de una yunta. Pol. Dwójakowy rokow rośnię. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Martial. Gestatus bijugis Regulus esset equis. Virg. 10. Æn. Interca bijugis infert se Lucagus albis.

Bihenii, Dicuntur quibus in utrisque seroti partibus signa hereniz apparent. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Græcè.

Bilagium, medicamentum est: id est, [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Balance. Ital. Bilancia. Germ. Ein maaz mit zwey schüssten. Hisp. Pesa de dos balanzas. Pol. Dwójakowy rokow rośnię. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] alio nomine Libra dicitur. Perottus.

Bilibris, bre, Duarum librarum. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Pesant deux livres. Ital. Di due libbre. Germ. Zwöen pfundig. Hisp. Casa que pesa dos libras. Pol. Dwójakowy rokow rośnię. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Mart. lib. 11. Nunc ut emam grandævve lupi, mulæve bibræm. Plin. lib. 18. cap. 11. Ex aqua hordeo que bibræ offa.

Bilinguis, Qui duas habet linguas: hoc est, qui modo unum, modo aliud loquitur. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Qui parle deux langues, Trupheur, qui tantôt dit d'un, tantôt d'autre. Ital. Di due lingue, bilinve, fallax. Germ. Der jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa que pesa dos libras. Pol. Dwójakowy rokow rośnię. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Mart. lib. 11. Nunc ut emam grandævve lupi, mulæve bibræm. Plin. lib. 18. cap. 11. Ex aqua hordeo que bibræ offa. El que tiene dos lenguas, engañoso. Pol. Dwójakowy rokow rośnię. Vn. Két kőp. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Vnde etiam pro fallaci posuit Virg. 1. Æneid. Quippe domum timet ambiguam, Tynósque bilingues.

Bilix, adiectivum à Licium: [Bilix, Gall. Renforcé à double fil, tiffa en double. Ital. Maglia à due lici. Hisp. Cosa que se tece con dos lices. Pol. Dwojny wazy. Vng. Béli, két röv. Ang. Double woven.] ut, Bilix lorica à Virgilio dicta, quæ duo lica & fila in summitate haberet ad ornatum, lib. 12. Aen. - rumpitque infixa bilicem Loriceam.

Bilustris, stre. Quod est duorum lustrorum id est, decem annorum: ut, Bellum bilustre, quod duo lustra hoc est, decem annos duravit. [Bilustris, Gall. De dix ans qui a duré deux fois cinq ans. Ital. Di due lustri. Ger. Zehen jähig. Hisp. Cosa de espacio de dos lustras. Pol. Dwa spoczynki. Vng. Tíz évfendős. Ang. Which lasted ten years, of ten years.] Ovid. 2. Amor. Perigina quum caderent bello superata bilustris.

Bimaris, re, adiect. pen. corr. Quod inter duo maria situm est [Bimaris, Gall. Qui est entre deux mers. Ital. Cosa posta tra due mari. Germ. Das zwischen zweien Meeren ist. Hisp. Cosa que participa de dos mares. Pol. Między mierzyni pol ojemy. Vng. Két tenger közötti vize. Ang. That is between two seas.] ut, Bimaris Corinthus. Horatius lib. 1. Car. - aut Ephesum bimariæve Corinthi Mænia.

Bimarius, qui duas uxores habuit, Bimarus.

Bimater, Agnomen Bacchi, quod duas matres habuerit. Semelen & Iovem, matris fungentem officio, dixerunt. Vide dictio-nem SACCHIVS, in PROPRIS.

Bimembres, Duarum partium, quasi membrorum. [Bimembres, Gall. Ayant doubles membres, ou deux membres. Ital. Di due parti. Germ. Das was hat zwei edel gieder hat. Hisp. Cosa que tiene dos miembros. Pol. Dwa czlony albo czlonych miaz. Vng. Két tagú. Ang. That hath two parts or members.] Ovid. Est male confusum pedibus, formæque bimembres. Et bimembres fuisset at-tive, pro Centauris. Ovid. 2. Metamorph. Ecce nunt vultu trepidi clamore bimembres. Virgil. 3. Aen. tu nudigemas invide bimembres, &c.

Bimensis, huius bimensis, tempus duorum mensium. [Bimensis, Gall. L'espace de deux mois, deux mois entiers. Ital. Spazio di due mesi. German. Zwei Monat. Hisp. Espacio de dos meses. Pol. Dwumiesieczny. Vng. Két hósnap. Ang. The space of two months.] Livius Dec. 3. Et ad opera quæ locassent probanda, anni & bimensis tempus prorogaretur.

Bimestris, stre, om. t. Duos menses habens, aut duos annos à luna computatos. [Bimestris, Gall. De deux mois. Ital. Di due mesi. German. Das zwei Monat hat. Hisp. Cosa de espacio de dos meses. Pol. Dwumiesieczny. Vng. Két hósnap. Ang. Of two months.] Horat. lib. 1. Carm. - & porco bimestris Cum famulis operum solutus. Sic Trimestris, Quadrimestris, Quinquimestris. Plin. Cæsaræ agnos, illi quinquimestris, pramaturum existimant.

Bimulus, pen. corr. Qui in bimatu est: hoc est, qui duos annos ætatis habet. [Bimulus, Gall. De deux ans. Ital. De due anni. Ger. Von zweien jahren. Hisp. Cosa de espacio de dos años. Pol. Dwuroczny. Vng. Két évfendős. Ang. Of two years.] Et proprie deus dicitur (teste Valla) quæ post eam ætatem adhuc incrementum possunt accipere: ut pactum proprie bimulum dicas, bovem aut canem non ita.

Bimus, [Bimus, Ger. Ein jett von zweien jahren.] Trimus, Quadrimus, Quinquus (unde Bimatus, Trinatus, Quadrimatus, Quinquatus) pro eo quod ætatem habet duorum, trium, quatuor, aut quinque annorum. Cato de Re rust. cap. 17. Dum sint nuceæ bimæ, inde semen excidet. Var. de Re rust. cap. 5. Vnum anniculum, alterum bimum. Bina sententia. Cic. ad App. De hac quoque sententia bima decedat id est, qua censuit, ut per duos annos remaneret in provincia. Plin. Vita scemina quindecim annis longissima, maribus viginti robur in quinquatuor. Sueton. in August. Quadrimus patrem amisit. Plin. lib. 11. cap. 21. Vita vesparum bimatum non transit. Bina dies pro biennio: Pomponius D. lib. 13. tit. 7. l. 2. Si annua, bima, trima, die tringinta stipulatus acceperim pignus: id est, anno, biennio, triennio.

Bini, x, a. Proprie distributi numeri vox est, significans duo non conjunctim, sed separatim intellecta. [Bini, Gall. Deux ensemble, doubles, gemaux. Ital. Dovesi, à due à due. Germ. je zweien vord. Belg. twee. Hisp. Cada dos è de dos en dos. Pol. Dwa a dwa. Vng. Kétm kétm. Ang. Two and two, by couples.] Cæ. 4. Ver. Describat centores binos per singulas civitates Timarchides: id est, duos in singulis civitatibus. Idem Attico: Pompejus distribuit binos, singulis partibus familiarum: hoc est, unicuique duos. Sic binos, ternos, quaternos, aut quinos dicimus milites incedere: hoc est, duos, tres, quatuor, aut quinque in singulis lineis aut ordinibus. Nonnunquam etiam simpliciter accipitur pro duobus: & sic sequentibus iis jungitur, quæ singulari numero deservuntur. Sic bina literas dicimus, & bina castra, non duas literas aut duo castra. Cic. 6. in Ver. Cn. Pompejus cum P. Vellio intra bina castra colloquutus est.

Idem 2. in Ver. Ut dies 45. inter binos ludos tollerentur. Nam castra pro militum tentoriis: & ludi pro magificis & splendidis spectaculis singularem numerum non agnoscent. Aliquando tamen etiam in hac significatione iis conjungitur, quæ utrunque habent numerum, sed hoc frequenter apud poetas. Vir. 1. Aen. Bina manu lato crispans hastilia ferro. Idem 8. Aen. Frænâque bina meus quæ nunc habet aurea Pallas. Interdum etiam in oratione soluta. Plin. lib. 9. cap. 30. In nostro mæsi lorigines capiuntur quinque cubitorum, sapè bimûn. Cic. 3. de Orat. Demosthenes una contentione verborum binas contentiones vocis & remissiones conu-nebat.

Binoctium, (dicitur ut Trinoctium) [Binoctium, Vng. Két éjel, két éjeli w id.] Corneli. Tacit. lib. 3. Quotiens valetudo advecit Flammem incessisset, ut Pontificis Max. arbitrio plusquam binoctium abesset.

Binoctius, m. f. dicitur qui geminum habet nomen: ut Iller, & Danubius, Iulus & Alcanius. [Binoctius, Gall. Qui a deux noms. Ital. Di due nomi. Ger. Der zwon namen hat. Hisp. Cosa que tiene dos nombres. Pol. Dwie miana maści. Vng. Két nevű. An. Trec bath imo nomet.]

Binoctius, ne, om. t. idē [Vng. Két nevű.] Ovid. 14. Metam. Inde sub Alcani ditioe binoctius Alba Rês que Latina fuit.

Bipallium, Instrumentum musicum quo terra iodiur. [Bipallium, Gall. Une harpe, ou de che, bouyou à faire fossés au fossé. Ital. Vanga. Germ. Ein tursi en haren. Hisp. Cierta instrumenta para cantar. Pol. Graca albo, wól. Vng. Két agy kapu. Ang. A mattock, pickaxe or spade.] Varro: Si locus humectus sit, ibi cacumina populi-um ferunda, & arundinetum: id prius bipalio vortitur, &c. Liv. 3. ab Urb. ibi ab Legatus salute data, &c. seu fossam fodiens bipalio innoxus, seu quum araret, &c.

Bipalmis, me, duorum palmorum. [Bipalmis, Gall. De deux palmes de long, large ou profond. Ital. Di due palme. Germ. Zwei hand breit. Hisp. Cosa que tiene los palmas in la enya. Pol. Spokis nadmiesi d'ous. Vng. Két tenyertű. Ang. Of two spans.] Var. 3. de Re rust. cap. 7. Iustus ternorum palmorum ex omnibus partibus sub ordines singulos, tabula fixæ sint bipalmes, quo urantur velibulo, ac procedant.

Bipennis, a, um, Qui vel quæ bis peperit, Bipennis.

Bipennis, pen. corr. Quod ex utraque parte aperitur: [Bipennis, Gall. Ayant deux ou vertures. Ital. Chei apre da due parti. Germ. An zweien erten offen. Hisp. Cosa abierta en dos partes. Pol. Zedwostron otworzóny. Vng. Mindlen felbinyitva mind, két fél nyitva. Ang. Open on both the parts. Jut. Bipentes portæ, pro geminis. Virgil. 2. Aen. portis alia bipentibus adsunt. Idem libro 10. Consulunt tebis bipentibus: hoc est, utriusque aperit.

Bipedalis, le, quod habet longitudinem duorum pedum: [Bipedalis, Bipedes, Gall. De deux pieds de long large, ou profond. Ital. Di due piedi. German. Zwischen zweien tang. Hisp. Cosa que tiene dos pies. Pol. Szyroko nadmiesi stopia. Vng. Két láb nyomú. Ang. Two foote long.] ut, Trabs bipedalis. Cæ. bell. Gall. lib. 4. Insuper bipedalibus tradibus immittis.

Bipedanus, a, um, sive Bipedanus, idem quod bipedalis. Colum. lib. 2. cap. 2. Frumentis autem sat erit, si quæ bona suberit bipedana humus: arboribus altitudo quatuor pedum abunde est. Idem lib. 4. cap. 1. Quippe semibus vinearum nimium me profundos censuisse heri serobes, adjectio do-dante super altitudinem bipedancam.

Bipennis, ne, quod duas habet pennas, Bipedes. Plin. lib. 11. cap. 18. de insectorum pennis: Nullis eorum pennæ reviviscunt avultæ: nullum, cui aculeus in alvo est, bipennis est. Bipennis item dicitur, teste Nonio, quod utrinque est acutum. Virg. lib. 11. ferro sonat aëta bipenni Fraxinus. Hinc bipennis substantivum significat securum utraque ex parte aciem habens. [Bipennis, subst. f. bil. bipennis, Gall. hague. Ital. bipenni scure da due tagli. Ger. Ein haysparten/ ein Biren se auf drei den sohen haret. Hisp. Hacha de ambas partes aguda. Pol. Szykorozy obustron ostrza, halabart. Vng. Két öv. Ang. An halbard, a rmbul.] Virgil. 2. Aeneid. Ipse inter primos correpta dura bipenni Lemina perumpit. Idem 4. Georg. Vire sacæ & validam in vites molire bipennem.

Bipenniter, a, um, ferens bipennem. [Bipenniter, Gall. Qui porte une hague. Ital. Portatore di tascure. Germ. Ein haysparten trager/ oder der em soth zwey schneid end Biren tragt. Hisp. Cosa que trae, aquella hacha. Pol. Szykorozy obustron ostrza wozary, drabanc. Vng. Két öv fegyver hordog. Ang. That beareth an halbard or rmbul wherewith carpenter mak martaps.] Ovid. 2. Metamor. Ecce furcæ contra sua fara bipenniter Arcas. Idem 5. Trill. Ossa bipenniter sic sunt male pectus Lycurgi.

Bipertio, is, & bipertorius, vel bipartius, in duas partes dividit. [Bipertio, Gall. Partie en deux. Ital. Dividere in due parti. Ger. In zwey theil zertheilend in edet zertheilend. Bel. In twee deelen. Hisp. Parte en dos partes. Pol. Dyla nadwoje. Vng. Két félrefo-

BIP. Ang. Te deside ant part in two. Colum. lib. 11. cap. 2. Vn-
decom Caendat Majat per bipertitur, pluvia, & nonnunquã
grando. Cic. in Cat. Atq. ibi in proximis villis ita bipertiti tu-
erant ut Tyberis inter eos & pona interreser.

Bipertitio, Bipertium, dupliciter. [LXX. dxx. Gall. En deux parts ou
partes. Ital. In due parti. Ger. Auf in ein weg oder theil. Hisp. En
dos partes. Pol. Dwuok. Vng. Kè Képpu. Ang. In two partes.]
Cicer. de Ioven. Nam id fit bipertitio in nam tum caula, tum res
ipsa remouetur. Cael. 1. Brill. Gall. Romani cõuersa signa biper-
tito intulerunt. Hoc est, duobus locis.

Bipedis, bipedit, adject. om. t. Quod habet duos pedes. [LXX.
Gall. Ayant deux pieds. Ital. Chi ha due piedi. Germ. Zweysüßig.
Belg. Wiermet uoetm. Hisp. Cosa que tiene dos pies. Pol. Dwu-
nogod. Vng. Kè Lèu. Ang. That hath two feet.] Iuven. atque
alium bipedem libi quereat astellum. Põnitur etiam sub-
stantiue, quod facile intelligatur substantiuum. Cicer. pro do-
mo sua. Hoc omnino omnium non modo bipedum, sed eti-
am quadrupedum impurissimum. Pipedium nequitissimus.
De homine yehementer improbo, quiq. vel pecudes nequitia
superet. Vt est Cic. pro domo sua, & Plin. in Epist.

Bipennis, Navis, quæ duobus remorum ordinibus agitur: ad
Elythras (ut creditur) primum inventa. [LXX. Gall. Navire à
deux rangs. Ital. Navio con due remi. Germ. Ein Schiff das
auf beyden seiten vater hat. Hisp. Naue de dos ordenes de remos. Pol.
Okon dwurowozny pociugi. Vng. Náua, két rend két rem háta.
Ang. A ship with two rows on the side.] Plinius libro 7. capite 57.
Bipennem Demosthenes autor est Elythras fecisse. In remem
Theopides Anociem Corinthium: quadrarem Aristote-
les Carthaginenset. Virgil. libro 8. Aeneid. geminasq. legit
de disse hures.

Bitum, penuli. cor. genus vehiculi duas rotas habentis, d.
177.

Bitti, genus est vestis: Vopiscus in Carino: Donati sunt ad
Aurelianus bitti pentidonati bitti Canulini.

Bitulium, bit. Subiculum duorum capax. [LXX. Gall. Vne selle
à deux pous deux. Ital. Sedile capace di due. Germ. Ein sel auff zwei
füß zum sitz mægen. Hisp. silla de dos asientos. Pol. Siol ek
dwu osiobu. Vng. Kè mólörök valo sék. Ang. A seat or bench
for two.] Autor Varro lib. 4. de lingua Latina.

Bitula, Pora dicitur, à cuius cervice setæ bifariam dividuntur,
quom iam esse incipit maior arate sex mensium. Festus.

Bitulæ, sive Biffexius, Dies intercalaris, qui quarto quoq.
anno interuenit, ut anni ratio cum cursu Solis conueniat. [LXX.
Gall. Biffex. Ital. Biffexo. Germ. Schatjar.
Hispan. Biffex. Pol. Dwurpu rok. Vng. Mindho uagydofesjend-
ben, aó forogap, mattyas yrifa. Ang. A day that is put to couer
four years.] Inuenta est autem hæc intercalandi ratio à Cæsa-
re Dictatore. In enim quum animaduertisset, Solem cursum
suum conficere diebus 375, & horis circiter sex, quarto quoq.
anno diem unum curauit adificandum. Didius est autem
inlextus, quod bis: hoc est, duobus diebus continuis nume-
rante, sexto Calendas Martias, duos videlicet dies pro uno
conputantes. Vnde qui est natus bisexto Calendas, nihil re-
ferat iniquit Celsus de verborum significat. I. Quum bisex-
tus, ut inquit priore, an posteriore die natus sit, quum illud bi-
dium pro uno tantum die habentur. Erat autem huic interca-
lationi constitutus dies certus, qui est post xxxi. Februarii
diem inter Terminalia iam peracta, & Regifugium. Februa-
rius verò duobus de causis huic rei apertissimus visus est, tum
quod paucissimos haberet dies, tum etiam quod inter mentes
annuum haberet locum. Nam quum antea decem tantum ef-
ferent menses, quorum primus erat Martius, duo postea in sine
sine adiecti, Ianuarius & Februarius.

Bitulus, Qui ungulas non solidas habet, sed fissas. [LXX. d.
Gall. Bœuf, fourche. Ital. Chi ha l'ungue fissa. Germ. Der ierspalt-
me hœm hat. Belg. Oucioen. Hisp. Lo que tiene las ungas hendi-
das. Pol. Miazry kopia rozpłone. Vng. Hafar kôrœm. Ang. Clo-
uofet. Plin. libro 11. capite 37. Comigera una parte den-
tura, & quæ in pedibus talos habent, sero pinguescunt bisul-
ca, scilicet in digitos pedibus, & non comigera adipe. Ouid.
7. Metamorph. Pulveremq. solum pede pullavere bisulco.
Acquirat & latius pro omni eo quod in duas cuspides di-
uisum est. Vnde bisulcam caudam dixit Plin. lib. 9. cap. 29. &
bisulcos arborum fuculos. Columella de Arboribus cap. 6.

Bitulus, m. s. Martii cognomen, à bis ulciscendo impositum.
Augustus enim, quum Brutum & Cassium vicisset, & signa à
Panthis recepisset, Marti templū dedicavit, quem bisulcorem
cognominavit. quod primum C. Cæsar, deinde & Crassorū
necem ulcus esset. Ouid. 5. Fast. Ritē deo templumq. datū, no-
met. Bisulcor.

Bitulatum, locus ubi duo maria concurrunt.

Bitulum, n. s. Quod duas vias habet, sicut Triviū, Quadrivium,
quod tres aut quatuor habet anfractus. [LXX. d. Gal. Deux
chemins, ou fourchet, carrefour de deux voyes ou sentiers. Ital. Di due

BIT. Ger. Ein ort da zween wäg süh von einander scheiden. Hisp. El
lugar donde se encuentran dos caminos. Pol. Miejsce gdzie rozchodzą
drogi, rozstanie. Vng. Kéthö vi, két vias. Ang. Where two ways or
streets do meet. Vng. 9. Aeneid. locum inuidis conspeximus
ipsi Qui patet in bivio portæ, quæ proxima ponto.

Bivius, adiectivum, [LXX. d. Virg. 11. Aeneid. Vt bivias arma-
to obfidam milite fauces id est, quæ ad duo loca ducunt & Bi-
vius agrorum cultus, per metaphoram, Varro 1. de re Rust.
capite 18.

Bithynia, [LXX. d. Pausanias, Populi sunt quicunq. inter Tropicos can-
cri habitant ad Meridiem: quandoq. enim incidentes habent
umbras quum à Meridie sol ad gnomonem accedit rectū, ad
subiacens planum: quandoq. autem in aduersum, quū sol in
aduersum consistit. Verba sunt interpretis Strab. lib. 2.

Bithyn, ontis, m. s. [LXX. Pausanias, [Ger. Ein Bistiff in geschicht
wider d. hirn.] Animal ferū & deforme prolixitate iubarū, & re-
liquo corpore, cervi figura, media fronte inter aures unū cor-
nu habens. Mart. in Amph. Illi cessit atrox bubalus, atq. bifon.

Bithus & Bacchus nobile pars gladiatorum fuit, quorū men-
tionem quoq. Suetonius facit, pares arte, pares audacia. Pro-
inde quoties duo equaliter improbi contendunt inter sese, ita
ut neuter alteri velit concedere, non formidatiter dicemus
Bacchium cum Bitho commissum. Horat. in Seim.

Bithyrum mel. Vide infra in dictione THYMVM.

Bithymen, inis, Liguus quidam est tenax, & sulphurei odoris,
in ludæa lacu emergens, qui inde Asphaltites dicitur. [LXX.
themer d. d. thepher. d. d. d. Gal. Terre limonense ou limon gl-
eue comme pain, brûlant comme souffre. Ital. bitume. Germ. Ein
steher lüm. Pol. Bitum. Hisp. El betun generalmente. Pol. Klewata p-
nia, gromica. Vng. Eny (anagy) nyv. Ang. A kind of glee with clay
and tough which burneth like brimstone.] Inventa & durum in
Syria, nõ procul à Sidone terra glebæ, vel conum carbonum
similitudine, qui in usum ferrariorum fabricarum è terra effo-
ditur. Est præterea & liquidum bitumen, in Zacyntho
insula & circa Babylonem nascès, & in agro Appollinotatum,
quod Græci marasphaltum appellant, argumento picis & bitu-
minis. Gignitur & pingue, liquoris oleæ ce, in Sicilia, Agrag-
antino fonte insiciens rivum: quo incolæ utuntur ad lucer-
narum lumina, olei vice. Huius generis Bitumen apud Præto-
nos ex faxis effluit, ex quo maris frigiditate, in quo desluit, sui-
cinum sive electrum coalescit. Apud Babylonios bitumen cal-
cis usum præbet, ita ferruminatis Babylonis maris. Vide plu-
ra apud Plin. lib. 35. cap. 15.

Bitum, in cæs. s. um, [LXX. d. d. Gall. De bitumen. Ital. Di bitu-
me. Ger. Was von dem jähren lüm ist. Hisp. Casa de betun. Pol.
Kleiwat. Vng. Eny. Ang. If such earth or glee with clay.] ut Bi-
tuminæ vires. Ouid. 15. Metamorph. Sive bituminæ rapiunt
incondia vires.

Bitumino, as, Bitumine linis. [LXX. d. d. d. Pol. Skle-
iam. Vng. Eny. Ang. To make fire with glee with clay.] Vnde
aqua bituminata, apud Plin. l. 31. ca. 6. cui admittit est bitumē,
vel quæ per venas terræ bituminosus transit. [LXX. d. d. d. d.]

Bivita, x. Antiqui dicebat pro vido, teste Nonio. [Pol. Wida-
ma. Vng. ény.] Varro: Ad biviram venio, quū vellem offer-
dere quid vellē, Metamelos inconstantē filius me reprehēdit.

Bivium, Vide BIS.

B ante L.

B. L. In notis antiquorum Bona lex. B. L. B. Bonorum liberti. B.
M. Bonæ memoria, Bona materna, Bene merentis. B. M. R. C.
Bene mereat cibum. B. M. R. S. E. H. Bene meritis serya hoc.
B. M. F. Bene merita fecit. B. M. H. E. Bona memoria hic est. B.
M. N. Bona munera. B. M. P. Bene merenti posuit, vel Bene me-
ritæ. B. M. T. Bona materia. B. N. Bona nostra. B. N. H. Bona hic
invenies. B. N. M. F. E. C. Bene merenti fecit.

Blactero, ras. Vide Blatero.

Blactus, m. s. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-
nuntiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profertit.
[LXX. d. d. d. d. Gall. Bègue. Ital. Belta, pardo à par-
lar. Ger. Ein tispes, ein Stotter. Belg. Den Stantari Loterant.
Hispan. Tartamula. Pol. tikstow, bel kut. Vng. Polyp. s. p. Ang.
That stammers that stuteth in speaking.] quo viti genere Demo-
sthenē laborasse accepimus, qui aliquādiu primam artis suæ
literam enuntiare nõ potuit. Iuven. Blactis atq. meo rituban-
tidus. Mart. lib. 5. Et nomen blacti garriat ore meum. Idem lib.
10. Os blactum tibi, debilisq. lingua est. Græci etiã hoc no-
men ad alia membra transferunt, Blactosq. appellant, quibus
membrum aliquod solutum est, quos & paralyticos appella-
mus & generaliter accepimus, quibus aliquod est membrū,
quod actiones suas commodè obire non possit, quodve sita
aut figura sit deforme: quales sunt qui cura habent in diver-
sum acta, quos Latini Valgios, & Varios appellant. Vide Cæl.
Rhod. lib. 8. cap. 1. & Budæ. in Annot. Pand.

Blandē, & Blanditer, Vide BLANDVS.

Blandfor, itis, d. q. Assentor, adulator, blanditias dico. [LXX.
libelk.

hebelik. *misu, n'pnanu, nozi, nuas.* Gall. *flater, amignarder, amignar, amadouer.* Ital. *lofingare, piacere.* Ger. *Schmeicheln, tiebten.* Belg. *urom.* Hisp. *halagar o lisonjar.* Pol. *lofte, poblebuic.* Vng. *halakolom.* Ang. *to flatter, to speak faire, for a duller by faire speaking.* Cic. de Amicit. Qui aduicario assentatur, & ligare se similians, blanditur. Idem pro Flacco: Cur matris blanditur? cur epistolis & matris & sororis imbecillitate aucupatur? Refertur & ad sensus interiores, pro eo quod est placebo, arideo, animum vel affectum nullo. Cic. i. Acad. Vide quam suaviter voluptas sensibus blanditur. Blandior calamitibus meis, dixit Quintilianus, pro eo quod est mitigo, lenio calamitates, vel aequo in calamitatibus me animo gero.

Blanditūs, us, ui, Ipse blandiendi actus, sive blanditia, & quaedam quasi illecebra sensuum titillantes. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *blaniffonnet, flaterie.* Ital. *lofingare.* Ger. *Das schmeicheln / tibetofung.* Hisp. *Lisonja o halago.* Pol. *lofingare.* Vng. *halakolom.* Ang. *flattering, faire speaking.* Lucret. lib. 2: Vires per Veneris blanditum secula propagant. Blanditūs, a, um, particip. a verbo Blandior. Plin. lib. 10. cap. 23: Hanc principio blandita peregrinatione auide profectam, peenitentia in volatu cum furore scilicet subit. Vbi blanditam peregrinationem dixit, pro grata, iucunda, quæq; principio ad blandiebatur & aridebat.

Blanditūs, adiecti. Placidus & comis in sermone, & hilaris. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *blaniffonnet, flaterie.* Ital. *lofingare.* Ger. *Das schmeicheln / tibetofung.* Hisp. *Lisonja o halago.* Pol. *lofingare.* Vng. *halakolom.* Ang. *flattering, faire speaking.* Cicet. ad Attic. Scis me minime esse blandum. Terent. in Hee. Attu ecastor morem antiquum obtines. Vt unus hominum homo te vivat nunquam quisquam blandior.

Blanditūs, a, um, diminutivum ab adiectivo Blandus. Blandē, adverbium. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *blaniffonnet, flaterie.* Ital. *lofingare.* Ger. *Das schmeicheln / tibetofung.* Hisp. *Lisonja o halago.* Pol. *lofingare.* Vng. *halakolom.* Ang. *flattering, faire speaking.* Cicet. ad Attic. Sed amabo te mi Attice: vidēsne quam blandēdem pro Cluent. Tum appellat hilari vultu hominem Blandus, ut blandissime potest.

Blanditūs, idem quod blandē. Plaut. Pseud. Magis cogito, sciviter, blandissime alloquar. Blanditūs, & Blandiculus. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Pol. *lagodnick.* Vng. *nyasas-farka, h'zelk'elke.* Ang. *that speaks sweetly, p'actler.* Diminutiva sunt a Blandus: sicut ab eo quod est Mollis, sic Molliculus & Mollicellus. Nam blandicus & Mollicus (a quibus nonnulli hæc trahi voluerunt) Latine lingua peniti non agnoscent. Inde Blandicella verba, apud Festum.

Blanditūs, Qui blandē loquitur. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *Parlant doucement.* Ital. *Chi da bella parola.* Germ. *Da lieblich und gütlich mit dem m'nd.* Hisp. *El que habla con lisonja.* Pol. *lagodnick m'ndosy.* Vng. *h'zelk'elke besz'el.* Ang. *that speaks sweetly.* Plaut. Terent. Nunc mihi blanditibus est: heu in tergo meo tres facile cotius continui bubulos.

Blanditūs, Blandum facio. *ἀμῖαν* Perotus. Blanditūs, a, u, m. f. pequit. corr. Blanda verba loquēs, ad voluntatem dicens. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *Blas parler, parler doucement.* Ital. *lofingare.* Ger. *Ein tibetofung / der fante / süßel vnd lieblich wort bracht.* Hisp. *El que habla lisonja, o halago.* Pol. *Cl' atkomiticosy.* Vng. *halakolom.* Ang. *A faire and p'actler speaker.* Jur. Vox blandiloqua. Senec. in Agam. Quid voce blandiloquam mala confidit dicitas!

Blanditūs, quēns, pen. corr. Idem. Macrobi. 2. Satur. Submissa placide blandiloquens oratio.

Blanditūs, quōtūtūs, Diminutivum, *ἀμῖαν* Plaut. Trinum.

Blanditūs, quētūtūs, a, u, m. f. p. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *Deux langage, beau parler, papelarise.* Ital. *Parlar piacevole et grazioso.* Ger. *Ein tibetofung / süßel oder angenehmes Red.* Hisp. *Hablar de lisonja.* Pol. *Cl' atkomiticosy.* Vng. *halakolom.* Ang. *flattering, faire speaking.* Cicero 3. de Natura deorum: Nam & ego illis supplicarem tapta blandiloquentia.

Blanditūs, entum, ti, n. f. Idem quod blanditia, Oblectamentum, illecebra, *ἀμῖαν* Cicet. pro Caelio: Multa enim blandimenta nobis natura ipsa genuit. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *blaniffonnet.* Ital. *Caraffe, b'inghe.* Ger. *Das schmeicheln.* Belg. *Dieymaghe.* Hisp. *Lisonja, o halago.* Pol. *Poblebuic.* Vng. *halakolom.* Ang. *flattering, faire speaking.* Plaut. in Bacch. Viscus meus vestra est blanditia. Cicet. pro Planc. Facilis est illa ocularatio, & blanditia popularis, aspiciunt, non autē datur.

Idem 1. de Finibus: Blanditiis presentium voluptatum delin- ti atq; corrupti.

Blanditūs, a, u, m. f. p. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Pol. *lofingare.* Quam apes morbo, ignavia, aut incuria naturali foetum non peragunt. Plin. lib. 11. cap. 19. A' *ἀμῖαν* noceo, & *ἁπλῆ* factus sive proles.

Blanditūs, a, u, m. f. p. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Penultima correpta, f. p. Execratio, maledictio, vituperatio, convitium, & quasi nocens dictum, sacrilegia infamatio, vel obtreccatio nefaria. Budeus. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *blaspheme.* Ital. *bestemmia.* Ger. *Beleugnung.* Hisp. *Maldición, maldiciencia.* Pol. *blaynierstwo.* Vng. *Káromlás.* Ang. *blaspheme.*

Blanditūs, a, u, m. f. p. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Penultima producta, a. f. p. Significat execror, maledico, & verbis calumniis infero, ac dignitati honoriq; alterius derogor. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *blasphemer.* Ital. *bestemmare.* Germ. *l'essen.* Hisp. *Maldición, maldiciencia.* Pol. *Cl' atkomiticosy.* Vng. *Káromlok.* Ang. *To blaspheme.*

Blanditūs, a, u, m. f. p. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Penultima producta, a. f. p. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *habiller, parler mal, beugner.* Ital. *Parlare offensivo, invectiare.* Ger. *Blatieren / schmähen / vnnigē vnd vnflätigē redē treiben.* Belg. *Snateren.* Hisp. *Hablar vana y vancioso.* Pol. *Cl' atkomiticosy.* Vng. *h'zelk'elke.* Ang. *To babble, to flammer in speech.* Veteres dicebant pro incoadite & inaniter loqui ut sunt, qui extra propositam loquuntur, vel verba immoderata emittunt, & quorum lingua (ut ait Gell. libro 1. capite 15.) tam prodiga, infrenataq; sit, ut fluat semper & æstus colluvionem verborum teientiam.

Hoc hominum genus Locutulos, & Blaterones, & linguæ Latine dixerunt, Plaut. in Amphit. Qui, malum, intelligere quibusque potis est, ita nugis blatis? Idem in Aulul. Vbi tu es, quæ blateravisti jam vicinis omnibus, me mex filix daturum dorem? Sunt autem factitia verba, a camelorum voce tracta, qui quom vocem edunt, blaterare dicuntur. Quidam tamen a Graeco deducunt, apud quos *βλάττω* dicitur, qui se inaner jactat: quapropter c, litteram addentes, blateronem & blaterare existimant scribendum. Ovid. de Philomela (si tamen credamus hoc eam esse Ovidi) produxit: Blaterat hinc arces, & pia balat ovis, Horat. in Serm. sine c. & prima correpta: Audit quom magno blateras clamore, furiq; Blatō, onis, f. Homo immoderate loquacitatis, & jactantia: a blaterando dictus. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *habiller, bavard, languer.* Ital. *Cracolare, carolare.* Germ. *Ein vntz treiben / vntz sprechen.* Hisp. *Hablar de vana y vancioso.* Pol. *Milgaba, blator.* Vng. *h'zelk'elke.* Ang. *A babler.* Gell. lib. 1. cap. 15: Nec minus insigniter veteres quoq; nostri, hoc genus homines in verba provecos, loquutulos, & blaterones, & linguaces dixerunt.

Blanditūs, a, u, m. f. p. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Vermis qui alvearia lardit: a *βλάττω*, noceo. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Gall. *Verme, comme clepotes / semblable qui rongent les laines / habillemens.* Ital. *Tarma.* Germ. *Ein schmalz etia tiam wormis / eder mögen.* Hisp. *Polilla.* Pol. *Mal r'ivo, motil.* Vng. *Moly.* Ang. *A moly, a worme that eateth clothe or books.* Colum. libro 10 appellat Lucifugas blattas. Mammil tamen posuit pro verme libros & vestes rodente. Conflator (inquirit) nisi das mihi libellos, Admittam tinea, trucesq; blattas. Horat. in Serm. cui frugula vestis Blattarum ac tinectum epulae p'utrescit in arca. & Blattas etiam ponitur pro purpura. Sodon in Paneg. Pontus castonia, blattam Tyrus, ara Corinthus. & Blattam recentiores scriptores vermiculum Bombycem intellexerunt, cujus textu vestes sericeæ confectentur: unde Blattæ vestis, & Blattæum paludamentum apud Lampridium, Capitolinumq; pro serico & pretioso: vel (ut Paulus Aegineta) pro purpura: quoniam ladicum conchylium vulgō Blattas dicitur. Sic Calliodorus in Epistolis Blattæum pro purpura cepit: Chamaleon (inquirit) modō prasina, modō cyanea, modō Blattæa varietate se commutat.

Eutropius scribit Neronem solitum piscari reti aureo blattæis funibus annexo: quom ab Orolio dicitur purpuræ. & A quo colore Blattas etiam sinucentum dicitur, quod rubidum sit, sementi accommodatus, in purpura declinans. & Blattæ lucifuga Virgilia, nigra animalia sunt scarabeis vel gryllis simillima, velocia, quæ interdiu delitescunt. Graeci *ἀμῖαν* vocant, nunq; vulgō *καλλίσιπποι* (qua voce & monachos, sed ignominiose Galli *Caphari*: Itali *Pattole* vocant. Hæc est *ἀμῖαν* Diofcoridis.

Blanditūs, a, u, m. f. p. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Seneca epist. 87: At nunc blattaria vocant blatta, si qua non ita aperta sunt, ut totius diei Solem senectus amplissimis recipiant.

Blanditūs, a, u, m. f. p. [ἁπλῆ ἐβελκία, 2299-2300-2301, ἁπλῆ, ἁπλῆ.] Herba est verbasco similis, foliis minus candidis, cauliculis plumb. flore luteo. hæc abjecta blattas in se contrahit: unde

& nomen accepit. Plin. lib. 25. cap. 9. [Ger. Ein transt dem weifs...

Blau. a. um. Purpureus, [verpöge. Gall. Rouge, vermeil. Ital. Rosso. Ger. purpurfarb. Hisp. noxo vermiso. Pol. szaf atneq ser...

Blau. com. t. Stolidas, mollis, delicatus, lactivus, qui necit res...

Blechnon. [Blechnon. Pol. Strefome piro. Ang. Walde penitenti.]...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

tur in ea Armeniæ parte, quæ Cappadociæ contemina est, colore ochræ, miram ad delicandam vim habens. Hæc hodie apud nos admodum rara est inventu. Nam quam Sephasiani hodie pro bolo Armenia vendit, aut ex Hispania, aut ex Normannia advehitur, penè ad rubricam accedens.

Bombix, A veteribus usurpatum est pro adverbio contemnentis, vel negligentis. Plaut. in Pflu. Fur. 8. babç. F. fugitive. n. bombax. fraus populi. E. planissimè.

Bombus, m. f. Sonus tubarū rucus. [המיתב המיתב] *hamitab hamitab*. Gall. *Sen de trompette qui n'est cler, ou bonraument à mouschet à miel*. Ital. *Bombarda*. Ger. *Der bomboder das brummen einer trommeten*. Hisp. *Zombido, d' sonido rucus*. Pol. *Huk od trabi, albo trabiowie*. Vng. *Zongis, Zongis, bongis*. Ang. *The form of a trumpet, humming of bees*.] Vox tracta ab ipso sonitu, sicut mugitus boum. Perius: Torva Mimalloncis implerunt cornua bombis. Est etiam bombus sonus apum.

Bombus, as pen. cor. n. p. Bombum facio, Bombum emitto. [המיתב המיתב] *hamitab hamitab*. Gall. *Beordlauner ou broire comme font les mouches à miel*. Ital. *Bombare*. Ger. *Kauschen oder brummen wie die immen*. Hisp. *Zombare como las abejas*. Pol. *Dzwiek pszczelny, brzek*. Vng. *Zongok, Zongok, bongak*. Ang. *To hum like a bee*.] Autor carminis de Philomela: Bombilar ore legens munera mel-lis apis.

Bombus, sonus apum. [Ang. Humming of bees.] *Bombulus*. [Saxo. *Bombus*. Pol. *Buk*. Vng. *Dongo mib, dango bogar*. Ang. *A drone or humming kind of bee*.] Apis quoddam genus ostreperum, à Bombo, quem edit, appellatum; ingens, sed ad mellificium inutile: favos sibi necit et luto. Hinc proverbiali figura. Homo bombulus, *בומבולוס*, dicitur deribus, multoq; illeptus, ceterum inutilis.

Bombylis, Vermis genus est, ex quo necydalus, & deinde bombyx procreatur. Plin. lib. 11. cap. 21. Est & alia bombycum origo e grandiori vermiculo, gemina protendens sui generis cornua. Hi erucæ sunt. fit deinde, quod vocatur Bombylis, ex ea necydalus, ex hoc in sex mensibus Bombyces.

Bombyx, m. f. [Saxo. *Bombyx*. Gal. *Ver à soye*. Ital. *Verme da far la seta, bigatto*. Ger. *En fiedelwurm*. Hisp. *Cufano della seda ya perficida*. Pol. *Isimabuy robak*. Vng. *Selyem fjeret bogar*. Ang. *The silke worm*.] per y. Vermis genus est similis erucæ, qui apud Indiã, Aethiopiã, & Seres in araneorum morem tenuissima fila ducit ad vestem faciendam. Primum bombylis, deinde necydalus, demum bombyx appellatus. De hoc Aristoteles & Plinius ferè idem tradunt. In sex mensibus bombyces telas araneorum munde texunt, ad vestem luxuriamq; seminarum, quæ bombycina appellantur. Primum eas in filam torquere, & rursus texere invenit mulier Pampylia Latoi filia.

Bombycina, orum, n. f. [Saxo. *Bombycina*.] Velles sunt tenuissimæ, ex bombyce confectæ. Martial. *Furuncum lucet sic per bombycina corpus*. [Vng. *Selyem rube*.]

Bombycina, a, um, pen. cor. [Saxo. *Bombycina*. Gal. *Tail de soye de vers*. Ital. *Fatto di seta*. Ger. *Bombycinant ferdum et d' was anf der wurm seden gemadet ist*. Hisp. *Cofa de seda y de sergo*. Pol. *Isimabuy robak*, albo *aximabuy*. Vng. *Selyembit vala*. Ang. *Moth of silke*.] Quod ex bombyce est confectum: ut, Panniculus bombycinus, apud Iuven. Sat. 6. *quarum Delicias & panniculus bombycinus urit*.

Bombylchus, pen. cor. [Saxo. *Bombylchus*. Pol. *Isimabuy, moxipcha, jemas*. Vng. *Isimaburo*. Ang. *A silke silker, a flatterer of silks*.] Dicitur est apud Græcos qui tacitus, atq; idem humilis, omnia lucri gratia perfert jocando, cavillandoq; quales apud nos Scurrae appellantur, qui ut sumptuosioribus cœnis interfint, à nullo scimitatis genere se continent. Sed propriè qui altari insidiantur ut parenti oblara, quasi *אשרי וואס בורוס לוגרנט*. Vide Cal. Rhodig. Antiq. lect. lib. 19. cap. 6.

Bona caduca, Bona dea, Bona fidei possessor, Bona frugi hominem, Bona hæreditaria, Bona venia, Bona consulere, Vide à ONVS.

Bonariam, (Cæsar *בונאריא*, Malaciam) matris tranquillitatem, vulgus mali omnia vitandi gratia nominat, cum fluctus quiescunt.

Bonafus, *בונאפוס*, pen. prod. Fera est, que, ut scribit Aristoteles, in monte Melapo, qui Pzonix ac Mochia limes est, invenitur, cuius meminit & Plin. li. 8. cap. 15. Habet caput taurinum, corpus verò & iuba equilatiorè tamen corpore est quam bos, sed pilo molliore quam iuba equina, & cõpositiore, color pilii totius corporis flavus, iuba proluxa & ad oculos usq; demissa. Cornua adunca, multo flexu in se recurvata, & pugnae inutilia gerit, magnitudine palmari, vocem similem bovi emittit: caret superiore dentu ordine, cura hirsuta habet, & pedes bifidos: Ab Aethiopo Monopi appellatur. Meminit ejus & Solinus, qui circa Lydiam & Phrygiã bonafum nasci tradit.

Bonus, n. num. cui contrarium malus. [Arab. *buḥbū*. Gall. *Bon*. Ital. *Bonus*. Ger. *Gu*. Belg. *Goet*. Hisp. *Cofa buena generalmente*. Pol. *Dobry*. Vng. *Go*. Ang. *Good*.] Cic. 2. Offic. Vir bonus

innumerabilibus officiis & laudibus continetur. Boni absolute à Philosophis appellatur, quod sui causa expetitur. Vnde Aristoteles *ἁγαθὸς*: hoc est, bonum appetitus sensu obiectum facit. Idq; duplex est. Verū, & Apparēs. Voluptas enim corporis tanquam bonum expetitur, non quod re vera bonū sit, sed quod ejusmodi appareat. Summum aut bonū appellabatur, quod esset rerum omnium expetendarū extremum: quod Stoici in vita naturæ conveniente, Epicurei in animi voluptate, sine indolētia, Cyrenæici in voluptate corporis, alii aliis rebus collocabant. Peripatetici triplicia constituit bona, animi, corporis, & fortunæ. Quò fit, ut opes, & facultates à nostris etiã Bona, *ἀγαθὰ* appellentur. Cte pro Cecin. Ad incertum revocari bona, fortunæ, possessionesq; omnium. Idem in Topicis: Mulier, cui vir bonorum suorum utam fructu legavit.

Bonum item dicitur, quod exequitur officii suum, quodq; actiones suas probè obit. Hinc si virum bonū dicimus, intelligimus probum: si bonum militē, fortem: si bonum Imperatorem, prudentem: si bonū Grammaticū, literatum: si bonū Oratorem, sacundū: si bonum judicem, justū. Sic econtrariū, Malū generale est nomen, & turpia simul, & detrimentosa complectens. Vnde malum virū dicimus flagitiosum: malū militem, imbellem: & sic de reliquis.

Aliquādo Bonum sumitur pro bonitate, & humanitate. [Pol. *Dobrotliwosc*.] ut quū dicimus, Ex quo & bono judicare. Aliquādo pro magno, Salsilius: Bona pars militū inde discesserat. Aliquādo pro nobili, quia (ut Donat ait) boni nō sunt viles. [Pol. *Nie pial*.] Terent. in Phormion. Illam civē esse Atticā bonā, bonis prognatam. Aliquādo pro utili: ut bonum est pecuniam parere.

Item pro otio & quiete: sicut malū pro labore. Seneca: Delicatus, & bono semper assuetus. Et pro miti, & savente. Statius: tu corda parumper Huc adverte libens, atq; has bonas accipe voces. Item pro pulchro. Vnde forma bona, apud Terent. in And. Et pro apto & idoneo. Virg. 2. Georg. & bona bello Cornus. Et pro docto. [Pol. *Vqum*.] Horatius: Quandoq; bonus dormitat Homerus. Bona caduca, in jure civili dicuntur ea, quæ deficiente eo, cui jure civili debebantur, in alium ceciderunt: veluti quū lex Papia Poppæ jubet, ut quæ ad orbos ex testamentis perveniūt, eorū pars decima: si scō attribueretur. Bona dea, quæ veteres Faunā, sive Faunū, sive Sentā dixerunt. *ἀγαθὴ θεῖα*. Hæc Varr. scripsit tantæ pudicitiæ fuisse, ut nemo illā, dum vixit, præter virū, mas viderit, nec nomen ejus audierit, propter quod illi in aperto mulieres sacrificabāt, & Bonā deā appellabāt. Vide Alexand. ab Alex. lib. 8. ca. 8. Bona fidei possessor, Esse videtur, qui rem possidet: sō suā, quā tamē suā esse putat, & cū qui viderit, jus viderit habuisse, puta procuratorē, aut tutorē fuisse, *καταρτῆρος ἐπιστάτου*.

Contra verò Mala fidei possessorē dicimus, qui nec rem suā possidet, & cam scit suā non esse. Bona fides, *ἐπιπίστια*, *ἐπιπίστια*, & Bona fide, *ἐπιπίστια*. Bona frugi hominē dicimus, cum laude hoc est, utrem & bonū, *ἀγαθὸν*. Apul. lib. 4. Sta tui jam delis abjectis animis me bona frugi dominus exhibere. Hæc loquendi formula vetus admodū videtur, & penè obsoleta: sitquentius tamen apud Plautum & veteres Jurisconsultos occurrit, quā ut librationū culpe debeat assibi illud tamen dubiū nō est, usitatis dici Bonæ frugis hominē, quā Bonæ frugi. Ad bonā frugem redire: hoc est, ad bonos mores, probitatemq;. Reliqua vide infra in dictione FRUGI.

Bona hæreditaria, quæ hæreditate veniunt, *ἀληθῆ*. Bona venia, Dicimus, quod est sine ira, sine indignatione, *ἐπιπίστια*. Terent. in Phorm. Adolefcens, primum abs te bona venia peto. Bona consulere: hoc est, bene statuere, in bonam partem, ut sicut accipere. [Saxo. *Bon*. Gall. *Prendre en bonne partie*. Ital. *Bonaria* in buona parte. Ger. *Fur gut aufstimmn*. Hisp. *Tomar en buena parte*. Pol. *Zadobry pomyśl*. Vng. *le veuen venus, le veyre magystratus*. Ang. *To tak in good part*.] Bona ad bonorū convivia ultrò accedūt, *ἀδελφῶν δ' ἀγαθῶν ἀγαθῶν τῶν δ' ἀδελφῶν ἀγαθῶν* est, Spūte bonis mos est convivia adire bonorum. Hexameter proverbialis, tunc usurpādus, ubi vis bonus fiducia virtutis & amicitie, quæ generalis inter omnes probos intercedit, ad sui similem accedit, non expectatis vulgariis istis invitatiunculis.

Bona Cithæra, *ἁγαθὴ Κίθαρα*. Subaudiendū facit aut habet. Convenit ubi quis malefactis ac fecdis artibus sibi paravit opes. Huic adagio locum fecit Cilicem quidam, natione Milesius, qui pro dita Prieneſibus Mileto patria, ampliter quidem, sed fœdè ditatus est. Is quum productionem moliens rogaret quidnam esset facturus, respondit. *κατὰ ἀγαθὰ*: id est, omnia bona. Ego ex bono in bonum traductus sum. *Ἐγὼ ἀπὸ τοῦ καλοῦ εἰς τὸ καλὸν μεταβέβηκα*. Suidas indicat dici solum de iis, qui bonum institutum bono commutant. Inquit autem natum à quodam, qui ex bono citharædo factus sit poeta tragicus. Bonum malum fit tempore haud datum suo, *καλὸν τὸ καλὸν ἢ τὸ καλὸν κατὰ τὸ καλὸν*. Nihil gratum quod intempèstivum Pharmaceutum in tempore datum saluti est: secus datum, mortem afficit. Bonorum myrmecia, *ἀγαθῶν μυρμηκία*. De immenſis

mensis opibus. Nam myrmeia Græcè significat cavernam...

Mellior, & hoc melius. Comparativum à Bonus. [i.e. à Bonus,...

Mellioro, are, Melliosem reddere. [Pol. Popramiam. Vng. Meg...

Melliorico, is, Mellior fco. [Gal. Denonir mellior. Ital. Damer...

Optimè, superlativum est à Bonus. [ἄριστος ἄριστος. Gal. Terebon. Ital. Otimo...

Optimè, adverbium [ἄριστον ἄριστον. Gal. Terebon. Ital. Otimo...

Optimè, ut, Velitas, commodè. [ἄριστος ἄριστος. Gal. Terebon. Ital. Otimo...

Optimè, huius optimatis, eorum gen. princeps in civitate, vir...

Bellus, a, um, per duplex l. diminutivum est à bonus. [ἄριστος ἄριστος...

Bellus, comparativum, de quo paulò ante citavimus ex Varro...

Bellus, a, um, vocabulum blandientis ejusdem significan-

tiè cù Bellulus. Plau. Cur ergo nò imus cubitù bella bellatula?

Bellus, a, um, diminutivum formatum à Bellus. Pulchellus...

Bellus, a, um, adject. Bellulus. Plaur. in Rud. Hem. [i.e. aquam...

Belle, adverb. Pulchrè, egregiè, festivè. [ἄριστος ἄριστος. Gal. Terebon. Ital. Otimo...

Bonitas, f. i. capitur pro virtute, & honestate, atque iustitia...

Bene, adverbium à Bonus. [ἄριστος ἄριστος. Gal. Terebon. Ital. Otimo...

Benedico, a, um, [ἄριστος ἄριστος. Gal. Terebon. Ital. Otimo...

Benedictio, a, um, [ἄριστος ἄριστος. Gal. Terebon. Ital. Otimo...

Benedictus, a, um, [ἄριστος ἄριστος. Gal. Terebon. Ital. Otimo...

Benedictus, a, um, qui benedicit & laudat à quo ad-

verbium Benedice.

Benedictio

Beneficio, n. t. Reddē, & quod me decet, facio. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gal. Faire bien, faire du bien. Ital. Ben fare. Ger. Wohl thun/oder dreyen. Belg. Goet doen. Hisp. Bien hacer. Pol. Dobry czyn. Vng. Jól töl, jók, jól tölöközöm. Ang. To do good or well. Ter. in Eynuch. Beneficis merito te amo. Vbi Donatus: Beneficis non judicantis, sed gratus agentis est. Beneficio cum dativo, est beneficium in aliquem confere, de aliquo bene mereri. Cic. 2. de Invent. Ad his quibus benefecerimus, male tractari.

Beneficium, n. s. substantivum, Beneficium. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. bien fait, benefice. Ital. Ben fatto, beneficium. Ger. Gutthat. Hisp. El bien hecho, o beneficio. Pol. Dobry czyn, dobrodziejstwo. Vng. Jó tett. Ang. Benefice or service done. Livius 5. bel. Pan. Respondit, non plura per annos quinquaginta benefacta Hieronis, quam paucis his annis malefacta eorum, etc. Cic. 2. Offic. Benefacta male collocata, malefacta arbitrator. Benefacta item divinis dictionibus dicuntur, quae recte atque ordine gesta sunt, quae vulgo dicuntur bona opera. Idem 4. Tuscul. Omnia enim bene facta in luce se collocant volunt. Idem de Senect. Multorum bene factorum recordatio jucundissima est.

Beneficus, m. s. Liberalis, qui beneficium praestat. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. libéral, qui fait volontiers plaisir & service. Ital. Benefico, chi fa benefico. Ger. Gutthatig oder genigtigt gut zu bewisen. Belg. libéral. Hisp. Bien habido y franco. Pol. Dobrotliwy. Vng. Jó tölök. Ang. Liberal, that doth please or benefit. Cic. 1. de Natur. deor. Ut enim omittam vim & naturam deorum, ne homines quidem censuris, nisi imbecilli essent, futuros beneficos, & benignos fuisse. Comparativum habet, Beneficentior, & superlativum Beneficentissimus. Cicero ibidem superius optimus est, beneficentissimus. Legitur tamen & Beneficentissimus apud antiquos, ut apud M. Catonem: De Ptolemæo rege optimo & beneficentissimo.

Beneficentia, m. f. Qui beneficium accepit. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. Qui a rege plaisir ou bienfait a receu. Ital. Quello che ha ricevuto beneficio. Ger. Der gutthaten empfangen hat. Hisp. El que recibe da el beneficio. Pol. Dobrotliwoscia przywiazacz. Vng. Az ki mel tölök. Ang. That hath received a benefite or pleasure. Vnde à veteribus Beneficentiam dicitur illi, quos Imperator suo beneficio promovisset in militia. Caesar libro 1. belli Hispanici Petreus verò non deserit sese, armat familiam cum hac, & Praetoria cohorte certamen inuit, barbarisq; equibus paucis, beneficentis suis, etc. Beneficentiam etiam dicebantur milites, qui vacabant à militia beneficio Imperatoris, & contra munifices, qui non vacabant, sed munus Republicae faciebant.

Beneficium, n. s. Meritum. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. Benefice. Ital. Beneficio. Ger. Gutthat. Belg. Genandant. Pol. Dobrotliwoscia. Vng. Jó tölök. Ang. Benefice, pleasure or service done. Cic. Plancio lib. 10. Quod si civi factum, & Republicae divino beneficio asserens, & ipse aeternam gloriam consequere. Terent. in Eynuch. Ut solidum parerem hoc mihi beneficium Charea. Ibidem: Cupio aliquos parare amicos beneficio meo. Beneficium in jure Civili, pro lare quoddam praecipuo alicui concessio, quod & privilegium dicitur.

Benignitas, m. f. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Benignitas, beneficiorum collatio. Gall. Largesse, libéralité, vouloir de bien faire à quelqu'un. Ital. Beneficenza. Ger. Gutthatigkeit. Hisp. Aquella obra de bien hacer. Pol. Dobrotliwoscia, sepróty. Vng. Kegyetés, jó tölök. Ang. Beneficence, liberalitas, doing pleasure. Cic. 1. de Natur. deor. Quid est melius aut praestantius bonitate aut beneficentia?

Benivolens, idem est quod benevolus. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Favorable, bearing good will. Plaut. in Capt. Equem alium benevolentem videtur. Idem in Mercatore: Non sum molesta, sed benevolens.

Benevolus, a. um, adject. Bene cupiens alicui. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. bien voulu, portant bonne affection à quelqu'un. Ital. Benivolo. Ger. Gutwillig. Hisp. Amigable y bien querido. Pol. Dobry przyjaciel. Vng. Jó akaró. Ang. Favorable, that beareth good will. Terent. in Hec. Facilem benevolumq; lingua tua jam tibi me reddidit. Cic. 2. in Ver. Benevolo animo me, ut magno opere cave-re, praemonebat. Benevolus trucidator, benevolentis, proverbiali figura dicitur, qui quum summam adferat perniciem, tamen benevolentiam speciem admiscet.

Benivolentia, adverb. pen. cor. Benigne, amice. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. D'un bon vouloir. Ital. Benivolenza. Ger. Gutwillig-tät/freundlich. Hisp. Bien quito y amigablemente. Pol. Dobrotliwoscia, chęliwie. Vng. Jó akaróval, jó akaróttal. Ang. Favorably, with bearing good will. Cic. de Amicit. Et haec accipienda amice, quum benevole sunt.

Benivolentior, or, onis, comparativum à Benevolus, sive ab antiquo Benevolens: quo Plautus identidem utitur, ut paulò ante ostendimus suo loco. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Pol. Dobrotliwoscia, Vng. Jó akaró. Ang. More favorable. Cicli. 1. Epist. Benevolentior tibi quam

fueram, nihilo sum factus. Idem alibi: Nam benevolentior quam semper fui, esse non possum.

Benivolentia, a. x. f. p. Studium, favor, amor. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] ratió & pfectio. Gal. Benevolence, amour & bon vouloir envers quelqu'un. Ital. Benivolentia. Ger. Gute will/gutwilligkeit. Hisp. Amistad y bienquerencia. Pol. Dobrotliwoscia, dobrota, laska przy-jemnego. Vng. Jó akaró. Ang. Favor, love, good will. Cicero 1. Offic. Benevolentia beneficis capitur maxime. Idem 1. de Orat. Haec omnia benevolentia maxime conciliant. In-tempestiva benevolentia nihil à similitate differt. A. N. S. ad id est, quae dicitur: id est, par odio importuna benevolentia. Senatus cum Graecis proverbii vice celebratus. Quadrabit in eos, qui dum officiosi student esse, non habita temporis ratione, nocent, aut molesti sunt sedulitate. Reperitur & in plurali Benevolentia, arum. Spartianus in Caracalla: Non in benevolentis segnis.

Benignus, Liberalis, munificus, à bene gignendo, ut quibusdam videtur. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. Courtois, benign, libéral, gracieux. Ital. Benigno, libérale. Ger. Gütig, freig. Belg. Goedertig/voet/beraat. Hisp. Franco y liberal. Pol. Szlachetny, dawa. Vng. Jó tölök, jó kez, legyes. Ang. Liberal, gentle, courteous. Vnde benigna terram dicimus, fructus abunde reddentem. Plinius de Aegypto: Nulla est benignior tellus, nullus ager feracior. Cic. 2. de Nat. deor. Ne homines quidem ceteris, nisi imbecilli essent, futuros benignos, & beneficis fuisse Plaut. Rud. Quado ergo tibi benignus fuit. Benignus adverbium, Liberaliter, amice, benevole. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. Courtoisement, libéralement, gracieusement, benivolement. Ital. Benivolente. Ger. Ziemlich freigütig. Hisp. Liberalmente. Pol. Szlachetny, laskawie, chęliwie. Vng. Jó kedvel, legyes. Ang. Liberally, with good will. Cicero 1. Offic. Nam ut opera benigna sit indigentibus aut pecunia. Idem pro Flacco: Illa civitas neq; severe Flaccum oppugnavit, neq; benignè descendit. Idem in Verrem, Act. 4. Frumentum iniqui me abs te emere oportet. Optime. Modium denario. Benigne, ac liberaliter. Benigniter, idem quod Benigne. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Vng. Jókedvel, kegyesen. Ang. Gentle, liberally, courteously. Vng. apud Titinium in Gemma, ut citat Nonius: Nimum te patrocinari censo benigniter.

Benignitas, atis, Liberalitas, munificentia. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. Courtoisie, libéralité, benivolence. Ital. Benignità, beneficenza. Ger. Gütigkeit/ freigütigkeit. Hisp. Largueza, liberalidad. Pol. Dobrotliwoscia, sepróty. Vng. Jó tölök, jó kez, legyes. Ang. Liberalitas, gentleness, courtesy. Terent. in Eynuch. nunciabi meam Benignitatem senili in te clauder. Vbi Donatus: Benignitas est in quantitate rerum, aut in facilitate praestantis. Nam plerumq; in gratia dona sunt, in quibus facilitas non apparet. Cic. 1. Offic. Ne major benignitas sit quam facultas.

Borago, Herba quae alio nomine Buglossum. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Vng. Bökör nyelo. Vide indictione Buglossum.

Boreas, rex, m. p. Aquilo. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. Vent de boree. Ital. Borea. Ger. Bortwinde vó Bortwinde/der Bortwind. Belg. Bortwinde. Hisp. Boracano, viento entre Norte y Suro. Pol. Wiatr pol nocny baranyny. Vng. Borki szél. Ang. The cold blast wind. Vntus frigidus & siccus, spirans inter Septentrionem & exortum solstitialem, teste Plin. libro 2. cap. 47, à quo Hyperborei montes nomen traxerunt. De hoc in dictione AQUILLO. Dicitur Boreas, dicitur & Boreas: quoniam ut violenti flatus est, ita etiam sonori. Virg. 1. Georg. aut Boreas pe- netrabit de frigus a durat. Fuit item hoc nomine Thras quidam Strymonis filius, raptor Orithyiae, Enichthoni Athenarum regis filix: unde potius fabulandi occasio subministrata est, Orithyiam à Borea vento fuisse raptam, eiq; Zethem & Calam peperisse.

Boreus, a. um, pen. prod. Septentrionalis. [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. Septentrional. Ital. Settentrionale. Ger. Bortwinde. Hisp. Cefo de aquil vientos. Pol. Pol nocny. Vng. Borki. Ang. North wind, or wind from the north. Juxta Axis Boreus, qui & Polus arcticus dicitur. Ovid. 4. Trist. Vires procul patria peragenda sub axe Boreo est.

Boreus, Gemmae sunt ex lapidum generibus, caelo autumnali maturino similes: unde & Aërizus appellatur. Vide Plin. lib. 17. cap. 8.

Bortycites, Plin. lib. 37. cap. 11: Gemma est, in nigro ramolo, candidis aut sanguineis fiordibus.

Boryptes, Gemma nigra, sanguineis & albis nodis. Plin. lib. 37. cap. 10.

Borith, Herba fallonum, quae juxta ritum provinciae Palaestinae in vicinibus & humectis locis nascitur, & ad lavandas fordes eandem vim habet quam vitrum.

Bos, bovis, [כִּסְיָאֵי בְּנֵי חַיִּים] Gall. Bœuf. Ital. Bue. Ger. Ochse. Belg. Oes. Hisp. Buey. Pol. Wól. Vng. Bökör, osz. Ang. An ox or cow. Jgenus communis, dativum & ablativum pluralis Bōbus per syncope facit, & more veterum Būbus. Col. lib. 2. Nihil dubium quin equis melius quam būbus res conficiantur.

ciatur. Cicero 2. de Nat. deor. Quid de bubus loquar? Idem de senect. Olympie per stadium ingressus esse Miso dicitur, qui hominis sustinetet bovem vivum. Hinc fiunt adjectiva. Bovinus, a, um; cuius diminutivum est Bovillus, Bubulus, Bucevatus, ram, & Boarius, a, um, unde Forum Boarium, ubi vendebantur boves. Dicitur Bos, *βῶς* ἢ *βόω*, quod est pasco, quod homines pascat laboribus suis. Luventi autem in bubulo genere dicuntur juniores, qui jam vituli esse desierunt, secundo scilicet ætatis anno: ita dicitur à juventute, teste Varrone lib. 2. de Re rustic. cap. 1, ubi quatuor ponit ætates in genere bubulo: ut prima sit vitulorum: secunda juvencorum, tertia boum novellorum: quarta veterulorum. Bos picis etiam est, *βῶς* & *βῆρ*. Est vastissimus raiarum genus, ac tassisimū: de quo Aristot. in Histor. Animal. Strabo lib. 17. Oppianus libro Halieut. Pliniusq; meminit, inter planos pisces reponens lib. 9. capite 24. Bos ad prætepe, *βῶς* ἢ *βῆρ*. In emeritis dicitur consuevit, quiq; iam ob ætatem opo vitæ q; molliori indulgent. Iste ad hunc modum, *βῶς* ἢ *βῆρ*, bos in stabulo. Congruunt in eos, qui nullis negotiis exercentur, sed turpi otio æque abdomini servit. Bos apud seipsum pulverem movet, *βῶς* ἢ *βῆρ* *ἑαυτοῦ* *κονίον*. Vbi quis ad suum ipsius malum volens lubensq; ducitur. Nam boves ut sunt mansueti, facillè se præbent vincendos, neq; gravatim obtemperant iugo. Si bovem non possis, alium agas, *ἢ* *βῶς* *δὲ* *δύο* *βῶν*, *δύο* *οὐ* *οὐ* *ἴσθι*: id est, si non potes ut vis, utcumque potes facito, Auctore Suida. Volentem bovem ducito, *βῶς* *ἢ* *βῆρ* *ἰθὺς* *ἰθὺς*. Vtere illorum opera qui ex animo faciunt. Refertur ab interprete Theocriti. Ex ipso bove lora sumere, *ἢ* *βῶς* *τῆς* *ἰσθῆτος* *λαμῶ*. *Καὶ* *ἰθὺς* *ἰθὺς*, qui quod lædant quempiam: id est, ab ipso quem lædant accipiunt. Expecta bos aliquando herbam, *βῶς* *ἢ* *βῆρ* *ἰσθῆτος*. Dicendum ubi quid sero contingit. Laborat enim bos in agricolando, sed aliquando gustatura herbam enatam. Boves mellis tempus expectantes, *βῶς* *ἢ* *βῆρ* *ἰσθῆτος*. Dicitur ubi quis ingentium emolumentorum spectaboten fameret. Immortales boves, *βῶς* *ἢ* *βῆρ*, tanquam providialiter dicebantur, qui amplos magnificosq; sumptus facerent. Bos in civitate, *βῶς* *ἢ* *βῆρ* *ἰσθῆτος*. Dicitur ubi quis ad honores evadit. Lysias bovis imaginem æream in arce collocavit. Athenis ea res in vulgi jocum cessit: nam in agris boam usus est, non in urbibus. Bovem in sacibus portat, *βῶς* *ἢ* *βῆρ* *ἰσθῆτος*. In edacem olim dicebatur, ut dicitur Zecodorus & Suidas. Bos in lingua, *βῶς* *ἢ* *βῆρ* *ἰσθῆτος*. In eos qui non audent quod sentiunt dicere. Translatum vel à robore animantis, quasi linguam opprimens non sine tam eloqui: vel hinc quod Atheniensium numisma quondam bovis obtinuit figuram. Bos alienus subinde foras prospicit, *βῶς* *ἢ* *βῆρ* *ἰσθῆτος*. De his qui apud alienos non satis ex animi sententia tractantur eoq; sepius desiderant.

Bos, *βῶς*, apud antiquos Atticos, quæ & Eupetix, sive Iapeu dicuntur, Ludi boum gratia instituti. In eo enim festo solennis boum & taurorum venatio fieri solebat, quemadmodum nunc quoq; Venetiis, & serè per totam Italiam fieri solent, qui Quadragesimæ proximus est.

Bos, a, um, adjectivum, Quod ad bovem pertinet. [Pol. *βῶς*, Vng. *böcs*, *bovis*, Ang. *belonging to an ox or cow*.] In Boamiam tacum Romæ dicebatur locus, in quo vendebantur boves, *βῶς* *ἢ* *βῆρ* *ἰσθῆτος*. Hujus meminit Plin. libro 23. capite 2. lib. 34. cap. 2.

Bos, a, p. Mugio, clamo, à *βῶς*, vel à boi mugitibus. [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Gall. *beugler*, *ou meugler*, *crier en boeuf ou tureau*, Ital. *boiare*, *beugliare*, Ger. *bügen*, *störren*, Hisp. *Resonar*, *boiar*, *meuglar*, *boiar*, Pol. *boje*, *boje*, Vng. *böcs*, *bovis*, Ang. *To wie like an ox or cow, to bellow, or belch*.] Plaut. in Amph. Tela frangunt, boi caelum fremunt virum. Et Boo, boi, boire, ejusdem significationis, verbum antiquum. Varr. Parmenone, ut citat Nonius: Excunt citi, strepunt, bount. Pacuvius Medea apud tædem: Clamore & sonitu resonantes bount. Bovare dicitur boves, quum vocem emittunt, teste Varrone libro 6. de Lingua Latina: verum boare magis est in usu. Hinc Roboo, a.

Bos, locus ubi boves stare consueverunt. [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *A place where oxen stand*.]

Bova, quam alii boia vocant, significat interdum papulas toto corpore cum rubore, ut apud Plin. sed apud Lucium, Acta de fraudasse cauponæ, bovam luto oblesisse, tam porticores terram duxere, cum scribitur, vas vinarium longū, turpidum, & amplum, bovaq; serpenti simile videtur. Explicatur & in antiquo Lexico bova *βῶς* *ἢ* *βῆρ*.

Bovium, Ad similitudinem bovis. [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *Like an ox or cow*.] Nigidius Figulus apud Nonium: Sunt etiam assimilantur dicta hæc, Cautum, suatum, Bovatum, quæ ab animalibus sumuntur.

Bovillus, n. s. Dicitur loca, in quibus boves morantur: [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Gall. *Estable à boeuf*, Ital. *Stalle di buoi*, Ger. *Ein Ochsenstall*, *Wanderstall*, Hisp. *Toriles para ganado vacuno*, Pol. *Wolowia*, Vng. *akol*, Ang. *Stables for oxen*] sicut Ovilia in quibus oves, Colum. lib. 23: Domus armentis duplicia bovilia sunt: hyberna, atq; æstiva. Eadem etiam Bubilia dicuntur. Plautus Persa: enim metuo, ne possim in bubile recere, ne vagentur. Cato capite quarto: Bubilia bona, beneque ædificata, &c.

Bovillus, a, um, Bovinus. [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Gall. *De boef*, Ital. *Di boe*, Ger. *Das zu den Rindern gehöret*, Hisp. *Casa de boey*, Pol. *Wolow*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *Of an ox or cow*.] Plin. Bovillæ canis iure facillè curatur. In eadem significatione dicimus & Bubulus.

Bovinor, aris, pen. procl. Convitiator, & quasi in aliquam mugio. [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Gall. *Dröfpe*, *na mego*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ger. *Ein Ochsenstall*, *Wanderstall*, Hisp. *Toriles para ganado vacuno*, Pol. *Wolowia*, Vng. *akol*, Ang. *Stables for oxen*] Vnde bovinatores dicitur sunt, *βῶς* *ἢ* *βῆρ*, quos dentores dicimus: & Bovinatio, *βῶς* *ἢ* *βῆρ* *ἰσθῆτος*. Hæc tamen dictiones ab Aulo Gell. lib. 11. cap. 7. numerantur inter obsoletas, & desinit: 21. q; (juxta sententiam Cæsarit) non minus quam scopulum præcipit esse fugiendas.

Bubulcus, pen. corr. com. p. Bubulcus qui boves sequitur. [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Gall. *Beugler*, *vachter*, Ital. *Guardiano de bovi*, *vachero*, Ger. *Ein Ochsen oder Rindertreiber*, Hisp. *Vagador de boyers*, Pol. *Wolow*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *That feeds and follows oxen, an herdman*.] Sidonius ad Eutropium: Si relinquere inter bubulcos rusticanos subulcosq; tuncantes, tunc est tibi summa votorum beatitudo.

Bubulcus, m. f. Qui bobus arat, sive qui boves fundi aratorios pascat. [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Gall. *Beugler*, *bovato*, Ital. *Aratore*, *bovato*, Ger. *Ein Rindertreuer*, Hisp. *Bovero*, Pol. *Wolow*, *stehen allu*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *That feeds and follows oxen, an herdman*.] Cic. 1. de Natura deorum: Hoc verò eū somnio comotum, mane bubulco præstito ad portā fuisse: quæstio ex eo qui esset in plantis. Bubulcus, aris, pen. corr. d. p. Bubulci officium facio. [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Gall. *Traitter les boeuf*, *faire office de bovier*, Ital. *Fare officio de bovio*, Ger. *Ein Rindertreuer*, *oder ein Rindertreuer*, Hisp. *Hacer officio de bovero*, Pol. *Wolow*, *stehen allu*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *To handle or take care of oxen, as do the office of an herdman*.] Plaut. in Moss. i. Di ce: me amare, & cetera bubulciarier.

Bubulcus, m. f. Bubulcorum more clamare est. [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *To wie like an herdman*.] Varr. Vicius meus quod apud Plonium rhetorem bubulciarier, alter in do ore non delinex Nonio.

Bubulus, a, um, pen. corr. ad *βῶς* in a bove formatum, Bovinus. [Gall. *De boeuf*, *ou vachet*, Ital. *Bovino*, Ger. *Rindern*, Hisp. *Casa de boyers*, *vachero*, Pol. *Wolow*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *Of an ox or cow*.] Plin. lib. 23. cap. 13: Stomacium exulceratum lactis asini ac bubuli potu a reficit. Col. lib. 7. Desiccari bubula unna convenit. Pro eodem dicimus & Bovillus.

Buc, a, u, Boum armentarii, sive bubuli generis grex. [Vng. *buk*, *buk*, Ang. *A range of oxen or of any such cattle*.] Lucian. lib. 2: Lanigeræ pecudes, & equorum duellia proles Buce: q; pæges.

Bucellus, pen. corr. *βῶς*, [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *Horned like an ox or cow*.] Bubuli generis epitheton, idem significans quod bubula habens cornua, *βῶς* *ἢ* *βῆρ*, *βῶς*, *βῶς*. Ovid. in Metamorphol. armenta q; buce: pavit.

Bucollæ, orum, [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *Horned like an ox or cow*.] Pastoralæ carmen. ita dictum eū *βῶς* *ἢ* *βῆρ* *ἰσθῆτος* hoc est, à bubulcis: quod pastorum genus apud rusticos maximo habetur in pretio.

Bucellæ, a, u, [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *Horned like an ox or cow*.] Genus est Panacis, quod ex Macedonia affertur: ita dictum, quod mentum succum ejus spontè profluentem excipiant. Vide Plin. libro 25. capite 4.

Bucellus, per simplex e, diminutivum est à bove, yæccam juvenis, & adhuc teneram significans. [Pol. *βῶς*, *βῶς*, Gall. *Beugler*, *ou meugler*, Ital. *boiare*, Ger. *Ein Rindertreuer*, *oder ein Rindertreuer*, Hisp. *Vagador de boyers*, Pol. *Wolow*, Vng. *akol*, *stehen allu*, Ang. *To wie like an ox or cow, to bellow, or belch*.] Plin. Eidem modo bucula jecur contentum prodest, Virg. lib. 1. Georg. aut bucula caelum suspiciens patulus captavit naribus auræ. Item Buculus masculinum, parvus bov. [Ang. *A steer*, *a bullock*.] Col. lib. 6. cap. 2: Quum deinde buculos comprehendens, perducito extra stabulum, & ad stipites religato. Boscas nō boscis, id est, *βῶς*, *βῶς*. Pol. *βῶς*, *βῶς*. Avis est palmipes, similis anatæ, minor tamen quæ lacus amnesq; incolit. Apud Colum. lib. 8. cap. 15. legendum bosca dæ, non boscidæ, & separat à quædulis. Boscadum alterum genus posuit Athen. lib. 9. cap. 14. majus anate minus Chenalopis.

Boscis

Brachia, Pol. *brachia*. Vngar. *brachia*. Firm. Quicunq; habuerit horoscopum in xvii. parte Scorpii erit aurifex, aurator, & brachiator.

Brachia, Quae brachia facit, cuius ars Brachearia. [Vngar. *brachia* ues deo, *brachia*. Angl. *A gold beater*.] & brachiatum quod brachia regitur. Iud in Pand. *brachia*.

Brachia, arum. [Vngar. *brachia*. Gall. *l'ouye ou l'ouille des poissans*. Ital. *brachia*, *brachia* di *poice*. Germ. *brachia*. Belg. *brachia*. Hispan. *brachia* del *poice* propriamente. Polon. *brachia*. Vng. *brachia*. Angl. *The gills of fishes*.] Dicuntur in piscibus teccandium cervicem solum more hiantes partes, quibus anhelum reddere ac per vires recipere existimantur. Plin. lib. 9. cap. 7. Brachia non sunt balanis, nec delphinis. Hac duo genera siliulis spirant, quae ad pulmonem pertinent, balanis a sione, delphinis a dorso.

Brachia, [Vngar. *brachia*. Pol. *brachia*. Vng. *brachia*, *brachia*. Ang. *brachia* of *voice* by *falling* downe of *humours* in the *throat*.] haecdo & alperae arteriae passio, quum humor ad guttur descendit, ita ut madente interiore pellicula vox raucescat. Vide & Arteriacum hoc vitium appellant, quod asperam arteriam peculiariter infestet. Contingit etiam interdum circa humonum defluxum, nimia vociferatione vel frigidi aëris inspiratione, & ut Aegineta asserit, & experientia ipsa confirmat.

Brachia, pen. con. [Vngar. *brachia*. Gall. *brachia*. Ital. *brachia*. Ger. *brachia*. Belg. *brachia*. Hispan. *brachia*. Polon. *brachia*. Vng. *brachia*. Ang. *brachia*.] Herba est vulgò caulis nomine notata dicta quasi praesecca, teste Varr. quia ex eius scapo, quem maxum habet folia minutim praefecantur: Cato de Re rust. cap. 156. & 157. brachiarum tria facit genera, unum extensis foliis, caule magno: alterum crispis foliis quam Apianam vocat & Scinadaverium minutis caulibus. Huius herbae tantum traditur esse cum vite dissidia, ut vitis si prope se facta sit brassica in diversam refugiat partem. Cic. de Nat. deor. Iam verò vites sic clanculus admicula, tanquam manibus apprehendantur atq; ita se erigunt ut animantes: quinetiam a caulibus, brassicisq; si prope facta sint, ut a pelliferis & nocentibus refugere dicuntur, nec tunc ulla ex parte contingere.

Brachium, Vide **BRACHIA**.

Brachia, [Vngar. *brachia*.] a medicis proprie appellatur anterior pars capitis supra frontem capillis cæta, quae & Sinciput a Latinis dicitur, quancum etiam frequenter apud Graecos pro toto capite positum invenitur. [Polon. *brachia*. Vngar. *brachia*. Ang. *brachia*.] The first parts of the head.

Brachia, radices quaedam, quibus mulieres nonnullae genus rubicundae, quas nonnulli succum aut anchusum interpretantur.

Brachia, [Vngar. *brachia*.] German. *brachia*.] Latine parvulorum hospitalia: quibus infantes expositi aluntur. [Pol. *brachia*. Vng. *brachia*.] Sic enim infans nominatur, quod educatio: De quib. in decretis 23. q. 2.

Brachia & hoc breve, Cornus, parvus, pusillus, contrarius, conolus. Huius contrarium Longus, productus. [Vngar. *brachia*. Gall. *brachia*. Ital. *brachia*. Ger. *brachia*. Hispan. *brachia*. Pol. *brachia*. Vng. *brachia*.] Cic. pro Archia. Quid est quod in hoc tam exiguo vitæ curiculo, & tam brevi, tantis nos laboribus extoramus? Horat. 4. Carm. sed Cynarae breves Annos fata dederunt. Et differit brevis & pusillus, quod brevis est in natura brevitas dies, annus, &c. Pusillus in corpore. Sospiter lib. 1. q. brevis in aetate, per compedium, a vitato circuitu. Vlp. D. lib. 23. de i. l. 4. Nisi forte si accipio tulit, ut velit mulieri in totum donatam, tunc enim credendum est brevi manu acceptum a muliere, & marito datum.

Brachia, adverbium, Breviter, paucis verbis, propediem, brevi tempore. [Vngar. *brachia*. Gall. *brachia*. Ital. *brachia*. Ger. *brachia*. Hispan. *brachia*. Pol. *brachia*. Vng. *brachia*.] Cic. Curioni: Brevi tamen sic habeto, in eum statum temporum tuum reditum incidere. Potest esse & ablativus, ut subintelligatur Tempore. Cicero in Ven. Brevi postea mortuus est. Idem ad Terentiam suam scribens cum tempore conjunxit: Etiam illud verendum est, ne brevi tempore famem in urbe sit. Et ad Octavianum posuit cum praepositione In: O miseram, & in brevi tantum celebrem, & tam vanam teipub. commutationem. Aliter Gell. lib. 1. cap. 17. Fuit autem, inquit, Aeschylus non brevi antiquior Euripide, hoc est, non multo tempore ante Euripidem.

Brachia, [Vngar. *brachia*. Gall. *brachia*. Ital. *brachia*. Ger. *brachia*. Hispan. *brachia*. Pol. *brachia*. Vng. *brachia*.] Cic. pro Archia. Quid est quod in hoc tam exiguo vitæ curiculo, & tam brevi, tantis nos laboribus extoramus? Horat. 4. Carm. sed Cynarae breves Annos fata dederunt. Et differit brevis & pusillus, quod brevis est in natura brevitas dies, annus, &c. Pusillus in corpore. Sospiter lib. 1. q. brevis in aetate, per compedium, a vitato circuitu. Vlp. D. lib. 23. de i. l. 4. Nisi forte si accipio tulit, ut velit mulieri in totum donatam, tunc enim credendum est brevi manu acceptum a muliere, & marito datum.

Bre, [Vngar. *bre*.] Thucydidi: Vadofa loca sunt mari, navibus insidiota. Virg. 18. Aeneid. In brevia & Sytes urget.

Breviarium, n. l. Compendium, summarium, opus concisum. [Vngar. *bre*. Gall. *bre*. Ital. *bre*. Germ. *bre*.] En summa brevia turget de grege. Hispan. *bre*. Polon. *bre*. Vng. *bre*. Ang. *bre*.] Plin. lib. 18. Vtrum ut patet omnia culturae breviantur peragatur. Suet. in August. Fecit & breviantur totius imperii, quantum militum sub signis ubiq; esset, quantum pecuniae in aerario, & fiscis, & v. d. g. aliorum residuis. Breviantur rationes, quae in breve contractae sunt. Suet. in Caligula: Ordinario quidem dispensatori breviantur rationum offerenti, paropidem leguminis portexisse. Scævola de pecul. legat. An peculio praefegato & centum aurei & usura eorum debentur, cum rationibus breviantur.

Breviloquus, om. t. [Vngar. *bre*. Gall. *bre*. Ital. *bre*. Ger. *bre*.] Qui dicit in paucis pariter se quae il vult. Ital. *bre*. Ger. *bre*. Hispan. *bre*. Pol. *bre*. Vng. *bre*. Ang. *bre*.] Cic. ad Attic. lib. 7. Breviloquentem iam me tempus ipsum facit.

Breviloquus, active breviloquus. [Vngar. *bre*. Gall. *bre*. Ital. *bre*. Ger. *bre*.] Qui dicit in paucis pariter se quae il vult. Ital. *bre*. Ger. *bre*. Hispan. *bre*. Pol. *bre*. Vng. *bre*. Ang. *bre*.] Cic. ad Attic. lib. 7. Breviloquentem iam me tempus ipsum facit.

Breviloquus, Qui aliquid paucis scribit, aut dicit. [Vngar. *bre*. Gall. *bre*. Ital. *bre*. Ger. *bre*.] Cic. ad Attic. lib. 7. Breviloquentem iam me tempus ipsum facit.

Brevitas, r. t. Angustia, contractio. [Vngar. *bre*. Gall. *bre*. Ital. *bre*. Ger. *bre*.] Cic. ad Attic. lib. 7. Brevitas caula uno exemplo contenti erimus.

Brevitas item, & Breve, masculini & neutri generis, a quibusdam dicitur in eo significato, quo vulgus usurpat Breve Apollonicum. [Vngar. *bre*. Polon. *bre*.] Lampridius: Milites suos sic ubique scivit, ut in cubiculo haberet breves, & numerum, & tempora militantiu. Flavius Vopisc. in Aurel. Breve nominum concipit.

Bris, iucundum dicitur, inquit Cornutus: [Polon. *bris*. Vng. *bris*.] unde etiam quidam Briscida dictam, quod ea iucunda fuerit Achilli.

Brisa, r. [Polon. *bris*. Vngar. *bris*.] Vinaceorum massa, ex qua vini vel aquae effusione fit vinum secundarium. Colum. lib. 12. cap. 39. Postea vinaceos calcare, adiecto recentissimo mulso, quo ex alio uva factum fuerit, quae per istudum insolvitur: tum permiscere, & subactam brisam praelo subijcere, passumq; secundarium statim vasis oblutis includere, ne fiat austerius.

Brisa, r. [Polon. *bris*. Vngar. *bris*.] Vinaceorum massa, ex qua vini vel aquae effusione fit vinum secundarium. Colum. lib. 12. cap. 39. Postea vinaceos calcare, adiecto recentissimo mulso, quo ex alio uva factum fuerit, quae per istudum insolvitur: tum permiscere, & subactam brisam praelo subijcere, passumq; secundarium statim vasis oblutis includere, ne fiat austerius.

Brisa, r. [Polon. *bris*. Vngar. *bris*.] Vinaceorum massa, ex qua vini vel aquae effusione fit vinum secundarium. Colum. lib. 12. cap. 39. Postea vinaceos calcare, adiecto recentissimo mulso, quo ex alio uva factum fuerit, quae per istudum insolvitur: tum permiscere, & subactam brisam praelo subijcere, passumq; secundarium statim vasis oblutis includere, ne fiat austerius.

Brisa, r. [Polon. *bris*. Vngar. *bris*.] Vinaceorum massa, ex qua vini vel aquae effusione fit vinum secundarium. Colum. lib. 12. cap. 39. Postea vinaceos calcare, adiecto recentissimo mulso, quo ex alio uva factum fuerit, quae per istudum insolvitur: tum permiscere, & subactam brisam praelo subijcere, passumq; secundarium statim vasis oblutis includere, ne fiat austerius.

In bufonis capite invenitur lapis, qui batrachius dicitur. Hæc & hac arte evomit. Apponuntur pauci plurimi diversi coloris, bulfo omnes contemplatur, atque in placiti coloris pannum lapillum egerit, quem tamen avidè rursus vorat, nisi mox bufo interceptus insidiantis hominis speculo transfigatur.

Buglossum, sive buglossos. [Buglossos. Gall. Boverches ou bouglisse Ital. Borana, boragine. Ger. Borretsch oder Ochsenjung. Hisp. Borraxa, yerva mata. Pol. Bzo, bzojczyk, albo wielka miodunka. Vng. Bözögöl. Ang. Bugloss, borax.] Herba est odicinis & herbatis Boraginis nomine nota: diverfa ab ea quæ vulgus hodie buglossum vocatnam ea Citreon est, sive Buglossum majus. Dicitur autem est Buglossum à lingua & bobule similitudine. Alio nomine Euphrosinum dicitur, propterea quod in vinum dejecta animi hilaritatem pignere creditur. Vide Plin. lib. 23. cap. 3.

Bugones, m. r. [Bugones. Ger. Bovic die von einem faulen Ochsen zu demselben vnt bange machet. Pol. Bypis. Vng. Mib.] à Græcis dicitur tant apes, quoniam ex bove putrefacto nasci perhibentur. Varro de Re rust. lib. 2. cap. 5.

Bulbapathum. [Bulbapathum. Ger. Gros mangoldwurzel.] Herba est ex Lapathi generibus, ab oxylopatho sola radice altitudine differens. Vide Plin. lib. 20. cap. 21. & Ruell. lib. 2. cap. 49.

Bulbine, es, teste Plin. lib. 20. cap. 9. Herba est, porraceis foliis, rubicundo bulbo, quæ vulnibus mirum in modum utilis est. Officinæ Maurorum vocabulo Bulbigenim appellant, teste Ruell. lib. 2. cap. 100.

Bulbito, as, penultima correpta. [Bulbito. Polon. Bpicipim latini major. Vngar. Gyrombik gantval bé kenek.] Pucilli stercore facto. Vide in dictione Bulbino.

Bulbus, ad p. [Bulbus. Gal. Epiballote Ital. Cipolla maligna. Ger. Eschlauch. Belg. Eschlauch. Hisp. Vu cierta gema de cebolla. Pol. Podpora pol'ny, vel zatecy cyfnek. Vngar. Pár hagyma. Ang. A little onion called a fishion or wild garlic.] Latine Allium agreste, sive Allium marinum, caulium & folia habens lilio similia: capaxq; genus est, non ab simile Ascaloniæ, quod venere impendio excitat. Mart. lib. 12. Quis sit anus conjunx, quis sint tibi mortua membra, Nil aliud bulbis quam satur esse potes. Colum. lib. 10. quæq; viros acunt, amantq; puellas, lam Megaris veniant genitalia femina bulbi. Generaliter verò apud idoneos autores bulbi sunt radices rotundæ, membranæ suis tunicatæ, sive pleribus capitulis coagmententur, uno folliculo omnes ambiente, sive quadantenus distinctæ separantur: cujusmodi sunt croci, narcissi, colocasæ, scillæ, & arundinum. [Gall. Toute racine ronde ayant plusieurs taves & pilules l' une sur l' autre, comme la safran, signon Ital. Scalogna che nasciona con più cipollette attaccate insieme. Ger. Kirsich runde wurzel die vnt sechsen vber emantet haben. Hisp. Qualquiera raíz como de cebolla. Pol. Bpialka okrągła cebula maiała l' opim. Vngar. Bimbócs, sive, bonyos gyökér. Ang. All round kind of roots where many roots groweth together in one, as in garlic.] Pallad. Nunc & liliorū bulbos ponemus, vel lilia antè habita satiemus summa diligentia, ne oculos circa radices nascentes, & minores bulbos sauciemus, qui à mane subtrahit, atque in alios digesti ordines nova lilia formabunt. Idem: Violarum plantæ, & croci bulbi ferendi sunt. Varro & Apicius ita scribunt: Aquâ decoquant bulbos, qui veneris usum querunt. Ex bulborū genere Cato maximè celebravit Megaricos: quæ dicitur, quod è Megarice Attici agri regione colligitur. Alii Scillam nobilissimam faciunt medicamenti, & aceto exacuando natam. Vide Plin. lib. 19. cap. 5. Bulbos querit, Bulbos querit. Locus proverbialis in eos, qui juxta Persiū: Obsipio capite defigunt lumina terræ.

Bulboides, adject. m. f. [Bulboides. Gall. ayant plusieurs petites têtes comme oignons ou laxatives. Ital. Veno di picciola capote nella radice. Germ. Rundliche mit ein runde tuopffschige wurzel. Hisp. Cosa que tiene muchos de sus rayes. Pol. Okragli w spiliaki korzen. Vng. Tímes, felebi. Ang. That hath many little heads, in y roots as garlic.] ut Radix Bulbosa, in qua bulbi conspiciuntur, quales in radicibus arundinum. Plin. lib. 21. cap. 17. Semipedali radice, bulbosa, molli, tribus aut quatuor agnatis.

Bulleus, m. p. Consiliarius, senator, decurio: [Bulleus. Gall. Consulleur de ville, eschevin. Ital. Consigliere, Senatore. Ger. Ein Rathsherr, Rathgeb. Hisp. Consillero, Senador. Pol. Radni, pan. Vn. Tanácsos ember, szenátor. Ang. A consillour, a senator.] à Bulbo, Senator, Consilium. Plin. in Epist. Claudiopolitani quocumque in depresso loco, imminere etiam monte, ingens balneum defodiunt magis quam ædificant, & quidem ex ea pecunia, quam Bulbentæ addunt beneficio tuo.

Bulbuterion, Locus cõsiliis publicis destinatus, Senaculum, Curia. [Bulbuterion. Gall. Senat, cur. Ita. Largo è sala dove si fanno i consiglij, curie. Ger. Rathhaus, Rathhaus. Hisp. Senado, lugar donde se ha el consilio. Pol. Ratus, radni dom. Vn. Tanács háza. Ang. A place appointed for the bulbuterion sell in a senate.] Cicero, 4. Ven. Deinde ut in curia Syracusa, quem locum illi Bulbuterion vocant. Plin. lib. 16. cap. 13: Insigne bulbuterion Cyzici fuisse tradit, sine ferreo clavo, ita disposita contignatione, ut exime-

rentur trabes sine futuris, ac reponerentur: quod item Romæ in ponte Sublicio religiosum fuit, posteaquam Cocle Horatio descendente ægrè revulsus est.

Bulgæ, g. f. p. autore Festo, Sæculus erat ex cortio aut alia materia cõfectus, quo circumferabant peregrinantes pecuniam, aut alia vice necessaria: à Græcis ab equis quibus ferebatur, in novis appellabatur. [Bulgæ. Gall. Boverches ou bouglisse. Ital. Borana, boragine. Germ. Ein bulgen, weis hage. Hisp. Bolsa de cuero. Pol. Torba, zaitra. Vng. Törzs Ang. A bulge of leather.] Lucil. Sat. lib. 6. Cui nec, jumentum est, nec servus, nec comes ullus, Bulgam, & quicquid habet nummorum, secum habet ipse: Cum bulgæ cernat, dormit, lavit: omnis in una Spes hominis bulgæ hæc devincta est cætera vita.

Bullimæ, f. [Bullimæ. Gall. Grand fain. Ital. Grand faino. Ger. Grosse buager, Bunnstige hegidt zu essen. Hisp. Grand chivo. Pol. Zari oppro, mierzajona pogadli wojski. Vng. Tülnimim chigy. Ang. Exceeding great famine or hunger.] Immodica appetentia interpretari potest, quæ scilicet cibo quâtolibet sumpto fames non extinguitur. Compositur ex Bulli particula, quæ magnum quid indicat in compositione, & Bullis fames. Est & Bullimia, sive Bulimoz, Galeno 2. Aphor. orifici ventriculi morbus, & casus appetentia, ex frigiditate exteriore, qui à fame quidem inchoavit, sed nõ habet eam amplius adjunctam. Et in hoc differt ab appetentia canina, quæ perpetuò cibum appetit, sumptumque statim evomit.

Bulla, f. [Bulla. Ger. Bull oder Bül oder runder schiff ohne dachstuhl. Pol. Cierka, bulka. Vng. Gomb.] Insigne erat triumphantium, quæ in triumpho præ se gerebatur inclusis intra eam remediis, quæ crederent adversus invidiam valentissima. Hinc deductus mos, ut prætextæ, ceterisq; vestibus, quæ magistratui erat, etiã in usu pectorū ingenuorum usor patrum ad omnia & vota conciliandæ virtutis, ei similis, cui primis in annis munera ista cesserunt. Erat hæc bulla rotunda: ut Macrobius scribit in cordis figuram formata, quam ante pectus antehebant in collo, ut bullam inspicientes, ita demõ se homines esse cogitarent, si corde præstarent. Romani deposita a dolescentia eam exuebant. Dicitur autè Bulla, teste Macrobio, magis quæm Bullidus: hoc est, a cõsilio, quod effixus illius ætatis impetu, cõsilio præcipuè esset rependus. Primus autè Tarquinius Priscus filius, quod se in bello viriliter gessisset, bulla aurea donatus est, & toga prætextæ. Deinde omnibus pueris ingenus facta est cõmunis. Libertinorū verò filiorum in collo pro bullæ decore gestabant. Alcon. Bulla suspendi in collo infantibus ingenus solet aurea, libertinis scortica, quali communis pectus puerie. A' cuius rei specie (Plutarcho autore in Prob.) dicta bulla: [בוללית abalbulah, m. p. d. Gall. Bousin, ou bouillon.] esturanti fer l' eau quand il pleut ou autrement. Ital. Appella sanogino d' acqua. Ger. Ein blater des wassers. Belg. Ein blater. Hisp. Bullaja o ampala. Pol. Rama na wodzy. Vng. Bimbócs. Ang. A bubble rising in water when it raiyneth.] tumor quidam cretenscens tam in aqua quàm bullit, quàm in urina quæ spumam facit, & repente evanescit. Ex quo etiam proverbiale apud Varro dicitur: Homo bulla, quod scilicet similit bullæ vitæ hominis sit fluxa, & momento caduca. Plaut. in Alia. Accipit bullam pro capite clavori: Iussisti in splendorem dari bullas hæc foribus nostris: Nam clavori capita more bullæ quæ regentia formata sunt, & splendent ad fores decoradas. Sic Cicero tradit Verrem bullas aureas, ex valvis templi magnificentissimis abstulisse. Bullæ etiam dicuntur ornamenta quibus singula decorantur. Calphurn. in Ruco. Alternat vineas lateralis singula bullas. [Ang. A flude on a grille, the buff of a bull.] Apud Apuleium lib. 6. accipitur pro ornamento illa dicitur, utalata extuberantibusq; quibus tanquàm oculis ephippia eorum, & pectoralia, & habent exornari solent. [Pol. Cierka.] ut enim: Bullis multis aureis inocularum, veluti stellis refulcent. Bullam, verbum barbarum, quo tamen Accursiani utuntur pro eo quod imperator Cõstantinus in l. si quis in metallis. C. de pænis translata, nec omnino in eleganter dixit in facie senbere.

Bullidus, diminut. Parva bulla. [Bullidus. Pol. Cierka. Vng. Gombotka. Ang. A little flude on a grille, or buff of a bull.] Cõl. lib. 2. de Vitis: Aut si quasdam, inquit, maculas repræsentet, ut si bullulas excitet.

Bullidus, ta, rum, Bulla insignitus. [Bullidus. Gall. Ressemblant aux bouillons ou boubettes d' eau sur le baigno. Ital. Ornato di bolle. Ger. Boubgetert mit bullen. Hisp. Cofa llena de bolones o chivones. Pol. Bull l' any wódzowy. Vng. Gombos. Ang. Gombotka.] Veitis bullata in qua erat bulla. Accipitur pro inani, tumido, & inflato. [Pol. Nadmigniebo.] Persius: Non equidem hoc fludeo, bullatis ut mihi nugis Pagnia tutgecat. Bullatas nugas proverbii specie appellans inane peritrepentibus vocum congeriem, in quibus nihil subit solidioris sententia.

Bullfo, ia, ivi, tum, n. q. Feveo, bullas emittio. [Bullfo. Gall. Bousin, ou bouillon.]

Ital. Mencia dell' aratro. Germ. Die geizen hunden an dem yflug die pflugstehen. Belg. En ploegstert. Hisp. La maza o cola del arado. Pol. Rekoigij i wpl oga. Vng. Eke fervea. Ang. The plough sayle or handle. Varro lib. 1. de Re rust. Et saepe fracta buza relinquunt vomeres in arvo. Virgil. lib. 1. Georg. Continuò in sylvis magna vi flexa domatur in Burim.

Burdo, m. t. Dicitur qui ex equo & asina natus est. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gal. Mula ne d' un cheval & d' une asinse. Ital. Mulo nato di cavallo & asina. Ger. Ein mausel det von einem ross vnd einer eslin gebortu wird. Hif. Hurdgano, buo de cavallo y asina. Pol. Mof. Vng. dyer. Ang. A mule engendered of an hor se and a she asse. Vntur hac voce Vlpianus Iureconsult. de Leg. iij. item legato.

Burgo, quorum metio in titul. C. de Fund. rei privatae. Qui collegio, vel curiae, vel burgis ceterisq; corporibus seruitur. Andr. Altham. vir eruditus, praecipuusq; Germaniae illustrator. Rhenani nostri sententias firmans, à Graeco pyrgo deductum putat, colligitq; aut absurdè ab hac voce eos qui castellis, munitioibus, & turris moribus habitant burger, quod cives significat, quasi dicat pyrgos, & burgraves, appellatum praefectum atque Comitum & arcis & castri. Consians autem est opinio Burgis, Burgundiones Germaniae populos esse.

Burrhanicum, Genus yalis, Fello. Burrhanina, [Pol. burhanina.] Genus potionis, lac sapamillum, a rufo colore nomen ductum. Festus. Burrhids, m. l. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gal. Rauge, vermeil. Ital. Roffo. Ger. Rotfarb. Hisp. Roxo à bermajo. Pol. Rofowy. Vngar. Vrd. Ang. Having a ruff redde. Color à veteribus dicebatur, qui hodie Rosfus dicitur. Graeci enim ruffus rubrum, seu rufum vocant. Hinc burthrus vel burtha sine vel cum aspiratione, vestis genus aliquantum villosa & pilis hirsuta: qua indutus Cyprianus fuisse scribitur quum ad supplicium duceretur. Hinc Burtha per translationem pro rebus ineptis & nugis. Aufonius: At nos illepidum rudem libellum, Burthas, quisquillas, ineptiasque.

Burrhanina, [Pol. burhanina.] Genus potionis, lac sapamillum, a rufo colore nomen ductum. Festus. Burrhids, m. l. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gal. Rauge, vermeil. Ital. Roffo. Ger. Rotfarb. Hisp. Roxo à bermajo. Pol. Rofowy. Vngar. Vrd. Ang. Having a ruff redde. Color à veteribus dicebatur, qui hodie Rosfus dicitur. Graeci enim ruffus rubrum, seu rufum vocant. Hinc burthrus vel burtha sine vel cum aspiratione, vestis genus aliquantum villosa & pilis hirsuta: qua indutus Cyprianus fuisse scribitur quum ad supplicium duceretur. Hinc Burtha per translationem pro rebus ineptis & nugis. Aufonius: At nos illepidum rudem libellum, Burthas, quisquillas, ineptiasque.

Buseinum, Burdium, Herba est sauro apio similis, solaque caulis breuitate, & rufa radice ab eo differens. Autor Plin. lib. 20. cap. 12. Buseidn, Burdium, Ficus erat praecipua magnitudinis, sed fatuo sapore, quae alio nomine Marisca dicitur. Ex Folio.

Bustarii, m. l. Gladiatores dicti sunt, qui ante sepulchra in honorem defuncti digladiabantur. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gall. spadacini, ioueurs d' escrime deuant le sepulchre d' l' homme des morts. Ital. Spalacini. Ger. Später die vor seipen mit schwertem vor den grabetü schenken. Hic den abgestorbenen. Hif. Egremlidori de spada. Pol. Szymierze kory przy grobach umarli szermowali. Vngar. Turban tácsz fegyveresk. Ang. Skirmish at the grave in honour of the dead. Cic. in Pison. Si mihi cum illo bustuario gladiatore, & tecum, & cum collega tuo decertandum fuisset.

Bustum, n. l. proprie dicitur locus, in quo mortui cadaver combustum est, & sepultum. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gall. Sepulchre, tumbau, le lieu où l' on brûle les morts. Ital. Tomba, sepolcro, sepoltura. Germ. Ein grab. Hif. La sepultura, sepulchro. Pol. Grob. Vng. Temető hely. Ang. A grave or tombe. Diciturq; Bustum, quasi bene usum. Haec Festus, Servius vero in 12. Aen. (Pyra) quae est lignorum congeries. Rogus, qui ardere coepit dicitur. Bustum vero iam exustum vocatur. Quae ordine seruat Poëta dicens: Constitueret pyras. Item: subiectisq; ignibus aris. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurere rogos. Item postea: semivivamq; servant Busta. Livius quoq; lib. 3. scribit locum fuisse iuxta Aequimelum, nomine Busta Gallia, quoniam illic acervatos camelos suorum defunctorum ex silentia offerant Galli. Cic. vero lib. 3. de Legib. Bustum appellavit tumbam, aut monumentum: Per (inquie) fuit Solonis lege constituta, si quis bustum aut violasset, aut deiecit. Suet. in Caes. Iudaei, qui etiam noctibus continuis bustum frequentarunt. Cic. ad Att. Vnas video à te non esse red ditas, quas L. Quintius familiaris meus quum sceret, ad bustum Busti vulneratus, & despoliatus est. Apud Sospitum lib. 1. legit Bustar, qd' ille locum ubi mortuorum corpora cremantur, interpretatur.

Bunio, Vide BVNIA. Bunio, com. t. Burdium. Magnos pueros dicunt Graeci, qui fecerunt sinem excedendi. [Polon. Cypel d'ye cy. Vngar. Nagy kispalot.] Latini vocant Exoletos.

Bustum, n. l. proprie dicitur locus, in quo mortui cadaver combustum est, & sepultum. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gall. Sepulchre, tumbau, le lieu où l' on brûle les morts. Ital. Tomba, sepolcro, sepoltura. Germ. Ein grab. Hif. La sepultura, sepulchro. Pol. Grob. Vng. Temető hely. Ang. A grave or tombe. Diciturq; Bustum, quasi bene usum. Haec Festus, Servius vero in 12. Aen. (Pyra) quae est lignorum congeries. Rogus, qui ardere coepit dicitur. Bustum vero iam exustum vocatur. Quae ordine seruat Poëta dicens: Constitueret pyras. Item: subiectisq; ignibus aris. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurere rogos. Item postea: semivivamq; servant Busta. Livius quoq; lib. 3. scribit locum fuisse iuxta Aequimelum, nomine Busta Gallia, quoniam illic acervatos camelos suorum defunctorum ex silentia offerant Galli. Cic. vero lib. 3. de Legib. Bustum appellavit tumbam, aut monumentum: Per (inquie) fuit Solonis lege constituta, si quis bustum aut violasset, aut deiecit. Suet. in Caes. Iudaei, qui etiam noctibus continuis bustum frequentarunt. Cic. ad Att. Vnas video à te non esse red ditas, quas L. Quintius familiaris meus quum sceret, ad bustum Busti vulneratus, & despoliatus est. Apud Sospitum lib. 1. legit Bustar, qd' ille locum ubi mortuorum corpora cremantur, interpretatur.

Buphthalmos, [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Ger. Ein trautes Camthel: aber kühnen es quoy geit ge. Pol. Panny maricy yde, vel, s. lana yde, herbata m. v. r. e. k. Herba est, quam Romani Boarian appellaverunt, cauliculis teneris & subtenibus, foliis foeniculi, floribus laevibus, majonibus quam antemidiis, & bubulorum oculo rum similitudine referentibus: unde & nomen accepit. Vide Plin. lib. 23. cap. 3. Buphthalmos etiam apud Dioscoridem reperitur inter appellationes Sedis, sive Sempervivi majoris.

Bustum, n. l. proprie dicitur locus, in quo mortui cadaver combustum est, & sepultum. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gall. Sepulchre, tumbau, le lieu où l' on brûle les morts. Ital. Tomba, sepolcro, sepoltura. Germ. Ein grab. Hif. La sepultura, sepulchro. Pol. Grob. Vng. Temető hely. Ang. A grave or tombe. Diciturq; Bustum, quasi bene usum. Haec Festus, Servius vero in 12. Aen. (Pyra) quae est lignorum congeries. Rogus, qui ardere coepit dicitur. Bustum vero iam exustum vocatur. Quae ordine seruat Poëta dicens: Constitueret pyras. Item: subiectisq; ignibus aris. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurere rogos. Item postea: semivivamq; servant Busta. Livius quoq; lib. 3. scribit locum fuisse iuxta Aequimelum, nomine Busta Gallia, quoniam illic acervatos camelos suorum defunctorum ex silentia offerant Galli. Cic. vero lib. 3. de Legib. Bustum appellavit tumbam, aut monumentum: Per (inquie) fuit Solonis lege constituta, si quis bustum aut violasset, aut deiecit. Suet. in Caes. Iudaei, qui etiam noctibus continuis bustum frequentarunt. Cic. ad Att. Vnas video à te non esse red ditas, quas L. Quintius familiaris meus quum sceret, ad bustum Busti vulneratus, & despoliatus est. Apud Sospitum lib. 1. legit Bustar, qd' ille locum ubi mortuorum corpora cremantur, interpretatur.

Bupleuron, n. l. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Ger. Widettraut. Iherbe nomé, quam sic describit Plin. lib. 22. cap. 22. Bupleuron in sponte nasciturum olerum numero Graeci habent, caule cubitali, foliis multis longis que, capitè anethi, laudatum in cibis ab Hippocrate in Medicina à Glaucone & Nicandro.

Bustum, n. l. proprie dicitur locus, in quo mortui cadaver combustum est, & sepultum. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gall. Sepulchre, tumbau, le lieu où l' on brûle les morts. Ital. Tomba, sepolcro, sepoltura. Germ. Ein grab. Hif. La sepultura, sepulchro. Pol. Grob. Vng. Temető hely. Ang. A grave or tombe. Diciturq; Bustum, quasi bene usum. Haec Festus, Servius vero in 12. Aen. (Pyra) quae est lignorum congeries. Rogus, qui ardere coepit dicitur. Bustum vero iam exustum vocatur. Quae ordine seruat Poëta dicens: Constitueret pyras. Item: subiectisq; ignibus aris. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurere rogos. Item postea: semivivamq; servant Busta. Livius quoq; lib. 3. scribit locum fuisse iuxta Aequimelum, nomine Busta Gallia, quoniam illic acervatos camelos suorum defunctorum ex silentia offerant Galli. Cic. vero lib. 3. de Legib. Bustum appellavit tumbam, aut monumentum: Per (inquie) fuit Solonis lege constituta, si quis bustum aut violasset, aut deiecit. Suet. in Caes. Iudaei, qui etiam noctibus continuis bustum frequentarunt. Cic. ad Att. Vnas video à te non esse red ditas, quas L. Quintius familiaris meus quum sceret, ad bustum Busti vulneratus, & despoliatus est. Apud Sospitum lib. 1. legit Bustar, qd' ille locum ubi mortuorum corpora cremantur, interpretatur.

Buprestis, f. l. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Ger. Ein nittdittraut d' Scaff gind: lan, an grüner sandt er tösen. ut scribit Plin. lib. 30. cap. 4. Animal est ex genere cantharidum, scarabeo longipedi simile, venosum, ratum in Italia: fallit inter herbas bove maximè, unde & nomen invenit. Apud Iuriconsule. Titulo Ad legem Cornelianam, scribitur: Si cui temere pigmentarii dederint pyrocampum, aut buprestes, quae ambo venenata sunt, teneri poena legis Corneliae de sicariis & veneficiis. Est & Buprestis herbae generis, quae in laudibus ciborum habuere. Vide Ruell. li. 2. cap. 127. Bursi, sive Bursis, Pars aratri posterior, quae manu bubulci retinetur dicta, quasi Bursi esse, quod ad similitudinem bubulae caudae sit incurvata. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gall. Le bout de la charrue, le manche.

Bustum, n. l. proprie dicitur locus, in quo mortui cadaver combustum est, & sepultum. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gall. Sepulchre, tumbau, le lieu où l' on brûle les morts. Ital. Tomba, sepolcro, sepoltura. Germ. Ein grab. Hif. La sepultura, sepulchro. Pol. Grob. Vng. Temető hely. Ang. A grave or tombe. Diciturq; Bustum, quasi bene usum. Haec Festus, Servius vero in 12. Aen. (Pyra) quae est lignorum congeries. Rogus, qui ardere coepit dicitur. Bustum vero iam exustum vocatur. Quae ordine seruat Poëta dicens: Constitueret pyras. Item: subiectisq; ignibus aris. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurere rogos. Item postea: semivivamq; servant Busta. Livius quoq; lib. 3. scribit locum fuisse iuxta Aequimelum, nomine Busta Gallia, quoniam illic acervatos camelos suorum defunctorum ex silentia offerant Galli. Cic. vero lib. 3. de Legib. Bustum appellavit tumbam, aut monumentum: Per (inquie) fuit Solonis lege constituta, si quis bustum aut violasset, aut deiecit. Suet. in Caes. Iudaei, qui etiam noctibus continuis bustum frequentarunt. Cic. ad Att. Vnas video à te non esse red ditas, quas L. Quintius familiaris meus quum sceret, ad bustum Busti vulneratus, & despoliatus est. Apud Sospitum lib. 1. legit Bustar, qd' ille locum ubi mortuorum corpora cremantur, interpretatur.

Bustum, n. l. proprie dicitur locus, in quo mortui cadaver combustum est, & sepultum. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gall. Sepulchre, tumbau, le lieu où l' on brûle les morts. Ital. Tomba, sepolcro, sepoltura. Germ. Ein grab. Hif. La sepultura, sepulchro. Pol. Grob. Vng. Temető hely. Ang. A grave or tombe. Diciturq; Bustum, quasi bene usum. Haec Festus, Servius vero in 12. Aen. (Pyra) quae est lignorum congeries. Rogus, qui ardere coepit dicitur. Bustum vero iam exustum vocatur. Quae ordine seruat Poëta dicens: Constitueret pyras. Item: subiectisq; ignibus aris. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurere rogos. Item postea: semivivamq; servant Busta. Livius quoq; lib. 3. scribit locum fuisse iuxta Aequimelum, nomine Busta Gallia, quoniam illic acervatos camelos suorum defunctorum ex silentia offerant Galli. Cic. vero lib. 3. de Legib. Bustum appellavit tumbam, aut monumentum: Per (inquie) fuit Solonis lege constituta, si quis bustum aut violasset, aut deiecit. Suet. in Caes. Iudaei, qui etiam noctibus continuis bustum frequentarunt. Cic. ad Att. Vnas video à te non esse red ditas, quas L. Quintius familiaris meus quum sceret, ad bustum Busti vulneratus, & despoliatus est. Apud Sospitum lib. 1. legit Bustar, qd' ille locum ubi mortuorum corpora cremantur, interpretatur.

Bustum, n. l. proprie dicitur locus, in quo mortui cadaver combustum est, & sepultum. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gall. Sepulchre, tumbau, le lieu où l' on brûle les morts. Ital. Tomba, sepolcro, sepoltura. Germ. Ein grab. Hif. La sepultura, sepulchro. Pol. Grob. Vng. Temető hely. Ang. A grave or tombe. Diciturq; Bustum, quasi bene usum. Haec Festus, Servius vero in 12. Aen. (Pyra) quae est lignorum congeries. Rogus, qui ardere coepit dicitur. Bustum vero iam exustum vocatur. Quae ordine seruat Poëta dicens: Constitueret pyras. Item: subiectisq; ignibus aris. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurere rogos. Item postea: semivivamq; servant Busta. Livius quoq; lib. 3. scribit locum fuisse iuxta Aequimelum, nomine Busta Gallia, quoniam illic acervatos camelos suorum defunctorum ex silentia offerant Galli. Cic. vero lib. 3. de Legib. Bustum appellavit tumbam, aut monumentum: Per (inquie) fuit Solonis lege constituta, si quis bustum aut violasset, aut deiecit. Suet. in Caes. Iudaei, qui etiam noctibus continuis bustum frequentarunt. Cic. ad Att. Vnas video à te non esse red ditas, quas L. Quintius familiaris meus quum sceret, ad bustum Busti vulneratus, & despoliatus est. Apud Sospitum lib. 1. legit Bustar, qd' ille locum ubi mortuorum corpora cremantur, interpretatur.

Bustum, n. l. proprie dicitur locus, in quo mortui cadaver combustum est, & sepultum. [T]U p[er] d[omi]n[u]m. Gall. Sepulchre, tumbau, le lieu où l' on brûle les morts. Ital. Tomba, sepolcro, sepoltura. Germ. Ein grab. Hif. La sepultura, sepulchro. Pol. Grob. Vng. Temető hely. Ang. A grave or tombe. Diciturq; Bustum, quasi bene usum. Haec Festus, Servius vero in 12. Aen. (Pyra) quae est lignorum congeries. Rogus, qui ardere coepit dicitur. Bustum vero iam exustum vocatur. Quae ordine seruat Poëta dicens: Constitueret pyras. Item: subiectisq; ignibus aris. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurere rogos. Item postea: semivivamq; servant Busta. Livius quoq; lib. 3. scribit locum fuisse iuxta Aequimelum, nomine Busta Gallia, quoniam illic acervatos camelos suorum defunctorum ex silentia offerant Galli. Cic. vero lib. 3. de Legib. Bustum appellavit tumbam, aut monumentum: Per (inquie) fuit Solonis lege constituta, si quis bustum aut violasset, aut deiecit. Suet. in Caes. Iudaei, qui etiam noctibus continuis bustum frequentarunt. Cic. ad Att. Vnas video à te non esse red ditas, quas L. Quintius familiaris meus quum sceret, ad bustum Busti vulneratus, & despoliatus est. Apud Sospitum lib. 1. legit Bustar, qd' ille locum ubi mortuorum corpora cremantur, interpretatur.

Buxinum. [*βύκινος*. Pol. *bycinicki*.] Frutex est in paludibus nascens, folia ferens in dis proxima, ex una radice non singulos scapos, sed plures veluti virgas emittens, ad vitulum nexus utiles. Frondibus autem boves maxime oblectatur: unde & nomen accepit. Vulgus hodie *luncam tabulinum* appellat, quod ex foliis eius sportula texatur, quibus ficus & uvæ palæ ad nos afferuntur. Vide Ruell. lib. 2. cap. 127.

Bütubū. [*Ger. Es ist nicht einer bues oder schuim wirt*. Pol. *bydulinis*.] Veteres usurpaverunt pro eo quod nugatorium est, & nullius valoris, Festus ex Nævio. Vide ibi Scalig.

Būtyrum. [*βύτιον* *chomedi*. *βύτιος*. Gall. *beurre*. Ital. *butterio*. Venetia *Ovo fette*. Alibi *Smaiz*. Ger. *Butter*. Belg. *Butter*. Hisp. *Mantea*. Pol. *Masło*. Vng. *Vaj*. Ang. *Butter*.] Portio lactis pinguis, quæ frequenti agitatione, à sero separatur dictum Būtyrum, quasi *βούτιος* hoc est, bubulus caseus. Fit enim (teste Plin. lib. 25. cap. 9.) ex lacte bubulo ut plurimum. Habet autem penultimam syllabam indifferentem, quamvis apud veteres poetarum non temere invenias. Macer & Serenus corripuerunt: Sicut enim verò alique nonnulli produxerunt.

Būxus. [*βύξ*. Gall. *houys*. Ital. *Buffa*. Ger. *Buchbaum*. Hisp. *Pol. bukspan*. Vng. *Pöfs*. *püfsa*. Ang. *Boxe*.] Arbor exigua semper vivens & tonsilis. Pro dicitur ex se viscum, & semen, seu granum, quod Cartegon dicunt omnibus animalibus invisum. Lignum habet adco durum, ut cariem non sentiat, & tam ponderosum, ut in aqua subfidat. Hoc Buxum appellatur. Nam in plerisque nominibus arbores sunt feminini generis: fructus verò & ligna neutri. Virg. *Dar arbura sylvæ*. *Cruenta q. myrtha*. & *Cera piuna*. Volubilis buxū. Quædoq; tamē Buxus dicitur pro ligno. Virg. lib. 9. *buxo q. vocat Berynthia mater*. Ex Buxo fiunt tibiae maliforantes, & pectines ad capillos explicandos, & pyxides ad usus plurimos. Buxum quidam non aliud quam guajacum lignum esse volunt, quod plures compertum sit, ejus decocto etiam felicius eos sanatos esse, qui Gallica lue affecti erant.

Būxūs, a, um. Quod ex buxo est, vel quod buxi colorem imitatur. [*βύξινος*. Gall. *De bouys*. Ital. *Di buffa*. Ger. *Buchstein*. Hisp. *Casa de madera de color de box*. Pol. *Bokspanowy*. Vngar. *Pöfs püfsa valo*. *pos püfsi*. Ang. *Of boxe or bk laxe*.] Martialis: Et tres sunt tibi Maximina dentes, Sed plane picteque, buxeique.

Būxētum, n. f. Locus buxis confitus. [*βύξινος*. Gall. *Boisage de bouys*. Ital. *Lugro dove sono molti buxi*. Germ. *Ein ort da buchbaum wachsen*. Hisp. *Arbol de aquelles arbori*. Pol. *Miejsce gdzie bukspan rośnie*. Vngar. *Ahol sok püfsa püfsa ragyan*. Ang. *A place fit with bux trees*.] Martialis: Non otiose ordinata myrthen, Viduaque platano tonsilique buxeto *lucra* lati spatia detinet campi.

Būxōsus, a, um. Quod buxo simile est. [*βύξινος*. Gall. *Pina de bouys, an furt ressemblant à bouys*. Ital. *Pigna di buxi simile al buxi*. Ger. *Das dem bucho gleich ist*. Hisp. *Lleno de bux, o semejante al bux*. Pol.

Fedebuy bukspanowy. Vngar. *Fedebuy bukspanowy*. Ang. *Fedebuy bukspanowy*. *Full of bux trees or bk bux trees*.] ut, Lignum balsami buxolum. Plin. lib. 12. cap. 23: Ex hoc Buxofum est optimum, quod est odoratissimum.

Būxū. Ferens buxum. [*βύξινος*. Ang. *Which bears bux trees*.] ut Buxifer Cyturus, Catullo.

Byne. [*Pol. Byne*. Vng. *Byne*.] Ex conjectura Cornarii qui in commentariis in 2. lib. Galeni de Compos. medic. secundū locos hæc scribit: Byne velut nos ex Actio vertimus, est heredi madefactum quod germen emittit, & deinde unā cum enatis ligulis tollit est. His verbis Actius planè describit, heredi præparationem, quomodo per omnem Poloniam & Germaniam ad zythum sive cervisiam, ut vocant, coquendam parantur. Neque scio alium qui bynem, hunc parandi modum appellet, vulgò Polonis sicut appellatur digno literis nomine, utpote ejus beneficium sit, ut Bacchi indignationem ac tumē à nostra Polonia aversum mihi fecimus. Alludit autem ad bynem appellatio Germanica ipsius cervisiam. Vna enim litera mutata Byne dicunt.

Byrsā. [*βύρσα*. Gall. *Coar*. Ital. *Coar*. Ger. *lär*. Belg. *lär*. Hisp. *Carro*. Pol. *skara*. Vng. *kar*. Ang. *Car*.] *de ar skinne of a beest*.] Corium ac tergis Grecis dicitur: unde & *βούρσα* coriarium appellatur. Hinc arx in media Castigienium urbe Byrsa appellata. Dido enim quum fratrem regens in Africam pervenisset, emit ab larba rege tantum solū quantum taurino tergo possit circumdare. Ducto deinde tergo in minutissimas laminas, tantum loci eo circumdedit, quantum arci extruendæ sat esset. Ad hanc fabulam alludit Virgilius quum ait:

Mercatiq; solum facti de nomine Byrsam,
Taurino quantum possit circumdare tergo.

Byrsūs. [*βύρσος*. Gall. *Cresse*. Ital. *Byrs*. Germ. *Byrs*.] *de ar skinne of a beest*.] Tenulissimi lini generis, proxima ad asbeto dignitate obducens, ex quo subtilissima fiunt vestes, quæ mulieribus olim precipue in deliciis erant. Plin. circa Elym Achaia nasci creditur. Pollux verò ex India & Aegypto gigni prodidit. Philostratus auctor est, byssum ex quadam arbore nasci, quæ altitudine populus æquat, foliis autem salicibus æquiparatur. Quam quum vidisset Apollonius, gavisus est, quod d'usco amictus, quem gehebatur, non dissimilis admodum esset.

Byssū, a, um. Quod ex byssu est. [*βύρσος*. Gall. *De cresse en de fin lin*. Ital. *Che è di tal lino*. Ger. *Das aus byssus et vñ vñm totum et gmaht ist*. Hisp. *Casa de materia de ayuel lino*. Pol. *Zegomianie p lina*. Vng. *Byrs*.] *de ar skinne of a beest*.] *Byssine vestes*, quæ lutei coloris erant, & fulgore aurū imitabantur, quæ quæ postea invēta est ratio byssū quovis colore intinctū.

LITERA muta est, quæ ante n, sequente vocali in eadem syllaba ponitur, sed profertur sub voce g, ob cognationem literarum, ut Cnidius, Cneus. Transit etiā per compositiones & derivationes in g, ut Quadringenti, pro quadringenti. In f, ut Parco, parsi. In x, Duceo, duxi, Noceo, noxa. Litera tristis appellatur, quod nota condemnandi esset, quæ Prætor in publicis judiciis dare iudicibus solebat in tabella cerata scriptam, ut si reus damnandus videretur, eam in unā conpicerent. & Cæteris loco ponitur à Latinis, variatō à Grecis & Hebræis ordine, Medium est inter G & CH. Vnius horum cognita natura, facile noris reliquarum duarum. Dum profertur, extremæ linguæ pars anteriores dentes percussit, hinc ex eo repercutit obrustior sonus. Diversæ regiones diversimodè pronunciant, alix ita profertur, ut magis ad sonū f videatur accedere: alix verò nonnihil de sono G admixtum habent. Sed nil mirum, quando nulla apud nos est recta elementorum pronuntiatio, ut facile percipi potest. Sed diffusius ubi de elemento H verba fecerimus. Auget hæc litera sonum & minuit eadem ratione quæ & B. In fine dictionis producit syllabam, præterquam in donec, nec & sic, quæ conpunguntur. & In notis antiquorum C. comitia, comitalem diem. C. causa, causat, centum, con, contra, cum, cornibus, condemnatio, condemnatio, Cæio. C. vel C. A. M. causa amabilia. C. B. Corymbus. C. con, Cæia. C. C. calumnie causa. C. C. E. causa conventa est. C. C. circum. C. C. C. D. P. tercentum duplex. C. C. C.

T. P. tercentum terræ pedes. C. C. F. Caius Cæii filius. C. S. cæsa. C. A. vel C. A. M. Camillus. C. A. E. Cæsar. C. A. E. S. A. V. G. V. vel A. Cæsar Augustus. C. A. E. S. A. V. G. Cæsar Augustus. C. A. E. S. A. V. G. Cæsar de tribus. C. A. R. C. O. I. V. carissima coniugi. C. A. R. I. S. charissimus. C. B. commune bonum, ovis bonum. C. C. ducti. C. C. L. R. ezulam clara regi. C. R. contrarius. C. G. consilium cepit, vel cessit calumniæ, causa contractus. C. S. ius. C. D. C. Quadringentis condemnatus. C. D. condignum. Caballitio sive Caballatio, onis, in Constitutionibus manus alendi equos publicos, à caballis dicta. Fædum autorem habet Alcistus, unde apparet exemplaria in hoc variare. Caballus, Equus. [*βύρσος*. Gall. *Cher*. Ital. & Hisp. *Carro*. Germ. *Ein Pferd*.] *Ein caballus in herge*. Belg. *Ein paer est heug*. Pol. *Konjstank*. Vng. *Kabala*. Ang. *As best*.] Lucr. lib. 2: Succollator terti tauri, que caballi Vari. in Parm. Aliud caballum arboris ramo in humili assligatum reliquit. Senec. Epist. 87: O quantum erat dies ejus seculi Imperatorum triumphalem, Cæsariorumque super omnia hoc est, Carionem uno caballo esse contentum. Caballus ab equo distat, quod d' caballus ferè nunquam sine derisione dicitur: equus verò semper de apto & probato. Pomponius de Fund. mit. l. Si ira caballus, ait, qui in pishinis esset, tanquam dicat malus. Caballitio, a, um, pæn prod. [*βύρσος*. Gall. *De cheval, appertenant à cheval*. Ital. *Dre cavallo*. Ger. *Das in dem herge gebet*. Hisp. *Casa de cavallo*. Pol. *Konjstank*. Vngar. *Ka balabai valo*. Ang. *Of an horse, or belonging to an horse*.] ut Caballina caro, Plin. lib. 25. cap. 20. & Caballinus fons, est in môre Heliconæ Buxotiz, quæ Pegasus in eo loco saxū ferens, aperuit in *βύρσος*. Unde & Pegasus vocat. Auctor Strabo. Vide infra in dictione HELICON. Cabus, Frumentaria est mensura: unde Cabali qui expian nequeunt.

Cacibo.